

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 375

40. vuosikerta

10. joulukuuta 1997

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Suomenkielinen laitos

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
97/C 375/01	Neuvoston 7 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 41/97 neuvoston direktiivin antamiseksi työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)	1
97/C 375/02	Neuvoston 9 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 42/97 neuvoston direktiivin antamiseksi kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteessä 16 (toinen painos 1988) olevan I niteen II osan 2 lukuun kuuluvien ääntä hitaammin lentävien lentokoneiden liikennöimisen rajoittamisesta annetun direktiivin 92/14/ETY muuttamisesta	25
97/C 375/03	Neuvoston 13 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 43/97 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä	34
97/C 375/04	Neuvoston 16 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 44/97 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi telepäätelaitteista ja satelliittimaa-asemalaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnistamisesta	48

FI

Hinta: 19,50 ecua

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 7 päivänä lokakuuta 1997 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 41/97

neuvoston direktiivin 97/.../EY antamiseksi työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)

(97/C 375/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 118 a artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾, jonka se on tehnyt työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyden neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

1) perustamissopimuksen 118 a artiklassa määrätään, että neuvosto antaa direktiivein säännökset vähimmäisvaatimuksista, joilla parannetaan erityisesti työympäristöä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi,

2) näissä direktiiveissä on kyseisen artiklan mukaisesti vältettävä säätämästä sellaisia hallinnollisia, taloudellisia ja oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten ja keskisuurten yritysten perustamista taikka niiden kehittämistä,

3) työturvallisuuden, -hygienian ja -terveyden parantaminen on tavoite, jota ei saisi tarkastella pelkästään talouden näkökulmasta,

4) noudattamalla niitä vähimmäisvaatimuksia, jotka koskevat työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemista kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä, pyritään varmistamaan sekä yksittäisten työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojeleminen että tarjoamaan kaikille työntekijöille yhteisössä tietty vähimmäisuoja, jolla vältetään mahdolliset vääristymät kilpailukyvyn alalla,

5) koko yhteisöä varten on vahvistettava yhtenäinen suojelun taso kemiallisiin tekijöihin liittyvien riskien osalta; kyseinen suojelun taso on määriteltävä yksityiskohtaisten vaatimusten asemesta yleisin periaattein, joiden avulla jäsenvaltiot voivat soveltaa vähimmäisvaatimuksia johdonmukaisesti,

6) työtehtävä, johon liittyy kemiallisia tekijöitä, altistaa todennäköisesti työntekijät riskeille,

7) työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät altistumiseen kemiallisille, fysikaalisille ja biologisille tekijöille työssä, 27 päivänä marraskuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/1107/ETY⁽⁴⁾, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät lyijymetallille ja sen ioniyhdisteille altistumiseen työssä,

⁽¹⁾ EYVL C 165, 16.6.1993, s. 4.

⁽²⁾ EYVL C 34, 2.2.1994, s. 42.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 20 päivänä huhtikuuta 1994 (EYVL C 128, 9.5.1994, s. 167), neuvoston yhteinen kanta annettu 7 päivänä lokakuuta 1997 ja Euroopan parlamentin päätös ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 3.12.1980, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/642/ETY (EYVL L 356, 24.12.1988, s. 74).

- 28 päivänä heinäkuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/605/ETY⁽¹⁾ (ensimmäinen direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ja työntekijöiden suojelemisesta kieltämällä tietty tekijät ja tietty työtehtävät 9 päivänä kesäkuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/364/ETY⁽²⁾ (neljäs direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi) olisi johdonmukaisuuden ja selkeyden vuoksi sekä teknisistä syistä tarkistettava ja sisällytettävä yhteen direktiiviin, jossa säädetään vähimmäisvaatimuksista niiden työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi, joiden työtehtäviin liittyy kemiallisia tekijöitä; kyseiset direktiivit voidaan kumota,
- 8) tämä direktiivi on toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽³⁾ 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi,
- 9) kyseisen direktiivin säännöksiä sovelletaan tämän vuoksi täysimääräisesti työntekijöiden altistumiseen kemiallisille tekijöille, sanotun kuitenkin rajoittamatta tähän direktiiviin sisältyvien tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista,
- 10) sitovissa kansainvälisissä sopimuksissa ja yleissopimuksissa, jotka on sisällytetty maan-, rauta-, vesi- ja ilmateitse tapahtuvaa vaarallisten tavaroiden kuljetusta koskeviin yhteisön säädöksiin, on tiukempia ja/tai yksityiskohtaisempia määräyksiä vaarallisten kemiallisten tekijöiden kuljetuksesta,
- 11) vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetussa direktiivissä 67/548/ETY⁽⁴⁾ ja vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetussa direktiivissä 88/379/ETY⁽⁵⁾ neuvosto säätää vaarallisten aineiden ja valmisteiden luokitusperusteiden järjestelmästä,
- 12) vaarallisen kemiallisen tekijän määritelmään olisi sisällyttävä kaikki kyseisten perusteiden mukaiset kemialliset aineet ja myös kaikki kemialliset aineet, jotka eivät ole kyseisten perusteiden mukaisia mutta voivat fysikaalis-kemiallisten, kemiallisten tai toksikologisten ominaisuuksiensa vuoksi sekä sen tavan johdosta, jolla niitä työpaikalla käytetään tai jolla niitä siellä esiintyy, aiheuttaa riskin työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle,
- 13) komissio määritteli ja säätö direktiivissä 90/492/ETY⁽⁶⁾ järjestelmän, jossa annetaan yksityiskohtaiset tiedot vaarallisista aineista ja valmisteista turvallisuustiedotteiden muodossa, jotka on tarkoitettu pääasiassa teollisuuden käyttöön, jotta se voisi toteuttaa työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemisen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet; ja työssä käytettäviä turvallisuus- ja/tai terveysmerkkejä koskevista vähimmäisvaatimuksista 24 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/58/ETY⁽⁷⁾ (yhdeksäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) vahvistetaan järjestelmä sellaisten säiliöiden ja putkien merkitsemiseksi, joita käytetään vaarallisia aineita tai valmisteita varten työpaikalla,
- 14) työnantajan on arvioitava työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden kohdistuvat mahdolliset riskit, jotka aiheutuvat vaarallisten kemiallisten tekijöiden esiintymisestä työpaikalla, ja tarvittaessa toteutettava tässä direktiivissä tarkoitettut ehkäisy- ja suoje-lutoimenpiteet,
- 15) riskien arvioinnin yhteydessä määriteltyjen ja työnantajan toteuttamien ehkäisevien toimenpiteiden olisi oltava sopusoinnussa kansanterveyden ja ympäristön suojelun tarpeen kanssa,
- 16) jotta voitaisiin täydentää työntekijöiden käytettävissä olevia tietoja parannetun suojelun tason varmistamiseksi, työntekijöille ja heidän edustajilleen on annettava tietoja niistä riskeistä, joita kemialliset tekijät voivat aiheuttaa heidän turvallisuudelleen ja terveydelleen, sekä kyseisten riskien vähentämiseksi tai poistamiseksi tarvittavista toimenpiteistä; lisäksi heidän pitäisi pystyä tarkistamaan, että tarvittavat suoje-lutoimenpiteet toteutetaan,
- 17) niiden työntekijöiden terveydentilan seuranta, joiden kohdalla edellä tarkoitettujen arvioinnin tulokset osoittavat terveydelle aiheuttavia riskejä, voi edistää työnantajan toteuttamia ehkäisy- ja suoje-lutoimenpiteitä,

(1) EYVL L 247, 23.8.1982, s. 12.

(2) EYVL L 179, 9.7.1988, s. 44.

(3) EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

(4) EYVL 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/56/EY (EYVL L 236, 18.9.1996, s. 35).

(5) EYVL L 187, 16.7.1988, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/65/EY (EYVL L 265, 18.10.1996, s. 15).

(6) EYVL L 275, 5.10.1990, s. 35.

(7) EYVL L 245, 26.8.1992, s. 23.

- 18) työnantajan on tehtävä säännöllisesti arvioita ja mitauksia ja tunnettava uusi teknologian kehitys, jotta työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua voitaisiin tehostaa,
- 19) riippumattomien tiedemiesten olisi arvioitava viimeisin tieteellinen tieto ja avustettava komissiota työperäistä altistumista koskevien raja-arvojen määrittämisessä,
- 20) vaikka joissain tapauksissa tieteellinen tieto ei riitä siihen, että voitaisiin määritellä sellainen kemialliselle tekijälle altistumisen taso, jonka alapuolella riskejä terveydelle ei ole olemassa, näille kemiallisille tekijöille altistumisen vähentäminen vähentää kuitenkin kyseisiä riskejä,
- 21) komissio asetti direktiivissä 91/322/ETY⁽¹⁾ ja direktiivissä 96/94/EY⁽²⁾ viiteraja-arvot, joista säädetään direktiivissä 80/1107/ETY; ensin mainitut direktiivit olisi säilytettävä osana nykyistä puitejärjestelmää,
- 22) komission olisi laadittava tätä direktiiviä koskevia teknisiä mukautuksia yhteistyössä komitean kanssa, joka on perustettu direktiivillä 89/391/ETY avustamaan komissiota teknisten mukautusten tekemisessä kyseisen direktiivin puitteissa annettuihin erityisdirektiiveihin; komission olisi myös päätöksen 74/325/ETY⁽³⁾ työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyden neuvoa-antavalta komitealta ensin neuvoa pyydettyään laadittava tämän direktiivin soveltamista koskevat käytännön suuntaviivat,
- 23) direktiivin 80/1107/ETY kumoaminen ei saa aiheuttaa työntekijöiden suojelua koskevien nykyisten standardien alenemista kemiallisten, fysikaalisten ja biologisten tekijöiden osalta; biologisia tekijöitä koskevista olemassa olevista direktiiveistä johtuvissa standardeissa, fysikaalisia tekijöitä koskevassa direktiiviehdotuksessa, tässä direktiivissä ja kaikissa näihin teksteihin tehtävissä muutoksissa olisi otettava huomioon ja ainakin säilytettävä ennallaan mainitussa direktiivissä säädetyt standardit, ja
- 24) tällä direktiivillä edistetään käytännössä sisämarkkinoiden sosiaalisen ulottuvuuden toteutumista,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoitteet ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä, joka on neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi, säädetään vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi heidän turvallisuuteensa ja terveystensä kohdistuvilta riskeiltä, jotka aiheutuvat tai saattavat aiheutua työpaikalla esiintyvien kemiallisten tekijöiden vaikutuksista, tai sellaisista työtehtävistä, joihin liittyy kemiallisia tekijöitä.

2. Tämän direktiivin vaatimuksia sovelletaan niissä tapauksissa, joissa vaarallisia kemiallisia tekijöitä esiintyy tai saattaa esiintyä työpaikalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niitä kemiallisia tekijöitä koskevien säännösten soveltamista, joihin sovelletaan säteilysuojelutoimenpiteitä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen nojalla annettujen direktiivien mukaisesti.

3. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan työpaikalla esiintyviin syöpäsairauden vaaraa aiheuttaviin tekijöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen liittyviltä vaaroilta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/394/ETY⁽⁴⁾ (kuudes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) sisältyvien tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.

4. Direktiivin 89/391/ETY säännöksiä sovelletaan täysimittaisesti tässä artiklassa tarkoitettulla alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tähän direktiiviin sisältyvien tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.

5. Vaarallisten kemiallisten tekijöiden kuljetuksen osalta sovelletaan tämän direktiivin säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten ja määräysten soveltamista, jotka sisältyvät direktiiviin 94/55/EY⁽⁵⁾, direktiiviin 96/49/EY⁽⁶⁾, IMDG-koodiin, IBC-koodiin ja IGC-koodiin, siten

⁽⁴⁾ EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 94/55/EY, annettu 21 päivänä marraskuuta 1994, vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 96/86/EY (EYVL L 335, 24.12.1996, s. 43).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 96/49/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 25), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 96/87/EY (EYVL L 335, 24.12.1996, s. 45).

⁽¹⁾ EYVL L 177, 5.7.1991, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 338, 28.12.1996, s. 86.

⁽³⁾ EYVL L 185, 9.7.1974, s. 15, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

kuin ne on määritelty direktiivin 93/75/ETY⁽¹⁾ 2 artiklassa, vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä sisävesikuljetuksista tehtyyn eurooppalaiseen sopimukseen (ADN-sopimus) ja vaarallisten aineiden kuljetuksesta Reinillä annettuun asetukseen (ADNR), sellaisina kuin ne on sisällytetty yhteisön lainsäädäntöön, ja vaarallisten aineiden turvallista kuljettamista koskeviin teknisiin ohjeisiin, jotka kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö on tämän direktiivin voimaantulopäivänä julkaissut.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kemiallisella tekijällä' yksinään tai seoksessa olevaa alkuainetta tai yhdistettä, sellaisena kuin se esiintyy luonnontilassa tai jonkin työtehtävän yhteydessä tuotettuna, käytettynä tai vapautuneena, jätteiden päästöt mukaan lukien, riippumatta siitä, onko se tuotettu tarkoituksellisesti vai tahattomasti ja onko se saatettu markkinoille vai ei,
- b) 'vaarallisella kemiallisella tekijällä':
- i) kemiallista tekijää, joka direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI olevien perusteiden mukaisesti luokitellaan vaaralliseksi aineeksi riippumatta siitä, onko kyseinen aine luokiteltu tuossa direktiivissä ja lukuun ottamatta niitä aineita, jotka luokitellaan vaaralliseksi ainoastaan ympäristölle,
 - ii) kemiallista tekijää, joka direktiivissä 88/379/ETY tarkoitettuun perustein luokitellaan vaaralliseksi valmisteeiksi riippumatta siitä, onko kyseinen valmistelu luokiteltu tuossa direktiivissä ja lukuun ottamatta niitä valmisteita, jotka luokitellaan vaaralliseksi ainoastaan ympäristölle,
 - iii) kemiallista tekijää, joka ei täytä i ja ii alakohdan mukaisia vaarallisuusluokitusperusteita mutta saattaa aiheuttaa riskin työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle fysikaalis-kemiallisten, kemiallisten tai toksikologisten ominaisuuksiensa vuoksi ja sen tavan johdosta, jolla sitä käytetään tai se esiintyy työpaikalla, mukaan lukien kemialliset tekijät, jolle 3 artiklan mukaisesti on määritelty työperäistä altistumista koskeva raja-arvo,

- c) 'työtehtävällä, johon liittyy kemiallisia tekijöitä' työtä, jossa käytetään kemiallisia tekijöitä tai jossa niitä on tarkoitettu käytettäväksi missä tahansa vaiheessa, mukaan lukien valmistus, käsittely, varastointi, kuljetus tai hävittäminen ja edelleen käsittely, tai jonka seurauksena kemiallisia tekijöitä syntyy,
- d) 'työperäistä altistumista koskevalla raja-arvolla', jolle toisin täsmennettä, ilmassa työntekijän hengitysalueella olevan kemiallisen tekijän aikapainotetun keskimääräisen pitoisuuden rajaa suhteessa määritettyyn vertailu-aikaan,
- e) 'biologisella raja-arvolla' soveltuvassa biologisessa väliaineessa olevan asianomaisen tekijän, sen aineenvaihduntatuotteen tai vaikutusindikaattorin pitoisuuden rajaa,
- f) 'terveydentilan seurannalla' yksittäisen työntekijän arviointia hänen terveydentilansa määrittämiseksi työssä esiintyville erityisille kemiallisille tekijöille altistumisen osalta,
- g) 'vaaralla' sellaisen kemiallisen tekijän luontaista ominaisuutta, joka saattaa aiheuttaa haittaa,
- h) 'riskillä' sitä todennäköisyyttä, että haitan mahdollisuus toteutuu käyttö- ja/tai altistusolosuhteissa.

3 artikla

Työperäisen altistumisen raja-arvot ja biologiset raja-arvot

1. Komissio arvioi vaarallisten kemiallisten tekijöiden terveysvaikutusten ja työperäisen altistumisen tason välistä suhdetta viimeisimpien saatavina olevien tieteellisten tietojen riippumattoman tieteellisen arvioinnin avulla.
 2. Komissio ehdottaa, 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnin perusteella ja työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyden neuvoo-antavaa komiteaa ensin kuultuaan, eurooppalaisiksi tavoitteiksi työntekijöiden suojaamiseksi kemiallisista tekijöistä aiheutuvilta riskeiltä yhteisön tasolla määriteltäviä työperäisen altistumisen viiterajarvoja.
- Kyseiset raja-arvot vahvistetaan tai niitä tarkistetaan, ottaen huomioon käytettävissä olevat mittaustekniikat, direktiivin 89/391/ETY 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava työntekijä- ja työnantajajärjestöille yhteisön tasolla määritellyt työperäisen altistumisen raja-arvot.
3. Niiden kemiallisten tekijöiden osalta, jolle on yhteisön tasolla määritetty työperäisen altistumisen viiterajarvo, jäsenmaiden on vahvistettava kansallinen työperäisen altistumisen raja-arvo yhteisön raja-arvo huomioon-

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 93/75/ETY, annettu 13 päivänä syyskuuta 1993, vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavia aluksia koskevista vähimmäisvaatimuksista niiden ollessa matkalla yhteisön merisatamiin tai poistuessa sieltä (EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 97/34/EY (EYVL L 158, 17.6.1997, s. 40).

ottaen, määrittämällä sen luonne kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

4. Yhteisön tasolla voidaan määrittää sitovia työperäisen altistumisen raja-arvoja, ja niiden seikkojen lisäksi, jotka otetaan huomioon määriteltäessä työperäisen altistumisen viiteraja-arvoja, niissä on otettava huomioon toteutettavuuteen liittyvät tekijät, samalla kun säilytetään tavoite varmistaa työntekijöiden terveys työssä. Kyseiset raja-arvot vahvistetaan perustamissopimuksen 118 a artiklan mukaisesti, ja niistä määrätään tämän direktiivin liitteessä I.

5. Niiden kemiallisten tekijöiden osalta, joille on määritetty sitova työperäisen altistumisen raja-arvo, on jäsenmaiden vahvistettava vastaava kansallinen sitova työperäisen altistumisen raja-arvo, joka perustuu yhteisön raja-arvoon mutta ei ylitä sitä.

6. Yhteisön tasolla voidaan määrittää sitovia biologisia raja-arvoja 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja käytettävissä olevien mittaustekniikoiden perusteella, ja niissä on otettava huomioon toteutettavuuteen liittyvät tekijät, samalla kun säilytetään tavoite varmistaa työntekijöiden terveys työssä. Kyseiset raja-arvot vahvistetaan perustamissopimuksen 118 a artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen, ja niistä määrätään tämän direktiivin liitteessä II yhdessä muiden asiaankuuluvien terveydentilan seuranta koskevien tietojen kanssa.

7. Niiden kemiallisten tekijöiden osalta, joille on määritetty sitova biologinen raja-arvo, jäsenmaiden on vahvistettava vastaava kansallinen sitova biologinen raja-arvo, joka perustuu yhteisön raja-arvoon mutta ei ylitä sitä.

8. Jos jäsenvaltio uusien tietojen perusteella ottaa käyttöön tai tarkistaa kemiallista tekijää koskevan kansallisen työperäisen altistumisen raja-arvon tai kansallisen biologisen raja-arvon, sen on ilmoitettava siitä kuten myös asiaankuuluvista tieteellisistä ja teknisistä tiedoista komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

9. Standardoituja menetelmiä työpaikan ilmassa esiintyvien pitoisuuksien mittaamiseksi ja arvioimiseksi suhteessa työperäisen altistumisen raja-arvoihin on kehitettävä 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II JAKSO

TYÖNANTAJIEN VELVOLLISUUDET

4 artikla

Vaarallisista kemiallisista tekijöistä aiheutuvien riskien määrittely ja arviointi

1. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvolli-

suuksiaan täytäntöön pannessaan ensin määriteltävä, esiintyykö työpaikalla vaarallisia kemiallisia tekijöitä. Jos niitä esiintyy, hänen on seuraavaksi arvioitava kyseisten kemiallisten tekijöiden esiintymisestä työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle mahdollisesti aiheutuvat riskit ottaen huomioon seuraavat tekijät:

- niiden vaaralliset ominaisuudet,
- turvallisuutta ja terveyttä koskevat tiedot, jotka tavarantoimittajan on annettava (esimerkiksi direktiivin 67/548/ETY tai direktiivin 88/379/ETY säännösten mukainen asianmukainen käyttöturvallisuustiedote),
- altistumisen taso, tyyppi ja kesto,
- kyseisiin kemiallisiin tekijöihin liittyvän työn olosuhteet, mukaan luettuna kemiallisten tekijöiden määrä,
- kyseisen jäsenvaltion alueella vahvistetut työperäisen altistumisen raja-arvot tai biologiset raja-arvot,
- toteutettujen tai toteutettavien ehkäisevien toimenpiteiden vaikutus,
- jo toteutetun terveydentilan seurannan johtopäätökset, jos ne ovat saatavilla.

Työnantajan on hankittava riskien arviointiin tarvittavat lisätiedot tavarantoimittajalta tai muista helposti käytettävissä olevista lähteistä. Kyseisiin tietoihin on tarvittaessa sisällyttävä erityinen arviointi käyttäjille aiheutuvasta riskistä, sellaisena kuin se on määritelty kemiallisia tekijöitä koskevassa yhteisön lainsäädännössä.

2. Työnantajalla on oltava hallussaan arviointi riskeistä direktiivin 89/391/ETY 9 artiklan mukaisesti, ja hänen on eriteltävä ne toimenpiteet, jotka on toteutettu tämän direktiivin 5 ja 6 artiklan mukaisesti. Riskeistä laadittu arviointi on esitettävä kirjallisesti soveltuvassa muodossa kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti, ja siihen voi sisältyä työnantajan todistus siitä, että kemiallisiin tekijöihin liittyvien riskien luonne ja laajuus tekevät täydellisen riskien arvioinnin tarpeettomaksi. Riskien arviointi on pidettävä ajan tasalla erityisesti, jos on tapahtunut merkittäviä muutoksia, jotka voisivat aiheuttaa sen vanhentumisen, tai jos terveydentilan seurannan tulokset osoittavat sen tarpeelliseksi.

3. Riskien arviointiin on sisällytettävä tietyt yrityksessä tai laitoksessa tehtävät työt, kuten kunnossapito, joiden osalta voidaan arvioida ennakolta, että merkittävän altistumisen mahdollisuus on olemassa, tai joista voi muista syistä aiheutua haitallisia vaikutuksia turvallisuudelle ja terveydelle, vaikka kaikki tekniset toimenpiteet olisikin toteutettu.

4. Jos tehtäviin liittyy altistuminen useille vaarallisille kemiallisille tekijöille, on riski arvioitava sen riskin perusteella, joka aiheutuu kaikkien kyseisten kemiallisten tekijöiden yhteisvaikutuksesta.

5. Jos kyseessä on uusi tehtävä, johon liittyy vaarallisia kemiallisia tekijöitä, työ voidaan aloittaa vasta kun kyseisen tehtävän riskit on arvioitu ja mahdolliset eriteltyt ehkäisevät toimenpiteet toteutettu.

6. Direktiivin 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti on kehitettävä käytännön suuntaviivoja riskin määrittämiseksi ja arvioimiseksi sekä määrityksen ja arvioinnin tarkistamiseksi ja tarvittaessa muuttamiseksi.

5 artikla

Yleiset periaatteet vaarallisiin kemiallisiin tekijöihin liittyvien riskien ehkäisemiseksi ja direktiivin soveltamiseksi riskien arvioinnin osalta

1. Pannessaan täytäntöön velvollisuutensa varmistaa työntekijöiden terveys ja turvallisuus sellaisissa tehtävissä, joihin liittyy vaarallisia kemiallisia tekijöitä, on työnantajan toteutettava tarpeelliset direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt ehkäisevät toimenpiteet ja sisällytettävä niihin tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet.

2. Työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta uhkaavat riskit työssä, johon liittyy vaarallisia kemiallisia tekijöitä, on poistettava tai vähennettävä minimiin seuraavien keinojen avulla:

- työpaikan työmenetelmien suunnittelulla ja järjestelyllä,
- ottamalla käyttöön asianmukaiset varusteet kemiallisiin tekijöihin liittyvää työtä varten ja kunnossapitomenetelmät, joilla varmistetaan työntekijöiden työterveys ja -turvallisuus,
- vähentämällä altistuvien tai mahdollisesti altistuvien työntekijöiden lukumäärä minimiin,
- vähentämällä altistumisen kesto ja voimakkuus minimiin,
- soveltuvilla hygieniaan liittyvillä toimenpiteillä,
- vähentämällä työpaikalla esiintyvien kemiallisten tekijöiden määrä kyseisen työn edellyttämään vähimmäismäärään,
- asianmukaisilla työmenetelmillä, mukaan lukien järjestelyt työpaikalla tapahtuvaa vaarallisten kemiallisten tekijöiden sekä tällaisia kemiallisia tekijöitä

sisältävän jätteen turvallista käsittelyä, varastointia ja kuljetusta varten.

Jäljempänä olevan 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti on kehitettävä käytännön suuntaviivoja riskien hallitsemiseksi toteutettavia ehkäisytöimenpiteitä varten.

3. Jos 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnin tuloksista ilmenee, että työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle aiheutuu riskejä, on sovellettava 6, 7, 8 ja 10 artiklassa säädettyjä erityisiä suojele-, ehkäisy-, seuranta- ja tiedottamistoimenpiteitä.

4. Jos 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua riskien arvioinnin tulokset osoittavat, että työpaikalla esiintyvien vaarallisten kemiallisten tekijöiden määrien vuoksi työntekijöiden turvallisuuteen ja terveyteen kohdistuu vain vähäinen riski ja että tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaiset toimenpiteet ovat riittävät kyseisen riskin pienentämiseksi, tämän direktiivin 6, 7 ja 10 artiklan säännöksiä ei sovelleta.

6 artikla

Erityiset suojele- ja ehkäisytöimenpiteet

1. Työnantajan on varmistettava, että vaarallisesta kemiallisesta tekijästä työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle työssä aiheutuva riski poistetaan tai vähennetään minimiin.

2. Sovelletaessa 1 kohtaa on mieluiten käytettävä korvaavia vaihtoehtoja, jolloin työnantaja välttää vaarallisen kemiallisen tekijän käytön korvaamalla sen kemiallisella tekijällä tai prosessilla, joka käyttöedellytystensä mukaisesti ei ole vaarallinen tai on vähemmän vaarallinen työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle tapauksen mukaan.

Jos tehtävä on luonteeltaan sellainen, että riskiä ei voida poistaa korvaamalla, ottaen huomioon 4 artiklassa tarkoitettu työtehtävien ja riskien arviointi, työnantajan on huolehdittava siitä, että riski vähennetään minimiin soveltamalla suojele- ja ehkäisytöimenpiteitä, jotka ovat sopu-soinnussa 4 artiklan mukaisesti suoritetun riskien arvioinnin kanssa. Näihin kuuluvat tärkeysjärjestyksessä:

- a) soveltuvien työprosessien ja teknisten tarkastusten suunnittelu sekä sopivien varusteiden ja materiaalien käyttö, jotta voidaan välttää tai vähentää minimiin sellaisten vaarallisten kemiallisten tekijöiden päästöt, jotka saattavat aiheuttaa riskin työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle työpaikalla,
- b) yhteisten suojeletöimenpiteiden soveltaminen riskin esiintymispaikalla, esimerkiksi riittävä ilmanvaihto ja asianmukaiset järjestelytoimenpiteet,

- c) jos altistumista ei voida ehkäistä muilla tavoin, henkilökohtaisten suojelutoimenpiteiden toteuttaminen mukaan lukien henkilönsuojaimet,

On kehitettävä käytännön suuntaviivoja riskien hallitsemiseksi toteutettavia suojelu- ja ehkäisytoimenpiteitä varten 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä on täydennettävä 10 artiklan mukaisella terveydentilan seurannalla, jos se on aiheellista riskin luonne huomioon ottaen.

4. Työnantajan on tarvittaessa toteutettava säännöllisesti ja kun olosuhteissa tapahtuu muutos, joka saattaa vaikuttaa työntekijöiden altistumiseen kemiallisille tekijöille, sellaisten kemiallisten tekijöiden mittauksia, jotka saattavat aiheuttaa riskin työntekijöiden terveydelle työpaikalla, erityisesti työperäisen altistumisen raja-arvojen osalta, jollei työnantaja muilla arviointikeinoilla selkeästi osoita, että riittävä ennaltaehkäisy ja suojelu on 2 kohdan mukaisesti toteutettu.

5. Työnantajan on otettava huomioon tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen tulokset suorittaessaan velvollisuuksia, joista on säädetty 4 artiklassa tai jotka johtuvat 4 artiklasta.

Joka tapauksessa, jos jäsenvaltion alueelle vahvistettu työperäisen altistumisen raja-arvo on ylittynyt, työnantajan on kyseisen raja-arvon luonne huomioon ottaen viipymättä korjattava tilanne ehkäisy- ja suojelutoimenpiteitä toteuttamalla.

6. Työnantajan on 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen riskien kokonaisarvioinnin ja riskien ehkäisemisen yleisten periaatteiden pohjalta toteutettava toiminnan luonteen kannalta asianmukaisia teknisiä ja/tai järjestelyihin liittyviä toimenpiteitä, mukaan lukien varastointi ja käsittely, joiden avulla työntekijöitä suojataan kemiallisten tekijöiden fysikaalis-kemiallisten ominaisuuksien aiheuttamilta vaaroilta. Työnantajan on erityisesti toteutettava tärkeysjärjestyksessä toimenpiteet, joilla:

- a) ehkäistään herkästi syttyvien aineiden vaarallisten pitoisuuksien tai kemiallisesti epävakaiden aineiden vaarallisten määrien esiintyminen työpaikalla, tai jos se työn luonteen vuoksi on mahdotonta,
- b) vältetään sellaisten syytyslähdeiden esiintymistä, jotka saattaisivat aiheuttaa tulipaloja tai räjähdyksiä tai epäedullisia olosuhteita, jotka saattaisivat aiheuttaa sen, että kemiallisesti epävakaita aineita tai aineosia saavat aikaan haitallisia fyysisiä vaikutuksia, ja
- c) rajoitetaan työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle vahingollisia vaikutuksia herkästi syttyvien aineiden syttymisestä johtuvien tulipalojen tai räjähdysten sattuessa tai kemiallisesti epävakaita aineita tai aineosia aiheuttavien haitallisten fyysisiä vaikutuksia.

Työnantajan työntekijöiden suojelemiseksi toimittamien työvälineiden ja suojajärjestelmien on oltava terveyteen ja turvallisuuteen liittyvää suunnittelua, valmistusta ja toimitusta koskevien asianmukaisten yhteisön säädösten mukaisia. Työnantajan toteuttamissa teknisissä ja/tai järjestelyihin liittyvissä toimenpiteissä olisi otettava huomioon räjähdysvaarallisissa tiloissa käytettäviksi tarkoitettuja laitteita ja suojajärjestelmiä koskevan jäsenvaltion lainsäädännön lähentämisestä 23 päivänä maaliskuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/9/EY⁽¹⁾ liitteessä I oleva laiteryhmluokitus ja niiden olisi oltava yhtenäiset kyseisen luokituksen kanssa.

Työnantajan on toteutettava toimenpiteet tuotantolaitoksen, laitteiden ja koneiden riittäväksi valvomiseksi tai räjähdysvaaran vaimennuslaitteiden hankkimiseksi taikka räjähdysvaaran alentamista koskevien järjestelyjen suorittamiseksi.

7 artikla

Onnettomuuksia, tapaturmia ja hätätilanteita koskevat järjestelyt

1. Työnantajan on työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi onnettomuudelta, tapaturmalta tai hätätilanteelta, joka liittyy vaarallisten kemiallisten tekijöiden esiintymiseen työpaikalla, määriteltävä menettelyjä (toimintasuunnitelmia), jotka voidaan panna täytäntöön, kun jokin tällainen tapahtuma sattuu, siten että aiheelliset toimet toteutetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY 8 artiklassa säädettyjä velvollisuuksia. Näihin järjestelyihin on sisällyttävä asianmukaiset turvallisuusjärjestelyt, jotka on suoritettava säännöllisin väliajoin, sekä asianmukaisten ensiapuvälineiden käyttöön asettaminen.
2. Siinä tapauksessa, että 1 kohdassa tarkoitettuna kaltaisen tapahtuma sattuu, työnantajan on välittömästi ryhdyttävä rajoittamaan sen vaikutuksia ja ilmoitettava siitä asianomaisille työntekijöille.

Tilanteen palauttamiseksi normaaliksi:

- työnantajan on pantava täytäntöön soveltuvia toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi niin pian kuin mahdollista,
 - vain niiden työntekijöiden, joita tarvitaan korjausten ja maiden välttämättömien töiden suorittamiseksi, sallitaan työskennellä tapahtuma-alueella.
3. Niille työntekijöille, joiden sallitaan työskennellä tapahtuma-alueella, on annettava asianmukainen suojavaatetus, henkilönsuojaimet, erikoisturvavarusteet ja -laitteet, joita heidän on käytettävä niin kauan kuin tilanne kestää; kyseinen tilanne ei saa olla pysyvä.

⁽¹⁾ EYVL L 100, 19.4.1994, s. 1.

Suojaamattomien henkilöiden oleskelua tapahtumal-
alueella ei saa sallia.

4. Työnantajan on toteutettava tarpeelliset toimenpi-
teet sellaisten varoitus- ja muiden viestintäjärjestelmien
käyttöön ottamiseksi, jotka ovat tarpeen viestittämään
lisääntyneestä turvallisuutta ja terveyttä uhkaavasta ris-
kistä, jotta tilanteeseen voitaisiin reagoida asianmukai-
sella tavalla ja aloittaa korjaavat toimenpiteet, avustus-,
poistumis- ja pelastustoimenpiteet tarvittaessa välittö-
mästi, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 89/
391/ETY 8 artiklan soveltamista.

5. Työnantajan on varmistettava, että vaarallisiin
kemiallisiin tekijöihin liittyviä hätätilannejärjestelyjä kos-
kevat tiedot ovat saatavilla. Asianomaisten sisäisten ja
ulkoisten onnettomuus- ja hätäpalvelujen on voitava
käyttää tietoja. Niihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- ennakkovaroitus asiaankuuluvista työhön liittyvistä
vaaroista, vaarojen tunnistusjärjestelyt, varotoimet ja
menettelyt, jotta hätäpalvelut voivat laatia omat toi-
mintamenettelynsä ja varotoimenpiteensä, ja
- kaikki saatavilla olevat tiedot erityisistä vaaroista,
joita esiintyy tai saattaa esiintyä onnettomuuden tai
hätätilanteen sattuessa, mukaan lukien tiedot tämän
artiklan mukaisesti laadituista menettelyistä.

8 artikla

Työntekijöille annettavat tiedot

1. Työnantajan on varmistettava, että työntekijöille
ja/tai heidän edustajilleen annetaan seuraavat tiedot,
sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY
10 artiklan soveltamista:

- tämän direktiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti
saadut tiedot ja lisätietoja aina, kun tärkeä muutos
työpaikalla aiheuttaa kyseisten tietojen muuttumisen,
- tiedot vaarallisista kemiallisista tekijöistä, kuten teki-
jän nimi, sen turvallisuudelle ja terveydelle aiheutta-
mat riskit, asiaankuuluvat työperäisen altistumisen
raja-arvot ja muut lainsäädännölliset määräykset,
- tiedot asianmukaisista varoimista ja toimenpiteistä,
jotka työntekijän on toteutettava suojatakseen itseään
ja muita työntekijöitä työpaikalla,
- mahdollisuus tutustua tavarantoimittajan direktiivin
88/379/ETY 10 artiklan ja direktiivin 92/32/ETY⁽¹⁾
27 artiklan mukaisesti toimittamiin käyttöturvalli-
suustiedotteisiin,

ja että tiedot:

⁽¹⁾ EYVL L 154, 5.6.1992, s. 1.

— esitetään tavalla, joka on tämän direktiivin 4 artiklan
mukaisen riskien arvioinnin tulosten mukainen. Tapa
saattaa vaihdella suullisesta viestinnästä henkilökoh-
taiseen opastukseen ja koulutukseen, jota tuetaan kir-
jallisilla tiedoilla, mainitussa artiklassa edellytetyn
arvioinnin osoittamien riskien luonteen ja tason
mukaan,

— pidetään ajan tasalla muuttuvien olosuhteiden huo-
mioon ottamiseksi.

2. Mikäli työssä käytettäviä vaarallisia kemiallisia teki-
jöitä varten olemassa olevia säiliöitä ja putkia ei ole
merkitty työpaikalla käytettävien kemiallisten tekijöiden
merkintöjä ja turvallisuusmerkkejä koskevan yhteisön
asianomaisten lainsäädännön mukaisesti, työnantajan on
edellä mainitussa lainsäädännössä säädettyjen poikkeus-
ten soveltamista rajoittamatta varmistettava, että säiliöi-
den ja putkien sisältö ja kyseisen sisällön luonne ja kaikki
siihen liittyvät vaarat ovat selvästi tunnistettavissa.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet
sen varmistamiseksi, että työnantajat voivat pyynnöstä
saada ensisijaisesti tuottajalta tai toimittajalta kaikki vaa-
rallisia kemiallisia tekijöitä koskevat tiedot, jotka tarvi-
taan tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdan soveltami-
seksi, siltä osin kuin direktiivit 67/548/ETY ja 88/379/
ETY eivät sisällä velvoitetta antaa tietoa.

III JAKSO

MUUT SÄÄNNÖKSET

9 artikla

Kiellot

1. Jotta estettäisiin työntekijöiden altistuminen tietty-
jen kemiallisten tekijöiden ja/tai tiettyjen tehtävien, joihin
liittyy kemiallisia tekijöitä, aiheuttamille terveysriskeille,
liitteessä III esitettyjen kemiallisten tekijöiden tuotanto,
valmistus tai käyttö työssä ja niihin liittyvät tehtävät
kielletään liitteessä määritellyssä laajuudessa.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia 1 kohdassa
esitettyihin vaatimuksiin seuraavissa tapauksissa:

- ainoastaan tieteellisiin tutkimus- ja testaustarkoituk-
siin, mukaan lukien analysointi,
- tehtäviin, joiden tarkoituksena on poistaa ne kemialli-
set tekijät, jotka ovat läsnä sivutuotteen tai jätetuot-
teen muodossa,
- 1 kohdassa tarkoitettujen kemiallisten tekijöiden val-
mistamiseen käytettäväksi väliaineina ja sellaiseen
käyttöön.

Työntekijöiden altistuminen 1 kohdassa tarkoitetuille kemiallisille tekijöille on ehkäistävä erityisesti huolehtimalla siitä, että kyseisten kemiallisten tekijöiden valmistus ja varhaisin mahdollinen käyttö väliaineina tapahtuu samassa suljetussa järjestelmässä, josta edellä mainittuja kemiallisia tekijöitä voidaan poistaa vain siinä määrin kuin on tarpeen prosessin valvomiseksi tai järjestelmän huoltamiseksi.

Jäsenvaltiot voivat säätää yksittäisten lupien järjestelmistä.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on 2 kohdan mukaisia poikkeuksia sallittaessa pyydettävä työnantajaa toimittamaan seuraavat tiedot:

- poikkeuksen pyytämisen syy,
- vuosittain käytettäväksi tarkoitettu kemiallisen tekijän määrä,
- kyseessä olevat tehtävät ja/tai reaktiot tai prosessit,
- osallistuvien työntekijöiden todennäköinen lukumäärä,
- asianomaisten työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi suunnitellut varotoimet,
- työntekijöiden altistumisen estämiseksi toteutetut tekniset ja järjestelyihin liittyvät toimenpiteet.

4. Neuvosto voi perustamissopimuksen 118 a artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen muuttaa tämän artiklan 1 kohdan mukaista kieltojen luetteloa sisällyttäen siihen useampia kemiallisia tekijöitä tai työtehtäviä.

10 artikla

Terveydentilan seuranta

1. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti otettava käyttöön järjestelyjä niiden työntekijöiden terveydentilan tarpeellisen seurannan toteuttamiseksi, joiden osalta tämän direktiivin 4 artiklassa tarkoitettujen arviointien tulokset osoittavat, että heidän terveydelleen aiheutuu riskejä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY 14 artiklan soveltamista. Nämä järjestelyt, mukaan lukien terveys- ja altistustietoja ja niiden saatavuutta koskevat vaatimukset, on otettava käyttöön kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.

Terveydentilan seuranta, jonka tulokset on otettava huomioon sovellettaessa ehkäisytoimenpiteitä yksittäisellä työpaikalla, on tarpeen, jos:

- työntekijän altistuminen vaaralliselle kemialliselle tekijälle on sen kaltaista, että altistumiseen saattaa liittyä tunnistettava sairaus tai haitallinen terveysvaikutus, ja

— on todennäköistä, että sairaus tai vaikutus ilmenee työntekijän nimenomaisissa työolosuhteissa, ja

— tutkimusmenetelmä ei aiheuta merkittävää riskiä työntekijöille.

Lisäksi on oltava olemassa tehokkaita menetelmiä sairauden tai vaikutuksen oireiden toteamiseksi.

Jos sitova biologinen raja-arvo on määritetty liitteessä II tarkoitettulla tavalla, terveydentilan seurannan on oltava pakollinen vaatimus, kun kyse on työstä, jossa ollaan tekemisissä kyseisen tekijän kanssa, kyseisessä liitteessä määrättyjen menettelyjen mukaisesti. Työntekijöille on ilmoitettava tästä vaatimuksesta, ennen kuin heille annetaan tehtävä, jossa on riski altistua kyseiselle vaaralliselle kemialliselle tekijälle.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelyjä sen varmistamiseksi, että kaikkien niiden työntekijöiden osalta, joiden terveydentilaa seurataan 1 kohdan vaatimusten mukaisesti, laaditaan henkilökohtaiset terveyttä ja altistumista koskevat tiedot, jotka pidetään ajan tasalla.

3. Terveyttä ja altistumista koskeviin tietoihin on sisällytettävä yhteenveto suoritettujen terveydentilan seurannan tuloksista ja henkilön altistumista kuvaavista seurantatiedoista. Biologinen seuranta ja siihen liittyvät vaatimukset voivat olla osa terveydentilan seurantaa.

Terveyttä ja altistumista koskevat tiedot on säilytettävä sopivassa muodossa, jotta niihin voidaan tutustua myöhemmin ottaen huomioon vaitiolovelvollisuus.

Toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettava pyynnöstä jäljennökset soveltuvista tiedoista. Työntekijällä on oltava oikeus tutustua pyynnöstä häntä koskeviin terveyttä ja altistumista koskeviin tietoihin.

Jos yritys lakkaa toimimasta, terveyttä ja altistumista koskevat tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Jos terveydentilan seurannan tuloksena:

— työntekijällä todetaan olevan tunnistettava sairaus tai haitallinen terveysvaikutus, jonka lääkäri tai työterveyshuollon ammattilainen katsoo johtuvan työssä tapahtuneesta altistumisesta vaaralliselle kemialliselle tekijälle, tai

— sitovan biologisen raja-arvon havaitaan ylittyneen,

työntekijälle on ilmoitettava häntä koskevista tuloksista, mukaan lukien tiedot ja ohjeet siitä terveydentilan seu-

rannasta, joka hänelle olisi suoritettava altistumisen päättymisen jälkeen, ja

työnantajan on:

- tarkistettava 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettu riskien arviointi,
- tarkistettava 5 ja 6 artiklan mukaiset riskien poistamiseksi tai vähentämiseksi tarkoitetut toimenpiteet,
- otettava huomioon työterveyshuollon ammattilaisen tai muun soveltuvalla tavalla pätevän henkilön tai toimivaltaisen viranomaisen ohjeet toteuttaessaan riskin poistamiseksi tai pienentämiseksi vaadittavia toimenpiteitä 6 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisuus siirtää työntekijä vaihtoehtoisin työtehtäviin, joissa ei ole riskiä altistua lisää, ja
- järjestettävä terveydentilan jatkuva seuranta ja huolehdittava muiden samalla tavalla altistuneiden työntekijöiden terveydentilan tarkastamisesta. Näissä tapauksissa toimivaltainen lääkäri tai työterveyshuollon ammattilainen tai toimivaltainen viranomainen voi ehdottaa, että altistuneille henkilöille suoritetaan lääkärintarkastus.

11 artikla

Työntekijöiden kuuleminen ja osallistuminen

Työntekijöiden ja/tai heidän edustajiensa kuulemisen ja osallistumisen on tapahduttava direktiivin 89/391/ETY 11 artiklan mukaisesti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta, tämän direktiivin liitteet mukaan lukien.

12 artikla

Liitteiden mukauttaminen, teknisten ohjeiden laatiminen ja hyväksyminen

1. Puhtaasti tekniset liitteiden mukautukset, jotka ovat:

- kemiallisia tekijöitä koskevasta teknisestä yhdenmuokaistamisesta ja standardoinnista annettavien direktiivien ja/tai
- tekniikan kehityksen, kansainvälisissä standardeissa tai eritelmissä tapahtuvien muutosten ja kemiallisia tekijöitä koskevien uusien tietojen mukaisia,

tehdään direktiivin 89/391/ETY 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Komissio laatii käytännön suuntaviivat, jotka eivät ole luonteeltaan sitovia. Kyseisissä suuntaviivoissa on käsiteltävä 3, 4, 5 ja 6 artiklassa sekä liitteen II 1 kohdassa tarkoitettuja aiheita.

Komission on ensin kuultava työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyden neuvoo-antavaa komiteaa päätöksen 74/325/ETY mukaisesti.

Soveltaessaan tätä direktiiviä jäsenvaltioiden on otettava mahdollisimman pitkälle huomioon nämä suuntaviivat laatiessaan kansallisia politiikkojaan työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi.

13 artikla

Aikaisempien direktiivien kumoaminen ja muuttaminen

1. Kumotaan direktiivit 80/1107/ETY, 82/605/ETY ja 88/364/ETY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana.

2. Muutetaan työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, 19 päivänä syyskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/477/ETY⁽¹⁾ (toinen direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi) seuraavasti:

- a) Poistetaan 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä virkkeestä seuraava ilmaus: ”joka on toinen direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi”,
- b) Korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tarvittavat muutokset tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tehdään toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen (*).

(*) EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.”

- c) Korvataan 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ilmaus ”direktiivin 80/1107/ETY 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen” ilmauksella ”direktiivin 89/391/ETY 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen”.

3. Muutetaan työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät melualtistukseen työssä 12 päivänä toukokuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/188/ETY⁽²⁾ seuraavasti:

- a) Poistetaan 1 artiklan 1 kohdasta seuraava ilmaus: ”joka on kolmas direktiivissä 80/1107/ETY tarkoitettu erityisdirektiivi”.
- b) Korvataan 12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

⁽¹⁾ EYVL L 263, 24.9.1983, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/382/ETY (EYVL L 206, 29.7.1991, s. 16).

⁽²⁾ EYVL L 137, 24.5.1986, s. 28.

”Liitteet I ja II mukautetaan tekniikan kehitykseen toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen (*).

(*) EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.”

4. Muut viittaukset direktiivissä 83/477/ETY ja direktiivissä 86/188/ETY direktiiviin 80/1107/ETY ovat vanhentuneita mainitun direktiivin kumoamispäivästä lähtien.

5. Komission direktiivit 91/322/ETY ja 96/94/EY pysyvät voimassa.

IV JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään . . . (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Kun jäsenvaltiot antavat näitä säädöksiä, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus silloin, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitettulla alalla.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viiden vuoden välein tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskeva kertomus, jossa esitetään työnantajien ja työntekijöiden asiaa koskevat näkemykset.

Komissio ilmoittaa tästä Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle.

16 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

LIITE I

LUETTELO SITOVISTA TYÖPERÄISEN ALTISTUMISEN RAJA-ARVOISTA

Tekijän nimi	EINECS ⁽¹⁾ N:o	CAS ⁽²⁾ N:o	Työperäisen altistumisen raja-arvo 8 h ⁽³⁾		Työperäisen altistumisen raja-arvo Lyhyt aikaväli ⁽⁴⁾	
			mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	mg/m ³	ppm
Epäorgaaninen lyijy ja sen yhdisteet			0,15			

⁽¹⁾ EINECS: Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo.

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽³⁾ Mitattu tai laskettu suhteessa 8 tunnin vertailu aikaan, aikapainotettu keskiarvo.

⁽⁴⁾ Raja-arvo, jonka yläpuolella altistumista ei pitäisi tapahtua ja jonka koskee 15 minuutin aika, jollei toisin ole ilmoitettu.

⁽⁵⁾ mg/m³ = milligrammaa per kuutiometri ilmaa 20 °C:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa.

⁽⁶⁾ ppm = miljoonasosaa tilavuudesta ilmassa (ml/m³).

LIITE II

SITOVAT BIOLOGISET RAJA-ARVOT JA TERVEYDENTILAN SEURANTAAN
LIITTYVÄT TOIMENPITEET

1. Lyijy ja sen ioniyhdisteet
- 1.1 Biologiseen seurantaan on kuuluttava veren lyijypitoisuuden mittausta (PbB) käyttämällä absorptiospektrometriaa tai muuta menetelmää, jolla saadaan vastaavat tulokset. Sitova biologinen raja-arvo on:
70 μg Pb/100 ml verta.
- 1.2 Lääketieteellinen seuranta on suoritettava, jos:
 - altistuminen ilman lyijypitoisuudelle on suurempi kuin 0,075 mg/m^3 laskettuna aikapainotettuna keskimääräisenä pitoisuutena 40 viikkotunnin ajalta, tai
 - yksittäisten työntekijöiden verestä mitataan lyijypitoisuuksia, jotka ovat suurempia kuin 40 μg Pb/100 ml verta.
- 1.3 Biologista seuranta ja lääketieteellistä seuranta koskevia käytännön suuntaviivoja on kehitettävä 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Niihin on kuuluttava suosituksia, jotka koskevat biologisia indikaattoreita (esimerkiksi ALAU, ZPP, ALAD) ja biologista seuranta koskevia menetelmiä.

LIITE III

KIELLOT

Jäljempänä esitettyjen kemiallisten tekijöiden tuotanto, valmistus tai käyttö työssä ja tehtävät, joihin niitä liittyy, on kielletty. Kieltoa ei sovelleta, jos kemiallinen tekijä esiintyy toisessa kemiallisessa tekijässä tai on jätetuotteen ainesosana, edellyttäen, että sen erillinen pitoisuus siinä on määritettyä rajaa alempi.

a) *Kemialliset tekijät*

EINECS ⁽¹⁾ N:o	CAS ⁽²⁾ N:o	Kemiallisen tekijän nimi	Poikkeusta koskeva pitoisuusraja
202-080-4	91-59-8	2-naftyyliamiini ja sen suolat	0,1 % painoprosenttia
201-177-1	92-67-1	4-aminodifenyylä ja sen suolat	0,1 % painoprosenttia
202-199-1	92-87-5	Bentsidiini ja sen suolat	0,1 % painoprosenttia
202-204-7	92-93-3	4-nitrodifenyylä	0,1 % painoprosenttia

⁽¹⁾ EINECS: Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances).

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

b) *Työtehtävät*

Ei ole.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 17 päivänä toukokuuta 1993 neuvostolle edellä mainitun ehdotuksen direktiiviksi, joka perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 118 a artiklaan.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 20 päivänä huhtikuuta 1994 ja talous- ja sosiaalikomitea 24 päivänä marraskuuta 1993.

Komissio esitti kyseisten lausuntojen perusteella muutetun ehdotuksen 9 päivänä kesäkuuta 1994.

2. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti 7 päivänä lokakuuta 1997.

II TAVOITE

Tällä direktiiviehdotuksella, joka direktiivin 89/391/ETY (*) 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna erityisdirektiivinä on tarkoitettu täydentämään kyseistä direktiiviä, pyritään vahvistamaan vähimmäisvaatimukset työntekijöiden suojelemiseksi niiltä vaikutuksilta, joita aiheuttaa altistumisesta työpaikoilla nykyisin esiintyville monille vaarallisille kemiallisille tekijöille. Oikeudellisen perustan mukaisesti ehdotus on muotoiltu yleisin käsittein ja siinä noudatetaan kemiallisia tekijöitä koskevia yleisiä periaatteita, koska komissio katsoi tämän olevan kaikkein kustannustehokkain tapa muodostaa yleinen puitejärjestelmä, jonka avulla vältettäisiin tarve antaa lukuisia yhteisön erityissäännöksiä.

Tätä varten direktiivissä

- säädetään menetelmästä altistumisrajojen määrittelemiseksi yhteisön tasolla toisaalta työperäistä altistumista koskevinä viitteellisinä ja sitovina raja-arvoina (kemiallisen tekijän pitoisuus työntekijän hengitysilmassa tietyinä ajanjaksona) ja toisaalta sitovina biologisina raja-arvoina (asianomaisen tekijän pitoisuus ihmiskehossa)
- asetetaan työnantajille velvoitteita, jotka koskevat vaarallisista kemiallisista tekijöistä aiheutuvien riskien arviointia, tällaisten riskien ehkäisyä, järjestelyjä onnettomuuksien, tapaturmien ja hätätilanteiden varalta sekä tietojen antamista työntekijöille
- kielletään tietyin poikkeuksin eräiden kemiallisten tekijöiden käyttö.

III YHTEISEN KANNAN ANALYSOINTI

1. Yleiset huomautukset

Koska valtuuskuntien kannat poikkesivat merkittävästi toisistaan, muutetun ehdotuksen käsittely keskeytettiin vuonna 1994 ja sitä jatkettiin vasta puheenjohtajavaltio Irlannin lokakuussa 1996 esittämän välitysehdotuksen pohjalta.

Kyseinen tarkistettu teksti sisältää neljä yleistä näkökohtaa, joihin neuvoston yhteinen kanta perustuu:

- selkeytetään direktiivin soveltamisalaa säännöksellä, jossa määritellään 'vaarallinen kemiallinen tekijä'

(*) Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY (EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1).

- erotellaan selvästi toisistaan erityisesti riskien arvioinnissa huomioon otettavat tekijät, riskien arvioinnin tulosten esittäminen ja riskin itsensä minimoimiseksi toteutettavat erilaiset ehkäisy- ja suojelutoimenpiteet
- vältetään direktiivin 89/391/ETY (jäljempänä 'puitedirektiivi') jo sisältämien säännösten toisto⁽¹⁾
- vältetään liian tarkkoja erittelyjä, joita oli alkuperäisessä liitteen tekstissä.

Lisäksi keskeiset työperäisen altistumisen raja-arvoja ja biologisten raja-arvojen määrittelyä koskevat säännökset on sijoitettu uuteen paikkaan tekstin alkuun (3 artikla) niiden merkityksen korostamiseksi.

Tarve selkeyttää tekstiä aiheutti muutoksia monien artiklojen numeroinnissa; liitteenä on yhteisen kannan artiklojen sekä alkuperäisen ehdotuksen ja muutetun ehdotuksen artiklojen vastaavuustaulukko. Mainittakoon, että eräät aiemmin liitteeseen kuuluneet keskeiset kohdat on sisällytetty artiklaosaan.

Tuloksena on seuraavanlainen rakenne:

I jakso: Yleiset säännökset (1—3 artikla)

Näihin sisältyvät direktiivin tavoitteet ja soveltamisala, määritelmät ja raja-arvojen määrittelymenettely.

II jakso: Työnantajien velvollisuudet (4—8 artikla)

Näihin kuuluvat vaarallisista kemiallisista tekijöistä aiheutuvien riskien määrittely ja arviointi, tällaisten riskien ehkäisemisen yleiset periaatteet, erityiset suojelu- ja ehkäisytoimenpiteet, onnettomuuksia, tapaturmia ja hätätilanteita koskevat järjestelyt sekä työntekijöille annettavat tiedot.

III jakso: Muut säännökset (9—13 artikla)

Nämä koskevat kiellettyjä kemiallisia aineita, terveydentilan seuranta, työntekijöiden kuulemista ja direktiivin soveltamista koskevia yksityiskohtaisia säännöksiä.

IV jakso: Loppusäännökset (14—17 artikla)

Liitteet

Lyijyä koskevat raja-arvot (liitteet I ja II) ja kielletyt kemialliset tekijät (liite III).

2. Artiklojen analyysi

— *1 artikla (Soveltamisala)*

Yhteisen kannan 1 artiklan teksti vastaa pitkälti komission muutetun ehdotuksen 1 artiklan tekstiä.

Alkuperäinen viides kohta kuitenkin poistettiin, koska on joka tapauksessa jäsenvaltion tehtävä panna täytäntöön yhteisön direktiiveistä johtuvat säännökset ja määräykset.

Uudessa 5 kohdassa ilmoitetaan, että direktiiviä sovelletaan periaatteessa kuljetusalaan.

⁽¹⁾ Huomiota kiinnitetään erityisesti siihen, että koulutetun ja pätevän henkilöstön tarvetta koskevat säännökset löytyvät puitedirektiivin 6 ja 8 artiklasta.

— 2 artikla (Määritelmät)

Määritelmät vastaavat suurelta osin muutetun ehdotuksen määritelmiä. Katsottiin kuitenkin tarpeelliseksi ottaa mukaan uusi 'vaarallisen kemiallisen tekijän' määritelmä (ks. 2 artiklan b kohta) ja täten selkeyttää direktiivin soveltamisalaa erottamalla perusominaisuuksiltaan vaaralliset tekijät tai vaarallisessa muodossa olevat tekijät (kuten korkeapaineinen höyry) muista, vaarattomista aineista.

Yhteisen kannan 2 artiklan d kohdassa käytetään ilmausta 'työperäistä altistumista koskeva raja-arvo' ilmauksen 'työperäinen altistumistaso' sijasta, mikä vastaa pohjimmiltaan Euroopan parlamentin ehdottamaa tarkistusta 3. Ei pidetty tarpeellisena ottaa mukaan sanoja "tässä direktiivissä".

Alkuperäisen ehdotuksen g ja h kohtaan sisältyneet määritelmät poistettiin, koska kyseisiä ilmauksia ei käytetä yhteisen kannan tekstissä.

— 3 artikla (entinen 8 artikla) (Raja-arvot)

Tässä keskeisessä artiklassa säädetään menettelyistä työperäisen altistumisen raja-arvon ja biologisten raja-arvojen määrittämiseksi.

Kyseisen 3 artiklan teksti noudattaa pääosin muutetun ehdotuksen 8 artiklan tekstiä ja on näin ollen Euroopan parlamentin tarkistuksen 23 hengen mukainen. Tarkistus 22 on myös otettu huomioon muutamien siihen tehdyin terminologisiin muutoksiin ("Työperäisen altistumisen raja-arvot. . ."). Uudessa 1 kohdassa todetaan, että viimeisimmistä tieteellisistä tiedoista olisi tehtävä riippumaton arviointi.

Direktiiviin on sisällytetty ilmaukset "viite[raja-arvo] ja "sitova [raja-arvo] käsitteiden "ohjearvot" ja "raja-arvot" ilmaisemiseksi täsmällisemmin.

Uusi 7 kohta vastaa sitovien biologisten raja-arvojen osalta 5 kohtaa, joka koskee sitovia työperäisen altistumisen raja-arvoja.

Neuvosto ei ottanut huomioon tarkistuksen 23 4 kohdan viimeistä virkettä, koska se olisi aiheuttanut, tosin viiveellä, viiterajojen muuttumisen sitoviksi. Samoin katsottiin, ottaen huomioon altistumista koskevien yhteisön viiteraja-arvojen vahvistamisen todennäköinen aikataulu, että olisi ennen aikaista säätää tarkistuksen 23 4 kohdan a alakohdassa mainitusta viisivuotistarkistuksesta.

Uudessa 3 artiklan 9 kohdassa säädetään standardoiduista mittausmenetelmistä, joita on kehitettävä 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti; muutetun ehdotuksen liitteessä, 12 kohdassa (Euroopan parlamentin tarkistus 38) tarkoitettuja menettelyjä ei otettu huomioon, koska niitä pidettiin liian yksityiskohtaisina direktiiviin sisällytettäväiksi.

— 4 artikla (Riskien arviointi)

— 1 kohta

4 artiklan 1 kohdassa on koottu yhteen riskien arviointia koskevat säännökset, jotka aiemmin sisältyivät 3 artiklan 2 kohtaan ja 6 artiklan 2 kohdan toinen virke.

Euroopan parlamentin tarkistus 9 on otettu huomioon ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa sekä tarkistus 10 kuudennessa luetelmakohdassa.

— 2 kohta

Tämä kohta, joka koskee riskeistä laaditun arvioinnin esittämistä, kuvastelee tarkistetussa sanamuodossaan Euroopan parlamentin tarkistusta 8.

— 4 kohta

Kyseinen kohta, jossa otetaan huomioon entinen liitteen 3.4 kohta, on itse asiassa muotoilultaan laajempi. Siinä mennään myös Euroopan parlamentin tarkistuksessa 29 esitettyä tekstiä pidemmälle siten, että siinä huomioidaan kaikki kemialliset tekijät; viittauksella useiden kemiallisten tekijöiden yhteisvaikutuksesta aiheutuvaan riskiin otetaan huomioon tarkistuksen 9 se osa, joka ei sisälly 4 artiklan 1 kohdan tekstiin.

— 5 kohta

Tämä kohta, joka koskee uusia työtehtäviä, joihin liittyy kemiallisia tekijöitä, koskee samaa asiaa kuin alkuperäinen 11 artiklan 1 kohta, joka on poistettu. Alkuperäinen 11 artiklan 2 kohta on myös poistettu, koska jo olemassa olevat tehtävät, joihin liittyy kemiallisia tekijöitä, kuuluvat automaattisesti direktiivin soveltamisalaan.

— 6 kohta

Tässä uudessa kohdassa säädetään riskien arviointia koskevien käytännön suunta- viivojen laatimisesta 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

— 5 artikla (Riskien ehkäisy)

— 1 kohta

Tämä kohta, jossa säädetään terveyttä ja turvallisuutta koskevista työnantajan perusvelvollisuuksista, liittyy suoranaisesti puitedirektiiviin (89/391/ETY). Täten se noudattelee läheisesti Euroopan parlamentin tarkistusta 4.

— 2 kohta

Kyseisessä kohdassa säädetään toimista, joita on toteutettava työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta uhkaavien riskien vähentämiseksi. Siinä otetaan huomioon kokonaan tai osittain seuraavat Euroopan parlamentin esittämät tarkistukset:

— Tarkistus 11 (vrt. ensimmäinen luettelukohta ja 6 artiklan 2 kohta)

— Tarkistus 14 (vrt. johdantovirke ennen sanaa ”työssä”)

— Tarkistus 15 (vrt. 7 luettelukohta ja puitedirektiivi)

— Tarkistus 17 (vrt. 6 luettelukohta ja 6 artiklan 6 kohta).

— 3 kohta

Tämä kohta kytkee tämän artiklan jäljempänä seuraaviin artikloihin niissä tapauksissa, joissa havaitaan jonkin riskin olemassaolo (vrt. mm. Euroopan parlamentin tarkistus 33).

— 6 artikla (Erityiset suojele- ja ehkäisytoimenpiteet)

— 1 kohta

Tämän kohdan sanamuodosta käy ilmi Euroopan parlamentin tarkistus 14.

— 2 kohta

Tämä kohta vastaa olennaisilta osiltaan muutetun ehdotuksen 3 artiklan 3 kohtaa, 4 artiklaa ja liitteen 3.2 kohtaa. Siinä noudatetaan Euroopan parlamentin tarkistuksia 11 ja 16 ja epäsuorasti tarkistusta 13. Käytännön suuntaviivat suojele- ja ehkäisytoimia varten on laadittava 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

— 3 kohta

Tässä ja 5 artiklan 3 kohdassa noudatetaan Euroopan parlamentin tarkistusta 33.

— 4 kohta

Tässä kohdassa säädetään mittauksia koskevista työnantajan velvollisuuksista, ja se vastaa olennaisilta osiltaan muutetun ehdotuksen liitteen 3.5 kohtaa. Altistus-tietoja (vrt. Euroopan parlamentin tarkistus 28) käsitellään terveydentilan seuranta koskevien vaatimusten yhteydessä (6 artiklan 3 kohta sekä 10 artiklan 1 ja 2 kohta).

— 5 kohta

Tämä keskeinen säännös vastaa muutetun ehdotuksen liitteen 3.3 kohtaa. Siinä otetaan huomioon altistumisrajan laji kyseisessä jäsenvaltiossa.

— 6 kohta

Tämä kohta koskee herkästi syttyviä, epävakaita ja räjähdysalttiita aineita, ja se vastaa muutetun ehdotuksen 4 artiklan viimeisiä luettelukohtia. Tässä kohdassa on mukana tarkistuksen 17 se osa, joka ei sisälly 5 artiklan 2 kohtaan, sekä tarkistusten 18 ja 28 olennaiset osat (toinen alakohta).

— 7 artikla (Onnettomuuksia, tapaturmia ja hätätilanteita koskevat järjestelyt)

Tämä säännös, joka on muotoiltu uudelleen, vastaa alkuperäisen ehdotuksen 5 artiklaa ja liitteen 4 kohtaa, ja siinä otetaan huomioon Euroopan parlamentin tarkistukset 6 (1 kohdassa), 19 (4 kohdassa) ja 30 (1, 4 ja 5 kohdassa).

— 8 artikla (Työntekijöille annettavat tiedot)

— 1 kohta

Tässä kohdassa yhdistyvät työntekijöille annettavia tietoja koskevat säännökset, jotka sijaitsivat aikaisemmin 3 artiklan 2 kohdassa (viimeinen alakohta) ja 6 artiklassa. Tämä kohta vastaa osittain Euroopan parlamentin tarkistusta 12. Tarkistuksen 20 kattaa osittain viides luettelukohta ja osittain puitedirektiivin 10 artikla.

Neuvosto ei noudattanut Euroopan parlamentin tarkistusta 35, jota se piti liian yksityiskohtaisena.

— 2 kohta

Tässä säiliöiden ja putkien merkitsemistä koskevassa kohdassa noudatetaan Euroopan parlamentin tarkistuksen 21 henkeä. Koska kohdassa ei ole mainintaa säiliöiden koosta, se kattaa myös pienehköt säiliöt (vrt. Euroopan parlamentin tarkistus 36).

— 3 kohta

Tähän kohtaan sisältyy muutetun ehdotuksen liitteessä olevan 9.5 kohdan sisältö.

— 9 artikla (Kiellot)

Tämä artikla vastaa läheisesti muutetun ehdotuksen 7 artiklaa ja liitteen 5.1 kohtaa. Euroopan parlamentin tarkistus 31 on otettu huomioon.

— 10 artikla (Terveystilan seuranta)

Terveystilan seurantaan koskevat säännökset, jotka oli aiemmin sijoitettu 9 artiklaan sekä liitteen 7 ja 8.2 kohtaan, ovat nyt kaikki 10 artiklassa. Katsottiin parhaaksi esittää nämä säännökset yleisluontoisesti ja välttää senkaltaisia luetteloita kuin aiemmin oli liitteen 7 kohdassa, koska tällaiset luettelot eivät voi koskaan olla tyhjentäviä, ja niistä saattaa sen vuoksi tulla harhaanjohtavia.

— 1 kohta

Tässä kohdassa eritellään olosuhteet, joissa terveystilaa on seurattava, ja tätä kohtaa on tarkasteltava yhdessä 6 artiklan 3 kohdan kanssa.

Viimeisessä alakohdassa säädetään, että terveystilan seurannan on oltava pakollista silloin, kun kyseiselle tekijälle on olemassa biologinen raja-arvo (vrt. Euroopan parlamentin tarkistus 33).

— 2 ja 3 kohta

Näissä kohdissa noudatetaan Euroopan parlamentin tarkistusta 34 mainitsemalla terveyttä ja altistumista koskevat tiedot.

— 4 kohta

Tässä kohdassa säädetään toimenpiteistä, joita on toteutettava terveystilan seurannan tulosten perusteella.

— 11 artikla (Työntekijöiden kuuleminen ja osallistuminen)

Tämä artikla vastaa muutetun ehdotuksen 10 artiklaa. Työntekijöiden kuulemista ja osallistumista koskevien puitedirektiivin säännösten katsottiin, yhdessä tämän tekstin 8 artiklan 1 kohdan kanssa, ilmentävän Euroopan parlamentin tarkistusta 12 eikä puitedirektiivin säännösten laajentamista pidetty tarpeellisena.

— 12 artikla (Liitteiden mukauttaminen ja tekniset ohjeet)

— Otsikko

Euroopan parlamentin tarkistuksen 25 keskeinen sisältö näkyy otsikon uudessa sanamuodossa.

— 2 kohta

Tämän kohdan laatimisessa kohdattiin vaikeuksia, koska alkuperäisessä tekstissä vallitsee sisäinen ristiriita 'ohjeiden' ja 'sääntöjen' käsitteiden välillä, sillä ohjeisiin ei katsota liittyvän sitovuutta, mutta säännöt olisivat määritelmänsä mukaisesti sitovia.

Koska tämän direktiivin täytäntöönpano on olennaisesti jäsenvaltioiden vastuulla, katsottiin, että jonkinlainen jousto on tarpeen, ja tämän vuoksi sopivimman välineen muodostaisivat suuntaviivat, jotka eivät ole sitovia. Ei pidetty asianmukaisena, että suuntaviivat olisi annettava komitologiamenettelyä noudattaen.

Työmarkkinaosapuolilla on joka tapauksessa edustus työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyden neuvoa-antavassa komiteassa (vrt. Euroopan parlamentin tarkistus 26).

Muistettakoon, että tämän kohdan osalta suunnitellaan laadittavaksi myös yksityiskohtaiset ohjeet mittausten menetelmistä (vrt. 3 artiklan 9 kohta ja Euroopan parlamentin tarkistus 38).

— 13 artikla (Aikaisempien säännösten kumoaminen ja muuttaminen)

Lukuun ottamatta eroja esitystavassa, tämä artikla on olennaisilta osiltaan samanlainen kuin muutetun ehdotuksen 14 artikla.

Maininta aikarajasta, jonka kuluessa säännökset on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä (kolme vuotta julkaisemispäivästä), katsottiin 1 kohdassa asianmukaisemmaksi kuin maininta direktiiviin voimaantulopäivästä (vrt. 16 artikla).

Artiklan 5 kohdassa tehdään selväksi, että vaikka direktiivi 80/1107/ETY kumotaan, myöhemmät kaksi täytäntöönpanoa koskevaa direktiiviä (91/322/ETY ja 96/94/EY) pysyvät voimassa.

— 14 ja 15 artikla (Täytäntöönpano ja kertomusten antaminen)

Näillä artikloilla korvataan alkuperäinen 15 artikla. Kolmen vuoden määräaika direktiivin julkaisemisesta on asetettu, jotta jäsenvaltioilla olisi kohtuullisesti aikaa saattaakseen melko monitahaisen tekstin säännösten mukaiseksi.

— 16 ja 17 artikla

Vakiosäännöksiä.

— Liite I

Tämä liite vastaa alkuperäisen liitteen 10.1 kohtaa.

— Liite II

Tämä liite vastaa alkuperäisen liitteen 10.2 ja 11 kohtaa. Käytännön suuntaviivat on laadittava 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

— Liite III

Tämä liite vastaa komission ehdotuksen 7 artiklan 1 kohtaa.

Vaikka tällä hetkellä ei mainita työtehtäviä, 9 artiklan 1 kohtaan sisältyy mahdollisuus kieltää tehtävät, ja otsikko on valittu tämän mukaisesti.

3. Johdanto-osa

Johdanto-osa on mukautettu komission muutettuun ehdotukseen tehtyjen muutosten mukaisesti.

Euroopan parlamentin tarkistus 1 on otettu mukaan johdanto-osan 6. kappaleeksi.

4. Muut Euroopan parlamentin esittämät tarkistukset

Tarkistus 2: Komissio ei ottanut tätä tarkistusta muutettuun ehdotukseensa.

Tarkistus 5: Tämän tarkistuksen sisältö sisältyy puitedirektiivin 6 artiklan 2 kohdan d alakohtaan ja i alakohtaan sekä 6 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdtaan.

Tarkistus 7: Tämän tarkistuksen sisältö sisältyy puitedirektiivin 8 artiklan 1 ja 2 kohtaan.

Tarkistus 24: Tämä tarkistus katsottiin tarpeettomaksi, koska kaikki tällaiset tehtävät kuuluvat direktiivin soveltamisalaan.

Tarkistus 27: 3 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja mittaus- ja arviointimenetelmiä koskevat 12 artiklan 2 kohdan säännökset. Koska käytännön suuntaviivojen laatiminen ja tarkistus ymmärretään jatkuvana prosessina, erityistä tarkistusekettä pidettiin tarpeettomana.

Tarkistus 32: Tämä tarkistus sisältyy puitedirektiivin 8 artiklan 2 kohtaan.

Tarkistus 37: Komissio ei ottanut tätä tarkistusta muutettuun ehdotukseensa, koska tarkistus sisältyy jo direktiiviin 92/85/ETY⁽¹⁾.

IV YHTEENVETO

Neuvosto katsoo, että vaikka yhteinen kanta eroaakin esitystavaltaan ja rakenteeltaan komission muutetusta ehdotuksesta, se täyttää ehdotuksen perustavoitteet. Lisäksi tekstiä on yksinkertaistettu sen olennaisesta sisällöstä luopumatta ja samalla on vältetty direktiiviin 89/391/ETY sisältyvien säännösten toisto.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/85/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi (EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1)).

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Yhteinen kanta	Alkuperäinen komission ehdotus	Muutettu komission ehdotus
Artikla 1(1)	Idem	Idem
1(2)	Idem	Idem
1(3)	Idem	Idem
1(4)	Idem	Idem
Poistettu	1(5)	1(5)
1(5) (uusi)	—	—
Artikla 2(a)	Idem	Idem
2(b)	—	—
2(c)	2(b)	2(b)
2(d)	2(c)	2(c)
2(e)	2(d)	2(d)
2(f)	2(i)	2(i)
2(g)	2(e)	2(e)
2(h)	2(f)	2(f)
—	2(g)	2(g)
—	2(h)	2(h)
Artikla 3(1)	—	—
3(2)	8(1)	8(1)
3(3)	8(4)	8(3)
3(4)	Liite, kohta 10	8(4)
3(5)	8(2)	8(5)
3(6)	—	8(7)
3(7)	—	8(8)
3(8)	8(5)	8(9)
3(9)	—	Liite, kohta 12
Artikla 4(1)	3(2)+6(2), toinen virke	3(2)+6(2), toinen virke
4(2)	3(2)	3(2)
4(3)	3(4)	3(4)
4(4)	Liite, kohta 3.4	Liite, kohta 3.4
4(5)	11(1)	11(1)
4(6)	—	—
Artikla 5(1)	3(1)+11(2)	3(1)+11(2)
5(2)	4	4
5(3)	—	—
5(4)	—	—
Artikla 6(1)	3(3)	3(3)
6(2)	3(3)+4+Liite, kohta 3.2	3(3)+4+Liite, kohta 3.2
6(3)	9	9
6(4)	Liite, kohta 3.5	Liite, kohta 3.5
6(5)	Liite, kohta 3.3	Liite, kohta 3.3
6(6)	4	4

Yhteinen kanta	Alkuperäinen komission ehdotus	Muutettu komission ehdotus
Artikla 7(1)	3(1)(d)+Liite, kohta 4.1	3(1)(d)+Liite, kohta 4.1
7(2)	Liite, kohta 4.2	Liite, kohta 4.2
7(3)	Liite, kohta 4.3	Liite, kohta 4.3
7(4)	5	5
7(5)	Liite, kohta 4.5	Liite, kohta 4.5
Artikla 8(1)	3(2) viimeinen alakohta ja 6(1)	3(2) viimeinen alakohta ja 6(1)
8(2)	6(2)	6(2)
8(3)	Liite, kohta 9.5	Liite, kohta 9.5
Artikla 9(1)	7(1)	7(1)
9(2)	7(2)	7(2)
9(3)	Liite, kohta 5.1	Liite, kohta 5.1
9(4)	7(3)	7(3)
Artikla 10(1)	9+Liite, kohta 7	9+Liite, kohta 7
10(2)	Liite, kohta 8.2	Liite, kohta 8.2
10(3)	Liite, kohta 8.2	Liite, kohta 8.2
10(4)	Liite, kohta 7	Liite, kohta 7
Artikla 11	10	10
Artikla 12(1)	12(1)+13	12(1)+13
12(2)	12(2)+13	12(2)+13
—	—	12(3)
Artikla 13(1)	14(1)	14(1)
13(2)	14(2)	14(2)
13(3)	14(2)	14(2)
13(4)	14(3)	14(3)
13(5)	—	—
Artikla 14(1)	15(1)+(2)	15(1)+(2)
14(2)	15(3)	15(3)
Artikla 15	15(4)	15(4)
Artikla 16 (uusi)	—	—
Artikla 17	16	16
Liite I	Liite, kohta 10.1	Liite, kohta 10.1
Liite II	Liite, kohta 10.2 ja 11	Liite, kohta 10.2 ja 11
Liite III	7(1)	7(1)

Neuvoston 9 päivänä lokakuuta 1997 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 42/97

neuvoston direktiivin 97/.../EY antamiseksi kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteessä 16 (toinen painos 1988) olevan 1 niteen II osan 2 lukuun kuuluvien ääntä hitaammin lentävien lentokoneiden liikennöimisen rajoittamisesta annetun direktiivin 92/14/ETY muuttamisesta

(97/C 375/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

1. direktiivin 92/14/ETY⁽⁴⁾ säännösten päätarkoituksena on rajoittaa tiettytyyppisten siviilikäytössä olevien ääntä hitaammin lentävien suihkukoneiden liikennöintiä,
2. direktiivin tärkeimpien osien tarkentamisella olisi poistettava direktiivin tavoitteeseen ja soveltamisalaan liittyvät epätarkkuudet,
3. tämä direktiivi ei poista yksittäisiltä jäsenvaltioilta mahdollisuutta vedota yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen 2408/92⁽⁵⁾ asiaan liittyviin säännöksiin niiden sisältämien ehtojen mukaisesti,
4. Berliinin kaupunkikeskittymää palvelevien lentoasemien poikkeuksellisen historiallisen tilanteen vuoksi sekä koska Berliini-Tegelin ja Berliini-Tempelhofin lentoasemat sijaitsevat lähellä kaupungin keskustaa, on perusteltua jättää nämä kaksi lentoasemaa tilapäisesti direktiivin 92/14/ETY eräiden säännösten soveltamisen ulkopuolelle,
5. on tarpeen kunnioittaa kehitysmaissa rekisteröidyille lentokoneille myönnetyn poikkeuksen alkuperäistä tarkoitusta; tämän direktiivin asianomaisia säännöksiä olisi siten tätä varten selvennettävä,
6. jostakin kehitysmaasta olevalle lentokoneelle myönnetyn poikkeuksen olisi hyödytettävä vain kyseistä kehitysmaata,
7. on tarpeen selventää taloudellisista syistä myönnettävien poikkeuksien soveltamisalaa,
8. olisi selvennettävä, että jäsenvaltio voi laatia vaatimusten vastaisten lentokoneiden asteittaiselle käytöstä poistamiselle aikataulun ainoastaan siinä jäsenvaltiossa rekisteröityjen lentokoneiden osalta,
9. jotkin jäsenvaltiot ovat tehneet kolmansien maiden lentoliikenteen harjoittajien kanssa sopimuksia, joissa näille on myönnetty samankaltainen poikkeus 2 luvun soveltamisalaan kuuluvien lentokoneiden asteittaisesta rekisteristä poistamisesta kuin yhteisön lentoliikenteen harjoittajille; ei ole asianmukaista kumota kyseisiä sopimuksia,
10. on välttämätöntä pitää direktiivin 92/14/ETY liite ajan tasalla ja tehdä siihen muutokset ajallaan; tämän vuoksi komission olisi laadittava muutokset sääntelykomitean avustamana,
11. direktiivin 92/14/ETY 3 artiklassa säädetään kehitysmaissa rekisteröityjä lentokoneita koskevista poikkeuksista; tällaisen poikkeuksen saaneet lentokoneet on lueteltu kyseisen direktiivin liitteessä,
12. on tarpeen muuttaa direktiivin 92/14/ETY liitettä lisäämällä siihen tiettyjä lentokoneita, jotka täyttävät poikkeuksen myöntämiseksi asetetut edellytykset ja jotka eivät direktiiviä annettaessa sisältyneet siihen; on myös tarpeen poistaa luettelosta maininnat tietyistä lentokoneista, jotka on poistettu käytöstä, jotka ovat tuhoutuneet tai eivät muuten enää täytä poikkeuksen myöntämiseksi asetettuja edellytyksiä,
13. on välttämätöntä estää rekisteröinnin väärinkäyttö; tämän direktiivin liitteessä mainitaan nyt kunkin lentokoneen kohdalla valmistajan tälle yksittäiselle lentokoneelle antama sarjanumero,

⁽¹⁾ EYVL C 309, 18.10.1996, s. 9.

⁽²⁾ EYVL C 66, 3.3.1997, s. 4.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 11. maaliskuuta 1997 (EYVL C 115, 14.4.1997, s. 2), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. lokakuuta 1997 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 21.

⁽⁵⁾ EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

14. on varmistettava, että yhteisön lainsäädännön rikkomukset johtavat seuraamuksiin, jotka ovat tehokkaita, suhteellisia ja vaikuttavia, ja
15. vuoden 1994 liittymisasiakirjan mukaisesti Itävallan on noudatettava direktiivin 92/14/ETY säännöksiä 1 päivästä huhtikuuta 2002 lähtien;

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 92/14/ETY seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 artiklaan uusi 3 kohta seuraavasti:

”3. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

’lentoliikenteen harjoittajalla’ lentoliikenneyritystä, jolla on voimassa oleva liikennelupa,

’liikenneluvalla’ yritykselle annettua asiakirjaa, jonka nojalla tämä voi kuljettaa matkustajia, postia ja/tai rahtia lentoteitse maksua ja/tai vuokraa vastaan,

’yhteisön lentoliikenteen harjoittajalla’ lentoliikenteen harjoittajaa, jolla on yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 (*) mukainen jäsenvaltion myöntämä voimassaoleva liikennelupa,

’kaikilla siviilikäytössä olevilla ääntä hitaammin lentävillä suihkukoneilla’ kaikkia lentoliikenteen harjoittajan käytössä omistuksen tai minkä tahansa vähintään vuoden mittaisen vuokrasopimuksen perusteella olevia lentokoneita.

(*) EYVL L 240, 24.8.1992, s. 1.”

- 2) Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Ennen 2 kohdassa tarkoitettua päivämäärää sellaisten siviilikäytössä olevien ääntä hitaammin lentävien suihkukoneiden liikennöintiä, jotka eivät ole 1 kohdan a alakohdan säännösten mukaisia, voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää kokonaan Berliini-Tegelin ja Berliini-Tempelhofin lentoasemilla.”

- 3) Muutetaan 3 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) nämä lentokoneet oli rekisteröity liitteessä kunkin lentokoneen kohdalla mainitussa kehitysmaassa vertailuvuonna, ja tähän maahan sijoituneet luonnolliset tai oikeushenkilöt jatkavat niiden liikennöintiä välittömästi tai vuokrasopimuksen nojalla.”

- 4) Lisätään 3 artiklaan kohta seuraavasti:

”Edellisessä kohdassa tarkoitettu poikkeus ei koske tapauksia, joissa lentokone on vuokrattu muuhun kuin liitteessä kyseisen lentokoneen yhteydessä mainittuun maahan asettautuneelle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle.”

- 5) Korvataan 4 artiklassa, 5 artiklan c ja d alakohdassa sekä 6 artiklassa sana ”lentoyhtiö” sanalla ”lentoliikenteen harjoittaja”.

- 6) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

1. Jäsenvaltiot saavat rajoittaa sellaisten lentokoneiden, jotka eivät ole liitteessä 16 olevan 3 luvun standardien mukaisia, rekisteristä poistamisen määrään, joka vastaa vuosittain korkeintaan kymmentä prosenttia yhteisön lentoliikenteen harjoittajan kaikkien siviilikäytössä olevien ääntä hitaampien suihkukoneiden määrästä.

2. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa 2 artiklan 1 kohdan säännöksiä lentokoneisiin, jotka 1 kohdan mukaisesti pidetään edelleen jäsenvaltion rekisterissä.

3. Jos jäsenvaltio on myöntänyt kolmannen maan rekisterissä oleville, kyseiseen jäsenvaltioon liikennöiville lentokoneille 1 ja 2 kohdassa mainittuja poikkeuksia vastaavan poikkeuksen ennen tämän direktiivin voimaantuloa, poikkeus voidaan edelleen hyväksyä edellyttäen, että lentoliikenteen harjoittaja täyttää vaaditut ehdot.”

- 7) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”9 a artikla

Liitteen muutokset, jotka voivat osoittautua tarpeelliseksi 3 artiklan vaatimusten täysimääräisen noudattamisen varmistamiseksi, tehdään 9 b artiklan 2 kohdassa määriteltyä menettelyä noudattaen.

9 b artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetulla asetuksella (ETY) 3922/91 (*) asetettu komitea, joka toimii 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdo-

tuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.
- b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

(*) EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2176/96 (EYVL L 291, 14.11.1996, s. 15)."

- 8) Korvataan direktiivin 92/14/ETY liite tämän direktiivin liitteellä.

2 artikla

Seuraamusjärjestelmä

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten määräysten rikkomista koskevista seuraamusjärjestelmistä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteellisia ja vaikuttavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 1999 ja kaikista niitä koskevista myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian.

3 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään maaliskuuta 1999 mennessä. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Vuoden 1994 liittymisasiakirjan 168 artiklan ja sen liitteessä XIX olevan III kohdan mukaisesti Itävallan on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 1 päivään huhtikuuta 2002 mennessä.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Direktiivin osoittaminen

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

"LIITE

LUETTELO LENTOKONEISTA, JOITA KOSKEE 3 ARTIKLAN MUKAINEN POIKKEUS

Huomautus: Tässä liitteessä luetelluille lentokoneille myönnetään poikkeus Yhdistyneiden Kansakuntien hyväksymien politiikkojen ja tekemien päätösten (pakotteet, kauppasaarto jne.) asettamissa yleisissä puitteissa.

ALGERIA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
20955	B727-2D6	7T-VEH	Air Algérie
21053	B727-2D6	7T-VEI	Air Algérie
21210	B727-2D6	7T-VEM	Air Algérie
21284	B727-2D6	7T-VEP	Air Algérie
20884	B737-2D6	7T-VEG	Air Algérie
21063	B737-2D6	7T-VEJ	Air Algérie
21064	B737-2D6	7T-VEK	Air Algérie
21065	B737-2D6	7T-VEL	Air Algérie
21211	B737-2D6	7T-VEN	Air Algérie
20650	B737-2D6	7T-VED	Air Algérie
21285	B737-2D6	7T-VEQ	Air Algérie

DOMINIKAANINEN TASAVALTA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
19767	B707-399C	HI-442CT	Dominicana de Aviación

KONGON DEMOKRAATTINEN TASAVALTA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
20200	B707-329C	9Q-CBW	Scibe Airlift

EGYPTI

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
19843	B707-336-C	SU-PBA	Air Memphis
19916	B707-328-C	SU-PBB	Air Memphis
21194	B737-266	SU-AYK	Egypt Air
21195	B737-266	SU-AYL	Egypt Air
21227	B737-266	SU-AYO	Egypt Air

IRAK

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
20889	B707-370C	YI-AGE	Iraqi Airways
20892	B737-270C	YI-AGH	Iraqi Airways
20893	B737-270C	YI-AGI	Iraqi Airways

LIBANON

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
20259	B707-3B4C	OD-AFD	MEA
20260	B707-3B4C	OD-AFE	MEA
19966	B707-347C	OD-AGU	MEA
19967	B707-347C	OD-AGV	MEA

19589	B707-323C	OD-AHC	MEA
19515	B707-323C	OD-AHD	MEA
20170	B707-323B	OD-AHF	MEA
19516	B707-323C	OD-AHE	MEA
19104	B707-327C	OD-AGX	TMA
19105	B707-327C	OD-AGY	TMA
18939	B707-323C	OD-AGD	TMA
19214	B707-331C	OD-AGS	TMA
19269	B707-321C	OD-AGO	TMA
19274	B707-321C	OD-AGP	TMA

LIBERIA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
45683	DC8F-55	EL-AJO	Liberia World Airlines
45686	DC8F-55	EL-AJQ	Liberia World Airlines

LIBYA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
20245	B727-224	5A-DAI	Lybian Arab Airlines
21051	B727-2L5	5A-DIB	Libyan Arab Airlines
21052	B727-2L5	5A-DIC	Libyan Arab Airlines
21229	B727-2L5	5A-DID	Libyan Arab Airlines
21230	B727-2L5	5A-DIE	Libyan Arab Airlines

MAURITANIA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
11093	F28-4000	5T-CLG	Air Mauritanie

MAROKKO

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
20471	B727-2B6	CN-CCG	Royal Air Maroc
21214	B737-2B6	CN-RMI	Royal Air Maroc
21215	B737-2B6	CN-RMJ	Royal Air Maroc
21216	B737-2B6	CN-RMK	Royal Air Maroc

NIGERIA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
18809	B707-338C	5N-ARQ	DAS Air Cargo
19664	B707-355C	5N-VRG	Air Tours

SAUDI-ARABIA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
20574	B737-268C	HZ-AGA	Saudia
20575	B737-268C	HZ-AGB	Saudia
20576	B737-268	HZ-AGC	Saudia
20577	B737-268	HZ-AGD	Saudia
20578	B737-268	HZ-AGE	Saudia
20882	B737-268	HZ-AGF	Saudia
20883	B737-268	HZ-AGG	Saudia

SWAZIMAA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
45802	DC8F-54	3D-AFR	African International Airways
46012	DC8F-54	3D-ADV	African International Airways

TUNISIA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
20545	B727-2H3	TS-JHN	Tunis Air
20948	B727-2H3	TS-JHQ	Tunis Air
21179	B727-2H3	TS-JHR	Tunis Air
21235	B727-2H3	TS-JHT	Tunis Air

UGANDA

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
19821	B707-379C	5X-JEF	Dairo Air Services

ZIMBABWE

<i>Sarjanumero</i>	<i>Tyyppi</i>	<i>Rekisteritunnus</i>	<i>Liikenteenharjoittaja</i>
18930	B707-330B	Z-WKU	Air Zimbabwe
45821	DC8F-55	Z-WMJ	Affretair"

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio antoi neuvostolle 4 päivänä syyskuuta 1996 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteessä 16 (toinen painos 1988) olevan I niteen II osan 2 lukuun kuuluvien ääntä hitaammin lentävien lentokoneiden liikennöimisen rajoittamisesta annetun direktiivin 92/14/ETY muuttamisesta⁽¹⁾.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 27 päivänä marraskuuta 1996⁽²⁾. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 11 päivänä maaliskuuta 1997⁽³⁾.

Komissio muutti ehdotustaan näiden lausuntojen perusteella ja toimitti sen neuvostolle 5 päivänä kesäkuuta 1997⁽⁴⁾.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen 9 päivänä lokakuuta 1997.

II EHDOTUKSEN TARKOITUS

Kyseisellä ehdotuksella muutetaan direktiiviä 92/14/ETY, jonka pääasiallisena tarkoituksena oli rajoittaa tietyn tyyppisten siviilikäytössä olevien ääntä hitaammin lentävien suihkukoneiden liikennöintiä. Direktiivin liite sisälsi luettelon kehitysmaiden lentokoneista, joita liikennöintikielto ei koske ennen 1 päivää huhtikuuta 2002. Joistakin poikkeusehdot täyttävien maiden lentokoneista ei kuitenkaan ollut ilmoitettu komissiolle direktiivin antamiseen mennessä, eikä niitä siten otettu liitteeseen.

Kyseisen muutosdirektiivin pääasiallisena tarkoituksena on näin ollen saattaa ajan tasalle direktiivin liitteessä oleva lentokoneiden luettelo. Useimpien muiden direktiiviin 92/14/ETY tehtävien muutosten tarkoituksena on varmistaa sen yhdenmukainen tulkitseminen koko yhteisössä.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston vahvistama yhteinen kanta vastaa laajalti komission ehdotusta.

Direktiivin tärkein osa on sen ajan tasalle saatettu liite, jossa luetellaan ne kehitysmaiden rekistereissä olevat lentokoneet, joita 2 artiklan 1 kohdan säännökset eivät koske.

Direktiivin tavoitetta ja soveltamisalaa koskevien epäselvyyksien välttämiseksi (1 artiklan uusi 3 kohta) lisättiin useita määritelmiä direktiivin tärkeimmistä kohdista.

Berliinin taajamaa palvelevien lentoasemien poikkeuksellisen historiallisen tilanteen vuoksi ja koska Berliini-Tegelin ja Berliini-Tempelhofin lentoasemat sijaitsevat lähellä kaupungin keskustaa, kyseisiin lentoasemiin ei sovelleta direktiivin 92/14/ETY 2 artiklan 2 kohtaa, jonka perusteella 2 luvun lentokoneet voivat jatkaa liikennöintiä yhteisön lentoasemilla 1 päivään huhtikuuta 2002 saakka (2 artiklan uusi 4 kohta).

⁽¹⁾ EYVL C 309, 18.10.1996, s. 9.

⁽²⁾ EYVL C 66, 3.3.1997, s. 4.

⁽³⁾ EYVL C 115, 14.4.1997, s. 24.

⁽⁴⁾ EYVL C 253, 19.8.1997, s. 3.

Direktiivin liitteessä lueteltujen, 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomien lentokoneiden osalta selvennettiin, että lentokoneita, joita poikkeuksen halutaan koskevan, ei saa siirtää yhden kehitysmäärästä toiseen (3 artiklan uusi b alakohta).

Vaikka jäsenvaltion oikeus laatia aikataulu lentokoneiden, jotka eivät täytä vaatimuksia, asteittaiselle poistamiselle on rajoitettu sen omassa rekisterissä oleviin lentokoneisiin, kolmansia maita koskevia vastaavia poikkeuksia voidaan jatkaa, jos ne on myönnetty ennen kyseisen direktiivin voimaantuloa (uusi 7 artikla).

Sen varmistamiseksi, että liite voidaan pitää ajan tasalla ja että sitä voidaan muuttaa ajallaan, komissio tekee kyseiset muutokset sääntelykomitean avustamana (uusi 9 a ja 9 b artikla).

Jäsenvaltioiden on lopuksi luotava seuraamusjärjestelmä kyseisen direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomisen varalta (2 artikla).

IV EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET

Neuvosto noudatti komission muutettua ehdotusta sen kaikilta osin:

1. Parlamentin tarkistukset, jotka neuvosto ja komissio hyväksyivät

Tarkistukset 3 ja 7 hyväksyttiin, sillä niillä lujitetaan niitä edellytyksiä, joilla kehitysmaassa rekisteröidylle lentokoneelle myönnetty poikkeus pysyy edelleen voimassa.

2. Parlamentin tarkistukset, joita neuvosto ja komissio eivät hyväksyneet

- Tarkistuksia 1, 2 ja 6, joiden perusteella jäsenvaltiot olisivat voineet rajoittaa äänekkäimpien lentokoneiden liikennöintiä kaikilla yhteisön lentoasemilla, ei hyväksytty, sillä ne olisivat direktiivissä 92/14/ETY noudatetun, 1 huhtikuuta 2002 saakka jatkuvan siirtymäkauden sallivan tasapainoisen lähestymistavan vastaisia.
- Tarkistuksia 4 ja 8 ei hyväksytty, sillä ne olisivat estäneet komiteamenettelyn käytön liitteen muuttamiseksi siten, että siihen sisältyisi pieni määrä lentokoneita, joihin voitaisiin yhä soveltaa poikkeusta 3 artiklan mukaisesti.
- Tarkistuksia 5 ja 9 ei hyväksytty, sillä Saudi-Arabia kuuluu viralliseen kehitysmaiden kansainväliseen luetteloon ja sen liitteeseen kuuluvat lentokoneet ovat 3 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

V NEUVOSTON TEKEMÄT MUUTOKSET, JOITA PARLAMENTTI EI EHDOTTANUT

Johdanto-osan kappaleiden osalta

Neuvosto muotoili johdanto-osan uudelleen komission ehdotuksen sisältämien muutosten huomioon ottamiseksi. Neuvosto lisäsi myös tiettyjä johdanto-osan kappaleita tekstiin lisättyjen uusien säännösten ottamiseksi huomioon.

Uuden 1 artiklan 3 kohdan osalta (määritelmät)

”Kaikkien siviilikäytössä olevien ääntä hitaammin lentävien suihkukoneiden” määritelmässä ilmaisu ”vuokrasopimus” korvattiin ilmaisulla ”mikä tahansa vuokrasopimus”, jotta vältettäisiin epäselvyydet sen osalta, minkä tyyppisiä vuokrasopimuksia kyseinen määritelmä koskee.

2 artiklan uuden 4 kohdan osalta (lentoasemajärjestelmät)

Neuvosto ei hyväksynyt lentoasemajärjestelmien mahdollisuutta rajoittaa tai kieltää tietyn tyyppisten siviilikäytössä olevien ääntä hitaammin lentävien suihkukoneiden liikennöintiä, sillä kyseinen säännös olisi vaarantanut direktiivin 92/14/ETY tasapainoisen lähestymistavan, joka sallii siirtymäkauden 1 päivään huhtikuuta 2002 saakka ja aikataulun sellaisten lentokoneiden, jotka eivät täytä vaatimuksia, asteittaiselle poistamiselle.

Kyseinen mahdollisuus myönnettiin kuitenkin Berliini-Tegelin ja Berliini-Tempelhofin lentoasemille ottaen huomioon niiden poikkeuksellinen historiallinen tilanne ja se, että ne sijaitsevat lähellä kaupungin keskustaa.

3 artiklan uuden b alakohdan osalta (poikkeusta koskevat edellytykset)

Neuvosto korvasi ilmaisun ”liikennöintiä” ilmaisulla ”suoraa tai vuokrasopimuksen nojalla tapahtuvaa käyttöä”, jotta voitaisiin määrittellä selvästi ne edellytykset, joilla kehitysmaassa rekisteröityyn lentokoneeseen voidaan soveltaa 3 artiklan mukaista poikkeusta.

Uuden 7 artiklan osalta (asteittainen rekisteristä poistaminen)

Neuvosto teki joitakin sanamuotoa koskevia muutoksia, jotta vältettäisiin epäselvyydet artiklan tulkinnassa. Lisäksi lisättiin kolmansien maiden liikenteenharjoittajien kanssa tehtyjä olemassa olevia sopimuksia koskeva säännös, sillä katsottiin olevan aiheellista, että kyseisiä sopimuksia ei pureta.

Uuden 9 b artiklan osalta (komitea)

Ottaen huomioon liitteeseen tehtävien muutosten merkittävän vaikutuksen direktiivin soveltamisalaan, neuvosto korvasi neuvoo-antavaa komiteaa koskevan menettelyn III a -sääntelykomiteamenettelyllä.

Litteen osalta (luettelo lentokoneista)

Neuvosto teki joitakin muotoseikkoja koskevia korjauksia (Egypti, sarjanumero 19916 ja Nigeria, sarjanumero 19664) ja poisti ainoan kyseisessä luettelossa olevan Uruguayssa rekisteröidyn lentokoneen, koska kyseinen lentokone ei ole enää käytössä.

Neuvoston 13 päivänä lokakuuta 1997 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 43/97

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/.../EY antamiseksi selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä

(97/C 375/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) G10-maiden keskuspankkien pääjohtajille vuonna 1990 toimitetussa Lamfalussy'n selonteossa osoitettiin, että maksujen useamman laillisen nettoutuksen käyttöön perustuviin maksujärjestelmiin liittyy aina huomattava järjestelmäriski; maksujen reaaliaikaisiin bruttoselvitysjärjestelmiin osallistumiseen liittyvien oikeudellisten riskien vähentäminen on toisaalta ensisijaisen tärkeää ottaen huomioon näiden järjestelmien jatkuva kehittyminen,
- 2) on myös vähennettävä arvopaperien selvitysjärjestelmiin osallistumiseen liittyvää riskiä erityisesti silloin, kun kyseisten järjestelmien ja maksujärjestelmien välillä on läheinen yhteys,
- 3) tämän direktiivin tavoitteena on myötävaikuttaa siihen, että maasta toiseen suoritettavat maksujärjestelyt ja arvopaperien selvitysjärjestelyt yhteisössä ovat toimivia ja kustannustehokkaita, mikä vahvistaa pääoman vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla;

direktiivi on siten jatkoa sisämarkkinoiden lopulliseen toteuttamiseen johtavaan kehitykseen ja erityisesti palvelujen tarjoamisen vapautteen ja pääomaliikkeiden vapauttamiseen tähtääville pyrkimyksille talous- ja rahaliiton toteuttamista silmällä pitäen,

- 4) jäsenvaltioiden lainsäädännössä olisi pyrittävä siihen, että järjestelmään osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely aiheuttaa järjestelmälle mahdollisimman vähän häiriötä,
- 5) vuonna 1985 annettu ehdotus direktiiviksi luottolaitosten uudelleen järjestämisestä ja selvitystilaan asettamisesta, jota muutettiin 8 päivänä helmikuuta 1988, on edelleen neuvoston käsiteltävänä; neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden 23 päivänä marraskuuta 1995 hyväksymässä ehdotuksessa maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevaksi yleissopimukseksi nimenomaisesti suljetaan soveltamisalan ulkopuolelle vakuutusyritykset, luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset,
- 6) tämän direktiivin on tarkoitus käsitellä sekä kansalliset että rajojen yli toimivat maksujärjestelmät ja arvopaperien selvitysjärjestelmät; sitä sovelletaan yhteisön järjestelmiin ja vakuuksiin, joita niihin osallistujat, olivatpa ne yhteisöstä tai yhteisön ulkopuolisista maista olevia osallistujia, ovat antaneet näihin järjestelmiin osallistumisen yhteydessä,
- 7) jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän direktiivin säännöksiä sekä kansallisiin laitoksiinsa, jotka osallistuvat suoraan yhteisön ulkopuolisen maan järjestelmiin, että vakuuksiin, jotka annetaan kyseisiin järjestelmiin osallistuttaessa,
- 8) jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaksi järjestelmäksi järjestelmä, jossa pääasiallisesti selvitetään arvopapereita, vaikka järjestelmässä rajoitetussa määrin käsitellään myös raaka-aineisiin perustuvia johdannaisopimuksia,
- 9) järjestelmäriskin vähentäminen vaatii erityisesti selvityksen lopullisuutta ja vakuuksien täytäntöönpanokelpoisuutta; vakuutena pidetään kaikkia välineitä, jotka osallistuja antaa muille maksujärjestelmään

⁽¹⁾ EYVL C 207, 18.7.1996, s. 13.

⁽²⁾ EYVL C 56, 24.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 9. huhtikuuta 1997 (EYVL C 132, 28.4.1997, s. 79), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 13. lokakuuta 1997 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- ja/tai arvopaperien selvitysjärjestelmään osallistujille oikeuksien ja velvoitteiden turvaamiseksi kyseiseen järjestelmään osallistumisen yhteydessä; tällaisia välineitä ovat takaisinostosopimukset, lakisääteiset etuoikeudet tai fidusiaariset siirrot; tämän direktiivin määritelmä "vakuudesta" ei saisi vaikuttaa kansallisen lainsäädännön säännöksiin siitä, millaisia vakuuksia voidaan käyttää,
- 10) tämä direktiivi koskee myös jäsenvaltioiden keskuspankkien toimenpiteiden yhteydessä annettua vakuutta niiden hoitaessa keskuspankkitoimintoja rahapoliittiset toimenpiteet mukaan luettuina; direktiivi tukee Euroopan rahapoliittista instituuttia sen pyrkiessä tehostamaan maasta toiseen tapahtuvien maksujen suorittamista talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen valmistelua silmällä pitäen ja siten osaltaan kehittämään tarpeellisia oikeudellisia puitteita, joissa tuleva Euroopan keskuspankki voi kehittää rahapolitiikkaansa,
- 11) siirtomääräysten ja niiden nettoutuksen olisi oltava kaikissa jäsenvaltioissa oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ja sivullisia sitovia,
- 12) nettoutuksen lopullisuutta koskevat säännöt eivät saa olla esteenä sille, että ennen nettoutuksen suorittamista järjestelmässä selvitetään, ovatko järjestelmään tulleet määräykset kyseisen järjestelmän sääntöjen mukaiset ja voidaanko järjestelmän mukainen selvitys suorittaa,
- 13) tällä direktiivillä ei estetä osallistujaa tai sivullista käyttämästä kaikkia lakiin perustuvia oikeuksiaan tai esittämästä vaateita jonkin taustalla olevan toimen seurauksena järjestelmään tulleen siirtomääräyksen takaisinsaamiseksi tai palauttamiseksi esimerkiksi silloin, kun on kyse petoksesta tai teknisestä virheestä edellyttäen, että tämä ei johda nettoutuksen purkamiseen tai maksumääräyksen peruuttamiseen järjestelmässä,
- 14) on tarpeen varmistaa, että siirtomääräyksiä ei voi peruuttaa järjestelmän säännöissä määrätyn ajankohdan jälkeen,
- 15) jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava toisille jäsenvaltioille järjestelmään osallistujaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta,
- 16) maksukyvyttömyysmenettely ei saa vaikuttaa taannehtivasti järjestelmään osallistujien oikeuksiin ja velvoitteisiin,
- 17) jos aloitetaan järjestelmään osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely, tämän direktiivin tavoitteena on lisäksi määritellä kyseisen osallistujan oikeuksiin ja velvoitteisiin sovellettava maksukyvyttömyyslaki sen järjestelmään osallistumisen osalta,
- 18) vakuus olisi suojattava maksukyvyttömäksi joutuneeseen osallistujaan sovellettavan maksukyvyttömyyslain vaikutuksilta,
- 19) 9 artiklan 2 kohdan säännöksiä sovelletaan vain rekisteriin, tiliin tai keskitettyyn talletusjärjestelmään, joka toimii todisteena omistusoikeudesta kyseisiin arvopapereihin tai oikeudesta niiden toimittamiseen tai siirtoon,
- 20) 9 artiklan 2 kohdan säännöksillä on tarkoitus varmistaa, että jos osallistujalla, jäsenvaltion keskuspankilla tai perustettavalla Euroopan keskuspankilla on sen jäsenvaltion lainsäädännön mukainen pätevä ja voimassa oleva vakuus, jossa asianmukainen rekisteri, tili tai keskitetty talletusjärjestelmä sijaitsee, niin kyseisen vakuuden pätevyyden ja toimeenpanokelpoisuuden järjestelmään (ja sen toimijaan) nähden ja kaikkiin niihin henkilöihin nähden, jotka esittävät suoraan tai välillisesti sen kautta vaateita, olisi määräydyttävä yksinomaan kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan,
- 21) 9 artiklan 2 kohdan säännösten tavoitteena ei ole rajoittaa sen jäsenvaltion lain soveltamista ja voimassaoloa, jonka lainsäädännön alaisuudessa arvopaperit on perustettu tai sen jäsenvaltion lain soveltamista ja voimassaoloa, jossa ne muuten sijaitsevat (eikä myöskään missään tapauksessa lakia, joka koskee sellaisten arvopaperien tai arvopapereihin kohdistuvien oikeuksien liikkeeseen laskemista, omistamista tai siirtämistä), eikä niitä saisi tulkita siten, että jokainen sellainen vakuus olisi suoraan täytäntöönpanokelpoinen tai että se voitaisiin tunnistaa missä tahansa sellaisessa jäsenvaltiossa muutoin kuin kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti,
- 22) on suotavaa, että jäsenvaltiot pyrkivät luomaan riittävät yhteydet kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien arvopaperien selvitysjärjestelmien välille arvopapereilla suoritettavien toimien mahdollisimman suuren avoimuuden ja oikeusvarmuuden lisäämiseksi, ja
- 23) tämän direktiivin antaminen on asianmukaisin tapa saavuttaa edellä mainitut tavoitteet eikä se mene pidemmälle kuin on välttämätöntä niiden saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan:

- a) jäljempänä 2 artiklan a alakohdassa määriteltyyn järjestelmään, johon sovelletaan jäsenvaltion lakia ja joka toimii missä tahansa valuutassa, ecuissa tai eri valuutoissa, jotka järjestelmässä muunnetaan toisiinsa nähden,
- b) kyseiseen järjestelmään osallistujaan,
- c) vakuuteen, joka annetaan:
 - järjestelmään osallistuttaessa tai
 - jäsenvaltioiden keskuspankkien toimenpiteiden yhteydessä niiden hoitaessa keskuspankkitoimintoja.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'järjestelmällä' muodollista järjestelyä:
 - kolmen tai useamman osallistujan välillä lukuun ottamatta mahdollista selvitysosapuolta, mahdollista keskuksena toimivaa vastapuolta tai mahdollista selvitysyhteisöä taikka mahdollista epäsuoraa osallistujaa; järjestelyssä on osallistujien välisten siirtomääräysten suorittamista koskevat yhteiset säännöt ja vakioidut järjestelyt,
 - johon sovelletaan osallistujien valitseman jäsenvaltion lakia; osallistujat voivat kuitenkin valita vain sellaisen jäsenvaltion lain, jossa vähintään yhdellä niistä on hallinnollinen keskustoimipaikkansa, ja
 - jonka se jäsenvaltio, jonka lakia sovelletaan, on nimennyt järjestelmäksi ja ilmoittanut komissiolle sen jälkeen, kun jäsenvaltio on katsonut järjestelmän säännöt asianmukaisiksi sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen muiden yleisesti sovellettavien tiukempien ehtojen soveltamista.

Jäsenvaltio voi nimetä järjestelmäksi sellaisen muodollisen järjestelyn, jonka toiminta koskee siirtomääräysten täytäntöönpanoa i alakohdan toisessa luetelmakohdassa määritetyllä tavalla ja jossa rajoitetussa määrin pannaan täytäntöön muita rahoitusvälineitä koskevia määräyksiä, jos kyseinen jäsenvaltio katsoo, että nimeäminen on perusteltua järjestelmäriskin takia, ja jollei ensimmäisen alakohdan edellytyksistä muuta johdu.

Jäsenvaltio voi myös tapauskohtaisesti nimetä järjestelmäksi sellaisen kahdenvälisen muodollisen järjestelyn, jossa on mahdollista selvitysyhteisöä, mahdollista keskuksena toimivaa vastapuolta, mahdollista selvitysyhteisöä tai mahdollista epäsuoraa osallistujaa lukuunottamatta kaksi osallistujaa, jos se katsoo, että nimeäminen on perusteltua järjestelmäriskin takia;

b) 'laitoksella'

- luottolaitoksia sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 77/780/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa, mukaan luettuina kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan luettelossa tarkoitettut laitokset,
- sijoituspalveluyrityksiä sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 93/22/ETY⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdassa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan a—k alakohdan luettelossa tarkoitettuja laitoksia,
- viranomaisia ja julkisyhteisöjen takaamia yrityksiä, tai
- yrityksiä, joiden hallinnollinen keskustoimipaikka on yhteisön ulkopuolella ja joiden toiminta vastaa ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa määritellyn yhteisön luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen toimintaa,

ja jotka osallistuvat järjestelmään ja vastaavat siirtomääräyksistä syntyvien taloudellisten velvoitteiden täyttämistä järjestelmässä.

Jos järjestelmää valvotaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja siinä pannaan täytäntöön ainoastaan i alakohdan toisessa luetelmakohdassa määritellyt siirtomääräyksiä sekä tällaisista määräyksistä johtuvia maksuja, jäsenvaltio voi päättää, että kyseiseen järjestelmään osallistuvia yrityksiä, jotka vastaavat siirtomääräyksistä syntyvien taloudellisten velvoitteiden täyttämistä kyseisessä järjestelmässä, voidaan pitää laitoksina edellyttäen, että järjestelmään osallistujista vähintään kolme kuuluu yhteen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista luokista ja että kyseinen päätös on perusteltu järjestelmäriskin takia;

- c) 'keskuksena toimivalla vastapuolella' elintä, joka toimii järjestelmään kuuluvien laitosten välillä ja on kyseisten laitosten yksinomainen vastapuoli niiden hoitaessa siirtomääräyksiä;

⁽¹⁾ Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 12 päivänä joulukuuta 1977 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi (EYVL L 322, 17.12.1977, s. 30), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/13/EY (EYVL L 66, 16.3.1996, s. 15).

⁽²⁾ Sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/22/ETY (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/9/EY (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22).

- d) 'selvitysosapuolella' elintä, joka tarjoaa järjestelmiin osallistuville laitoksille ja/tai keskuksena toimivalle vastapuolelle selvitystilejä, joiden avulla kyseisissä järjestelmissä annetut siirtomääräykset selvitetään, ja tarvittaessa antaa näille laitoksille ja/tai keskuksena toimiville vastapuolille luottoa selvitystarkoituksiin;
- e) 'selvitys yhteisöllä' laitosten, mahdollisen keskuksena toimivan vastapuolen ja/tai mahdollisen selvitysosa puolen nettopositioiden laskemisesta vastuussa olevaa elintä;
- f) 'osallistujalla' laitosta, keskuksena toimivaa vasta puolta, selvitysosa puolta tai selvitys yhteisöä;

Järjestelmän sääntöjen mukaan sama osallistuja voi toimia keskuksena toimivana vastapuolena, selvitysosa puolena tai selvitys yhteisönä tai hoitaa kaikkia edellä mainittuja tehtäviä tai osaa niistä.

Jäsenvaltio voi päättää, että tätä direktiiviä sovelletaessa epäsuoraa osallistujaa voidaan pitää osallistujana, jos se on perusteltua järjestelmäriskin takia ja edellyttäen, että epäsuora osallistuja tunnetaan järjestelmän piirissä;

- g) 'epäsuoralla osallistujalla' b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määriteltyä luottolaitosta, jolla on sopimussuhde sellaiseen järjestelmään osallistuvan laitoksen kanssa, jossa pannaan täytäntöön i alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määriteltyjä siirtomääräyksiä, jolloin edellä mainittu luottolaitos voi suorittaa siirtomääräykset järjestelmän kautta;
- h) 'arvopapereilla' kaikkia direktiivin 93/22/ETY liitteen B osassa mainittuja välineitä;
- i) 'siirtomääräyksellä'
- osallistujan antamaa määräystä asettaa saajan käyttöön tietty rahamäärä tekemällä kirjaus luottolaitoksen, keskuspankin tai selvitysosa puolen tileihin tai määräystä, jonka seurauksena on maksuvelvoitteesta vastaaminen tai sen suorittaminen järjestelmän säännöissä määritellyllä tavalla, tai
 - osallistujan antamaa määräystä siirtää arvopapereihin tai arvopapereihin kohdistuva omistusoikeus tai muu oikeus tekemällä siitä merkintä rekisteriin tai muulla tavoin;
- j) 'maksukyvyttömyysmenettelyllä' jäsenvaltion tai yhteisön ulkopuolisen maan laissa säädettyä kaikkia velkojia koskevaa yhteistä menettelyä, jonka tarkoituksena on joko osallistujan asettaminen selvitystilaan tai osallistujaa koskeva uudelleenjärjestely silloin, kun edellä mainittuun menettelyyn liittyy siirtojen tai maksujen keskeyttäminen tai rajoitusten asettaminen niille;

- k) 'nettoutuksella' sitä, että osallistujan tai osallistujien yhdelle tai useammalle muulle osallistujalle antamat tai yhdeltä tai useammalta osallistujalta saamat siirtomääräyksistä johtuvat saatavat ja velvoitteet muunnetaan yhdeksi nettosaatavaksi tai yhdeksi nettovelaksi, jolloin vain nettosaatava voidaan velkoa tai nettovelka jäädä velkaa;
- l) 'selvitystilillä' keskuspankin, selvitysosa puolen tai keskuksena toimivan vastapuolen hoitamaa tiliä, jolla säilytetään varoja ja arvopapereita sekä selvitetään järjestelmään osallistujien välisiä liiketoimia;
- m) 'vakuudella' kaikkia rahaksi muutettavissa olevia varoja (pantiksi annettu raha mukaan lukien), jotka on annettu panttaus-, takaisinosto- tai vastaavaan sopimukseen perustuen tai muutoin niiden oikeuksien ja velvoitteiden täyttämisen turvaamiseksi, jotka mahdollisesti syntyvät järjestelmässä, tai jotka on annettu jäsenvaltioiden keskuspankeille tai perustettavalle Euroopan keskuspankille.

II JAKSO

NETTOUTUS JA SIIRTOMÄÄRÄYKSET

3 artikla

1. Siirtomääräykset ja nettoutus ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia, ja ne sitovat sivullista siinäkin tapauksessa, että on aloitettu osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely, jos siirtomääräykset ovat tulleet järjestelmään ennen 6 artiklan 1 kohdassa määriteltyä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohtaa tai ne on toteutettu maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäivänä, paitsi jos järjestelmä tiesi tai sen olisi pitänyt tietää tällaisen menettelyn aloittamisesta.
2. Mikään laki, asetus, määräys tai käytäntö niiden sopimusten purkamisesta ja toimien peruuttamisesta, jotka on tehty ennen 6 artiklan 1 kohdan mukaista maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohtaa, ei johda nettoutuksen purkamiseen.
3. Siirtomääräyksen järjestelmään tulon ajankohta on määriteltävä järjestelmän säännöissä. Jos sen valtion kansallisessa lainsäädännössä, jonka lakia sovelletaan, on tuloajankohtaa koskevia säännöksiä, kyseisen järjestelmän sääntöjen on oltava kyseisten säännösten mukaiset.

4 artikla

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että osallistujaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen ei estä kyseisen osallistujan selvitystilillä olevien varojen tai arvopapereiden käyttämistä kyseisen osallistujan velvoitteiden täyttämiseen järjestelmässä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäivänä. Lisäksi jäsenvaltiot voivat myös määrätä, että sellaisen osallistujan järjestelmään yhteydessä olevaa luottojärjestelyä voidaan käyttää saatavilla ja olemassa olevaa vakuutta vastaan kyseisen osallistujan velvoitteiden täyttämiseen järjestelmässä.

5 artikla

Järjestelmään osallistuja tai kolmas osapuoli ei saa peruuttaa siirtomääräystä kyseisen järjestelmän säännöissä määrätyn ajankohdan jälkeen.

III JAKSO

MAKSUKYVYTTÖMYYSMENETTELYÄ KOSKEVAT
SÄÄNNÖKSET*6 artikla*

1. Tässä direktiivissä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohdalla tarkoitetaan ajankohtaa, jona asianomainen oikeudellinen tai hallinnollinen viranomaisen antoi päätöksensä.
2. Kun päätös on tehty 1 kohdan mukaisesti, asianomaisen oikeudellisen tai hallinnollisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava päätöksestä kyseisen jäsenvaltion nimeämälle asianmukaiselle viranomaiselle.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettun jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille.

7 artikla

Maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta taannehtivasti ennen 6 artiklan 1 kohdan mukaista maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohtaa syntyneisiin, järjestelmään osallistumisen yhteydessä muodostuneisiin osallistujan oikeuksiin ja velvoitteisiin.

8 artikla

Jos aloitetaan järjestelmään osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely, osallistujan kyseiseen järjestelmään osallistumisesta johtuvat tai sen yhteydessä synty-

neet oikeudet ja velvoitteet määräytyvät sen lainsäädännön mukaan, jonka alainen järjestelmä on.

IV JAKSO

VAKUUDEN HALTIJAN OIKEUKSIEN SUOJAAMINEN
VAKUUDEN ANTAJAN MAKSUKYVYTTÖMYYDEN
VAIKUTUSILTA*9 artikla*

1. Vakuuden antanutta osallistujaa tai jäsenvaltioiden keskuspankkien tai perustettavan Euroopan keskuspankin vastapuolta koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta

- osallistujan oikeuksiin sille järjestelmän yhteydessä annettuun vakuuteen eikä
- jäsenvaltioiden keskuspankkien tai perustettavan Euroopan keskuspankin oikeuksiin niille annettuun vakuuteen.

Vakuus voidaan muuttaa rahaksi kyseisten oikeuksien turvaamiseksi.

2. Silloin kun arvopaperit (arvopapereihin kohdistuvat oikeudet mukaan lukien) annetaan vakuutena osallistujille ja/tai jäsenvaltioiden keskuspankeille tai perustettavalle Euroopan keskuspankille 1 kohdan mukaisesti, ja niiden (tai kaikkien niiden puolesta toimivien nimettyjen henkilöiden, edustajien tai kolmansien osapuolten) arvopapereita koskeva oikeus on lainmukaisesti merkitty jäsenvaltiossa sijaitsevaan rekisteriin, tiliin tai keskitettyyn talletusjärjestelmään, niin kyseisten elinten oikeudet tällaisiin arvopapereihin kohdistuvan vakuuden haltijoina määräytyvät kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

V JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ne järjestelmät, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan ja ilmoitettava ne komissiolle sekä tiedotettava komissiolle viranomaisista, jotka ne ovat nimenneet 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Järjestelmän on ilmoitettava sille jäsenvaltiolle, jonka lakia sovelletaan, järjestelmään osallistujat, mukaan luettuina mahdolliset epäsuorat osallistujat, sekä niitä koskevat muutokset.

11 artikla

Jäsenvaltiot voivat antaa järjestelmien suojaamiseksi järjestelmiä koskevia tässä direktiivissä annettuja säännöksiä tiukempia säännöksiä.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ...(*) mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansallisen lainsäädännön säännökset kirjallisina komissiolle. Tämän tiedonannon osana jäsenvaltioiden on annettava taulukko,

josta ilmenevät kutakin tämän direktiivin artiklaa vastaavat voimassa olevat tai uudet kansalliset säännökset.

13 artikla

Komission on annettava viimeistään kolmen vuoden kuluttua 12 artiklan 1 kohdassa mainitusta päivämäärästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta sekä tarvittaessa sen tarkistamista koskevat ehdotukset.

14 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta *Neuvoston puolesta*
Puhemies *Puheenjohtaja*

(*) Kahdeksantoista kuukauden kuluttua tämän direktiivin julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio toimitti 30 päivänä toukokuuta 1996 neuvostolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi selvityksen lopullisuudesta ja vakuuksista.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 31 päivänä lokakuuta 1996 ja Euroopan parlamentti lausuntonsa 9 päivänä huhtikuuta 1997. Euroopan rahapoliittinen instituutti antoi lausuntonsa 21 päivänä marraskuuta 1996.

Näiden lausuntojen pohjalta komissio antoi muutetun ehdotuksen 4 päivänä heinäkuuta 1997.

2. Neuvosto vahvisti yhteisen kannan 13 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II TARKOITUS

Direktiivillä on tarkoitus vähentää järjestelmäriskiä maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä ja minimoida järjestelmään osallistujaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn järjestelmälle aiheuttamat häiriöt säätämällä, että

- maksumääräykset ja nettoutus ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ja sivullista sitovia siinä tapauksessa, että on aloitettu järjestelmään osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely,
- että vakuuden antanutta järjestelmään osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta järjestelmään osallistumisen yhteydessä annettuun vakuuteen.

Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat lisäksi jäsenvaltioiden keskuspankkien ja perustettavan Euroopan keskuspankin toimenpiteiden yhteydessä annetut vakuudet.

Siten direktiivillä osaltaan edistetään maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien toimivuutta Euroopan unionissa sekä tarvittavien oikeudellisten puitteiden kehittämistä talous- ja rahaliiton kolmatta vaihetta varten.

III YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

A. Direktiivin nimi

Direktiivin nimi on muutettu kuulumaan "Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä". Uudessa nimessä yhdistyvät alkuperäisessä komission ehdotuksessa oleva: "selvityksen lopullisuus" ja Euroopan parlamentin ehdotuksesta otettu viittaus "maksujärjestelmiin ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin", ja nimenomainen viittaus vakuuksiin on poistettu. Näin ollen yhteiseen kantaan sisältyy osittain Euroopan parlamentin ehdottaman tarkistuksen n:o 1 henki.

B. I JAKSO — Soveltamisala ja määritelmät (1 ja 2 artikla)

a) *Soveltamisala (1 artikla)*

Muutetun komission ehdotuksen mukaisesti yhteisessä kannassa

- direktiivin soveltamisalaan on lisätty arvopaperien selvitysjärjestelmät säätämällä, että järjestelmällä voidaan tarkoittaa joko maksujärjestelmää ja/tai arvopaperien selvitysjärjestelmää. Tässä kohden yhteiseen kantaan sisältyy Euroopan parlamentin ehdottamien tarkistusten 1, 4 (osittain), 7, 8, 9, 11 (osittain), 14, 15, 16, 17 (osittain) ja 20 (osittain) periaate,
- selvennetään, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat myös järjestelmät, jotka toimivat eri valuutoissa, jotka järjestelmässä muunnetaan toisiinsa nähden. Nimenomaista viittausta euroon ei ole sisällytetty samoista syistä, joiden vuoksi komissio jätti kyseisen viittauksen pois muutetusta ehdotuksestaan, koska viittaus on tarpeeton ja koska ecun ja euron mainitseminen samassa tekstissä voisi antaa vaikutelman, että molemmat voivat olla olemassa samaan aikaan. Tässä kohden yhteisessä kannassa on osittain otettu huomioon Euroopan parlamentin ehdottama tarkistus n:o 4.

Komission ehdotukseen verrattuna yhteisessä kannassa

- direktiivin soveltamisalaan ei sisälly yhteisön laitoksien osallistuminen kolmansien maiden järjestelmiin, vaan soveltamisala on rajattu järjestelmiin, joihin sovelletaan jäsenvaltion lakia. Johdanto-osan seitsemännessä kappaleessa selvennetään kuitenkin, että jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiivin säännöksiä kolmansien maiden järjestelmiin osallistuviin kansallisiin laitoksiinsa ja vakuuksiin, jotka on annettu kyseisiin järjestelmiin osallistumisen yhteydessä. Tästä syystä yhteiseen kantaan ei ole otettu Euroopan parlamentin ehdottamaa tarkistusta n:o 5,
- ei erityisesti viitata vakuuksien soveltamisalaa määriteltäessä rahapoliittisiin toimenpiteisiin, vaan keskuspankkien toimenpiteisiin niiden hoitaessa keskuspankki-toimintoja.

b) *Määritelmät (2 artikla)*

1. Direktiivin soveltamisala rajataan täsmällisemmin direktiivin määritelmässä.

Yhteinen kanta eroaa useassa kohdassa komission ehdotuksesta. Tärkeimmät erot ovat seuraavat:

- määritelmien laajentaminen siten, että niissä voidaan ottaa huomioon arvopaperien selvitysjärjestelmien sisällyttäminen direktiivin soveltamisalaan. Koska direktiivin säännökset koskevat yhtä lailla arvopaperien selvitysjärjestelmiä kuin maksujärjestelmiäkin, määritelmässä ei tehdä eroa näiden kahden järjestelmätyypin välillä;
 - kolmansien maiden maksujärjestelmät on jätetty soveltamisalan ulkopuolelle,
 - järjestelmän perustamiseen ja sen osallistujiin liittyvät ehdot.
2. Edellytykset, jotka järjestelyn on täytettävä, jotta sitä voidaan pitää järjestelmänä direktiivissä tarkoitettussa merkityksessä, esitetään ”järjestelmän” määritelmässä 2 artiklan a kohdassa. Yhteinen kanta perustuu komission ehdotuksessa esitettyihin ”maksujärjestelmän” ja ”yhteisön maksujärjestelmän” määritelmiin, mutta siinä näitä määritelmiä on muutettu ja siihen on lisätty useita oikeudellisia suojatoimia. Erityisesti:

- järjestelmän on oltava muodollinen järjestely, jossa on osallistujien välisten siirtomääräysten suorittamista koskevat yhteiset säännöt ja vakioidut järjestelyt. Yhteisessä kannassa otetaan siten osittain huomioon Euroopan parlamentin ehdottaman tarkistuksen n:o 10 periaate, jossa edellytetään sääntöjen laatimista maksumääräysten suorittamiselle;
- osallistujien vähimmäismäärän on oltava kolme laitosta eikä kaksi kuten komission ehdotuksessa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tietyissä tapauksissa nimetä järjestelmän, johon osallistuu ainoastaan kaksi laitosta;
- järjestelmään sovellettava laki on osallistujien päättämä laki komission ehdotuksen mukaisesti. Komission ehdotuksessa säädettiin lisäksi, että jos laista ei ole päätetty, maksujärjestelmän katsottaisiin sijaitsevan siinä jäsenvaltiossa, jossa selvitys tapahtuu. Monissa tapauksissa voi olla vaikea määritellä täsmällisesti, missä selvitys tai kirjaus tapahtuu, ja oikeudellisen epäselvyyden välttämiseksi yhteiseen kantaan ei ole otettu tällaista säännöstä. Yhteiseen kantaan ei näin ollen sisälly sitä Euroopan parlamentin tarkistuksen n:o 11 osaa, joka liittyy selvityksen tai kirjauksen paikkaan;
- sen jäsenvaltion, jonka lakia sovelletaan, on nimettävä järjestelmä;
- jäsenvaltion, joka nimeää järjestelmän, on hyväksyttävä kyseisen järjestelmän säännöt asianmukaisina;
- soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan järjestelmät, joissa toteutetaan rahaa tai arvopapereita koskevia toimeksiantomääräyksiä direktiivissä määritellyllä tavalla. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tietyissä tapauksissa nimetä järjestelmiä, joissa toteutetaan muita rahoitusvälineitä, erityisesti raaka-aineita koskevia määräyksiä.

Euroopan parlamentin ehdottamaa tarkistusta n:o 6 ei ole otettu mukaan, koska yhteisessä kannassa omaksuttu suhtautuminen järjestelmän muodostamisedellytyksiin eroaa komission ehdotuksessa esitetystä sekä Euroopan parlamentin esittämästä. Koska yhteisessä kannassa esitetään erityiset järjestelmän muodostamisedellytykset, siinä otetaan kuitenkin huomioon Euroopan parlamentin ilmaiseva huoli asiasta.

3. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien vakauden lisäämiseksi yhteisessä kannassa annetaan tietyt perusteet niiden yritysten määrittämiseksi, jotka voivat osallistua järjestelmään.

Direktiivin 2 artiklan f kohdassa otetaan käyttöön uusi "osallistujan" määritelmä, joka kattaa kaikki järjestelmään osallistuvat yksiköt, mutta toisaalta mahdollistaa tarvittaessa eriyttämisen niiden välillä. Yksiköt ovat: 2 artiklan b kohdassa määritelty laitos, keskuksena toimiva vastapuoli, joka määritellään 2 artiklan c kohdassa, 2 artiklan d kohdassa määritelty selvitysosapuoli, ja/tai 2 artiklan e kohdassa määritelty selvitysyhteisö. Jäsenvaltiot voivat myös tietyissä tapauksissa pitää 2 artiklan g kohdassa määriteltyä epäsuoraa osallistujaa osallistujana, katso jäljempänä 4 kohta.

2 artiklan b kohdassa annetussa "laitoksen" määritelmässä esitetään edellytykset sille, että yritystä voidaan pitää laitoksena direktiivissä tarkoitetussa merkityksessä. Määritelmä perustuu käsitteisiin "laitos" ja "epäsuora osallistuminen" (komission ehdotuksen 2 artiklan a ja b kohta) ja sen mukaan soveltamisalaan kuuluvan yrityksen on

- kuuluttava yhteen neljästä keskeisestä yritysryhmästä: luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset, viranomaiset tai julkisyhteisöjen takaamat yritykset tai kolmansissa maissa sijaitsevat yritykset, jotka suorittavat vastaavia toimia ja
- osallistuttava järjestelmään ja vastattava siirtomääräyksistä syntyvien taloudellisten velvoitteiden täyttämistä järjestelmässä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että yrityksiä, jotka eivät ole laitoksia direktiivissä tarkoitettussa merkityksessä, voidaan pitää laitoksina, jos ne osallistuvat arvopaperien selvitysjärjestelmään ja jos ainakin kolme muuta osallistujaa kuuluu edellä esitettyyn keskeiseen laitosryhmään. Tietyn viranomaisvalvonnan varmistamiseksi järjestelmät, joissa on keskeisen ryhmän ulkopuolisia osallistujia, on valvottava kansallisen lain mukaisesti. Yhteisessä kannassa otetaan huomioon tiettyssä jäsenvaltioissa vallitseva tilanne, joissa arvopaperien siirtoihin liittyvät maksut suoritetaan erikseen, ja määrätään, että tällaiset järjestelmät kuuluvat soveltamisalaan.

2 artiklan c kohdassa oleva "keskuksena toimiva vastapuoli", 2 artiklan d kohdassa oleva "selvitysosapuoli" ja 2 artiklan e kohdassa oleva "selvitysyhteisö" määritellään niiden toimien mukaisesti, joita niissä suoritetaan järjestelmään liittyen.

4. Komission ehdotukseen verrattuna yhteiseen kantaan on otettu uusi vaihtoehtoisena, että jäsenvaltiot voivat sisällyttää epäsuorat osallistujat järjestelmiinsä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i. Epäsuora osallistuja on luottolaitos.
 - ii. Ainoastaan maksujärjestelmissä voi olla epäsuoria osallistujia.
 - iii. Epäsuoran osallistujan on oltava sopimussuhteessa osallistujaan.

(Kyseiset kolme ehtoa on otettu uuteen "epäsuoran osallistujan" määritelmään 2 artiklan g kohdassa.)

- iv. Epäsuoraa osallistujaa voidaan pitää osallistujana ainoastaan, jos se on perusteltua järjestelmäriskin takia.
- v. Epäsuoran osallistujan on oltava tunnettu sen järjestelmän piirissä, johon se epäsuorasti osallistuu.

(Kyseiset edellytykset on esitetty 2 artiklan f kohdassa olevassa "osallistujan" määritelmässä.)

- vi. Myös epäsuorasta osallistujasta on ilmoitettava muiden osallistujien ohella jäsenvaltiolle, jonka lakia sovelletaan.

(Kyseinen ehto esitetään 10 artiklan toisessa alakohdassa.)

5. Koska arvopaperien selvitysjärjestelmät otettiin direktiivin piiriin komission muutetun ehdotuksen mukaisesti, komission ehdotuksessa ollut määritelmä "maksumääräys" muutettiin ja korvattiin 2 artiklan i kohdan ilmaisulla "siirtomääräys", johon sisältyvät nyt rahasiirrot ja arvopaperien siirrot. Siten yhteisessä kannassa on otettu huomioon, joskin hieman eri sanamuodossa, Euroopan parlamentin ehdottama tarkistus n:o 9. Käsite "arvopaperit" on määritelty

erikseen 2 artiklan h kohdassa, jossa viitataan sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla annettuun direktiiviin 93/22/ETY. Se osa ”siirtomääräyksen” määritelmää, jossa viitataan rahamäärän siirtoon, on ulotettu koskemaan kaikkia olemassa olevia järjestelyjä siirtomääräyksen käsittelemiseksi järjestelmässä.

6. ”Maksukyvyttömyysmenettelyn”, ”nettoutuksen” ja ”vakuuden” määritelmiä on muutettu komission ehdotukseen verrattuna:

- ”maksukyvyttömyysmenettelyn” määritelmää 2 artiklan j kohdassa on tehty joustavammaksi ja siinä keskitytään nyt direktiivin keskeisimpään piirteeseen, nimittäin maksujen tai arvopaperien siirtojen keskeyttämiseen tai rajoitukseen,
- ”nettoutuksen” määritelmä 2 artiklan k kohdassa perustuu ”maksujen nettoutuksen” määritelmään, mutta siinä otetaan huomioon arvopaperien sisällyttäminen soveltamisalaan,
- ”vakuuden” määritelmää 2 artiklan m kohdassa on muutettu komission ehdotukseen verrattuna ja se on kirjoitettu täsmällisempään muotoon. Johdanto-osan yhdeksännessä kappaleessa tehdään selväksi, että määritelmä ei kuitenkaan vaikuta kansallisessa oikeudessa olevaan säädökseen siitä, minkälaisia vakuuksia voidaan käyttää. Sen seurauksena, että viittaus rahapoliittisiin toimiin on poistettu direktiivin soveltamisalasta, vakuuden määritelmässä viitataan nyt kaikkiin jäsenvaltioiden keskuspankeille tai perustettavalle Euroopan keskuspankille annettuihin varoihin.

Uuden 4 artiklan lisäämisen jälkeen on 2 artiklan l kohtaan lisätty uusi ”selvitystilin” määritelmä.

7. Koska komission ehdotuksessa ollutta direktiivin soveltamisalaa on muutettu, ”yhteisön laitosta”, ”kolmannen maan laitosta”, ”kolmannen maan maksujärjestelmää” ja ”rahapoliittista toimenpidettä” koskevat määritelmät on poistettu tarpeettomina, eikä yhteiseen kantaan näin ollen sisälly Euroopan parlamentin ehdottamia tarkistuksia n:o 12 ja 13.

C. II JAKSO — Nettoutus ja siirtomääräykset (3, 4 ja 5 artikla)

1. Yhteisen kannan 3 artiklassa (komission ehdotuksen 3 artiklassa) esitetään direktiivin keskeisin piirre, jonka mukaisesti nettoutus ja siirtomääräykset ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ja ne sitovat sivullista siinäkin tapauksessa, että on aloitettu osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely. Muuttamatta säännösten keskeisiä piirteitä 3 artiklan 1 ja 2 kohdan sanamuotoa on muutettu komission ehdotukseen verrattuna ja siinä otetaan nyt huomioon, että ”osallistuja” on määritely 2 artiklassa ja maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohta on määritelty 6 artiklassa (ks. jäljempänä).

Jotta ei syntyisi epäilyksiä joko velvoitteensa laiminlyöneen laitoksen tai toisen osallistujan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen hyvässä uskossa tekemien liiketoimien osalta, yhteiseen kantaan on otettu uusi säännös 3 artiklan 1 kohdassa. Siinä säädetään, että maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen täytäntöön pannut siirtomääräykset käsitellään kuten ennen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista saapuneet siirtomääräykset, jos järjestelmä ei tiennyt kyseisen menettelyn aloittamisesta. Se, miten järjestelmä saa tiedon menettelyn aloittamisesta, määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Johdanto-osan 12 kappaleessa selvennetään, että nettoutuksen lopullisuutta koskevat säännöt eivät saa estää järjestelmiä selvittämästä, ovatko järjestelmään tulleet määräykset kyseisen järjestelmän sääntöjen mukaiset ja voidaanko selvitys tehdä niiden perusteella. Johdanto-osan 13 kappaleessa täsmennetään samoin, että direktiivissä ei millään tavalla estetä osallistujaa tai sivullista käyttämästä kaikkia lakiin perustuvia oikeuksiaan tai esittämästä vaateita jonkin liiketoimen seurauksena järjestelmään tulleen siirtomääräyksen takaisinsaamiseksi tai palauttamiseksi esimerkiksi silloin, kun on kyse petoksesta tai teknisestä virheestä edellyttäen, että tämä ei johda nettoutuksen purkamiseen tai siirtomääräyksen peruuttamiseen järjestelmässä.

2. Komission ehdotuksen 3 artiklan 1 kohdan viimeiseen virkkeeseen perustuvassa yhteisen kannan 3 artiklan 3 kohdassa esitetään erityiset säännöt siirtomääräyksen järjestelmään saapumisajankohdan määrittämiseksi.
3. Jotta ei estettäisi muutamissa jäsenvaltioissa vallitsevaa käytäntöä, yhteisen kannan 4 artiklassa säädetään jäsenvaltioille annettavasta mahdollisuudesta määrätä, että selvitysosapuolen hallussa osallistujan tilillä olevia varoja tai arvopapereita tai olemassa olevaa luottojärjestelyä voidaan käyttää velvollisuutensa laiminlyöneen osallistujan järjestelmään kohdistuvan mahdollisen nettovelan maksamiseen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäivänä.
4. Yhteisen kannan 5 artiklassa säilytetään komission ehdotuksen mukaisesti tietty joustavuus 4 artiklassa, jossa järjestelmä määrittelee siirtomääräyksen peruuttamista koskevat säännöt. Kielto koskee muita järjestelmään osallistujia ja sivullisia. Euroopan parlamentin ehdottaman tarkistuksen n:o 17 osa, joka liittyy siirtomääräyksen peruuttamiseen, on siis poistettu yhteisestä kannasta.

D. III JAKSO — Maksukyvyttömyysmenettelyä koskevat säännökset (6, 7 ja 8 artikla)

1. Euroopan parlamentin ehdottaman tarkistuksen n:o 21 mukaisesti yhteiseen kantaan sisällytettiin 6 artiklan 1 kohdan säännös, jossa määritellään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohta. Jotta sen ajankohdan, jolloin päätös maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta on tehty, ja sen ajankohdan, jolloin kyseinen päätös katsotaan tehdyksi, välille ei jäisi ”harmaata aluetta”, yhteisessä kannassa määritellään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohdaksi se ajankohta, jolloin toimivaltainen oikeudellinen tai hallinnollinen viranomainen antoi päätöksensä.

Tämän päätöksen voitaisiin olettaa tulevan markkinoiden tietoon sähköisten viestimien kautta tai muuten erittäin pian sen antamisen jälkeen ja yhteisessä kannassa ei siksi ole vaatimuksia sen ilmoittamisesta yleisölle. Sen varmistamiseksi, että viranomaisille kuitenkin aina välittömästi ilmoitetaan tällaisesta päätöksestä, yhteisen kannan 6 artiklan 2 kohdan mukaan säädetään, että jokainen jäsenvaltio määrää viranomaisen, jolle päätöksen tehneen oikeudellisen tai hallinnollisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestä. Jäsenvaltiot voivat päättää, mille viranomaiselle ilmoitus annetaan sekä mitä ilmoitusmenettelyjä mahdollisesti olisi otettava käyttöön kansallisella tasolla.

Kansallisen viranomaisen saadessa tällaisen tiedon se ei todennäköisesti tiedä, onko velvoitteensa laiminlyönyt laitos yhden vai useamman järjestelmän jäsen tai minkä järjestelmän jäsen se on. Yhteisen kannan 6 artiklan 3 kohdassa edellytetäänkin sen jäsenvaltion, jossa maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, ilmoittavan kaikille muille jäsenvaltioille. Jotta jäsenvaltioille jäisi tietty liikkumavara, yhteisessä

kannassa jätetään määrittelemättä ilmoituksen antavat ja vastaanottavat laitokset. Komissio on ottanut tehtäväkseen koota luettelon jäsenvaltioiden antamista tiedoista ilmoitusmenettelyn helpottamiseksi.

Jotta maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohdan määrittäminen olisi oikeudellisesti selkeä, yhteisessä kannassa esitetty lähestymistapa eroaa Euroopan parlamentin tarkistuksessaan n:o 21 ehdottamasta tavasta, eikä kyseinen tarkistus siten sisälly yhteiseen kantaan.

2. Järjestelmän suojaamiseksi niiden säännösten vaikutuksilta, joiden nojalla maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen voi tulla voimaan keskiyöllä ennen menettelyn tosiasiallista aloittamista, yhteisen kannan 7 artiklassa noudatetaan komission ehdotuksen 6 artiklassa esitettyä lähestymistapaa ja säädetään, että järjestelmään osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta taannehtivasti järjestelmään osallistumisen yhteydessä syntyneisiin osallistujan oikeuksiin ja velvoitteisiin. Sanamuotoa on muutettu komission ehdotukseen verrattuna täsmällisyyteen pääsemiseksi ja yhteisessä kannassa otetaan näin ollen huomioon Euroopan parlamentin ehdottaman tarkistuksen n:o 18 henki.
3. Komission ehdotuksen 6 artiklan mukainen yhteisen kannan 8 artikla on tärkeä, koska sillä poistetaan epäselvyys sovellettavasta laista siinä tapauksessa, että aloitetaan järjestelmään osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely. Komission ehdotuksessa viitataan sen valtion lakiin, jossa järjestelmä sijaitsee, mutta koska yhteisessä kannassa ei määritellä, missä järjestelmä fyysisesti sijaitsee, sovellettava laki määritellään siihen järjestelmään sovellettavana lakina, joka yhteisen kannan 2 artiklan a kohdan mukaisesti on osallistujien valitsema laki.

Näin ollen yhteiseen kantaan ei ole sisällytetty Euroopan parlamentin ehdottamaa tarkistusta n:o 19.

E. IV JAKSO — Vakuus (9 artikla)

Yhteisen kannan 9 artiklan 1 kohtaan (komission ehdotuksen 7 artikla), joka koskee oikeuksia vakuuteen, sisältyy pääpiirteissään Euroopan parlamentin ehdottama tarkistus n:o 20 ainoastaan vähäisin sanamuotomuutoksiksi, jotka johtuvat ”osallistujan” määrittämisen ottamisesta tekstiin ja muutoksesta direktiivin soveltamisalaan, jolloin viittaus ”rahapolitiikkaan” poistettiin.

Komission ehdotuksen 7 artiklan 2 kohta on poistettu Euroopan parlamentin ehdotuksen mukaisesti. Tämän sijaan yhteisen kannan 9 artiklan 2 kohtaan on otettu uusi säännös, jossa määritellään sovellettava laki tapauksissa, jolloin arvopapereita annetaan vakuudeksi ja vakuuden haltijan oikeudet kirjataan rekisteriin, tilille tai keskitettyyn talletusjärjestelmään, mikä on todisteena omistusoikeuksista kyseisiin arvopapereihin tai omistukseen perustuva oikeus toimittaa tai siirtää kyseisiä arvopapereita.

F. V JAKSO — Loppusäännökset (10, 11, 12, 13, 14 ja 15 artikla)

Yhteisen kannan 10 artikla koskee tiettyjä ilmoitusmenettelyjä, joita on pidettävä tarpeellisina täydennyksinä 2 artiklassa tarkoitetuille ”järjestelmän” ja ”epäsuoran osallistujan” määritelmille sekä 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle ilmoittamista koskevalle vaatimukselle.

Yhteisen kannan 11 artiklassa selvennetään, että tämä direktiivi on vähimmäisdirektiivi ja että jäsenvaltiot voivat järjestelmiä suojatakseen säätää tiukemmista ehdoista kuin direktiivissä säädetty.

Toisin kuin komission ehdotuksessa yhteisen kannan 12 artiklassa vahvistetaan täytäntöönpanopäivämäärä viittaamalla direktiivin julkaisemispäivään, koska vielä on epäselvyyttä tarkasta päivä määrästä, jolloin direktiivi lopullisesti annetaan.

Direktiivin seurannan varmistamiseksi yhteisen kannan 13 artikla noudattelee komission ehdotuksen 9 artiklaa, jossa komissio veloitetaan antamaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus direktiivin soveltamisesta ja tarvittaessa ehdotuksia sen tarkistamiseksi.

G. Johdanto-osa

Johdanto-osa on mukautettu komission ehdotukseen tehtyjä muutoksia vastaavaksi. Yhteisen kannan johdanto-osan viides kappale sisältää suurelta osin Euroopan parlamentin ehdottaman tarkistuksen n:o 2, vaikkakin hieman eri sanamuodossa. Maksukyvyttömyysmenettelyjä koskeva yleissopimus ja ehdotus direktiiviksi luottolaitosten uudelleen järjestämisestä ja selvitystilaan asettamisesta perustuvat periaatteeseen konkurssilakien molemminpuolisesta tunnustamisesta, ei yhdenmukaistamisesta. Tarkistuksen n:o 2 ensimmäistä virkettä ei näin ollen ole sisällytetty yhteiseen kantaan, jotta ei rajoitettaisi yhteisön tulevaa lainsäädäntöä. Yhteiseen kantaan ei ole sisällytetty Euroopan parlamentin ehdottamaa tarkistusta n:o 3, koska Euroopan yhteisö ei ole velvollinen ottamaan huomioon kansainvälisen järjestelypankin suosituksia.

H. Loppupäätelmät

Neuvosto katsoo, että kaikki komission ehdotukseen tehdyt muutokset ovat direktiivin tavoitteiden mukaisia, koska sillä pyritään ennen kaikkea pienentämään järjestelmäriskiä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä sekä minimoimaan osallistujaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn järjestelmälle aiheuttamat häiriöt. Komission ehdotukseen tehdyillä muutoksilla pyritään tasapainottamaan toisaalta osallistujien ja sivullisten oikeuksien varmistamisen edellyttävien oikeussuojakeinojen säätäminen sekä toisaalta direktiivin soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien toiminnan edellyttämä riittävä joustovara.

Neuvoston 16 päivänä lokakuuta 1997 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 44/97

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/.../EY antamiseksi telepäätelaitteista ja satelliittimaa-asemalaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnistamisesta

(97/C 375/04)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽²⁾,

sekä katsovat, että

- 1) telepäätelaitteita ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroista tunnustamista koskeva jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä huhtikuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/263/ETY⁽³⁾ ja kyseisen direktiivin täydentämisestä satelliittimaa-asemalaitteiden osalta 29 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/97/ETY⁽⁴⁾ olisi selkeyden ja järjeistämisen vuoksi kodiifioitava siten, että niistä muodostetaan yksi säädös,
- 2) telepäätelaitteiden ja satelliittimaa-asemalaitteiden toimiala on tärkeä osa televiestintäteollisuutta, joka on yksi yhteisön talouden teollisista tukipylväistä,
- 3) komissio on antanut telepalvelujen ja -laitteiden yhteismarkkinoiden kehittämisestä vihreän kirjan, jossa se ehdottaa nopeutettavaksi tyyppihyväksynnän täydellisen vastavuoroisen tunnustamisen toteuttamista välttämättömänä keinona kilpailuun perustuvien yhteisön laajuisten päätemarkkinoiden kehittämiseksi,

4) komissio on antanut satelliittiviestinnän alalla Euroopan yhteisössä noudatettavaa yhteistä lähestymistapaa koskevan vihreän kirjan, jossa se ehdottaa satelliittimaa-asemalaitteiden tyyppihyväksynnän vastavuoroisen tunnustamisen käyttöönottoa yhtenä keskeisenä edellytyksenä muun muassa yhteisön laajuisille satelliittimaa-asemalaitemarkkinoille,

5) neuvosto vahvistaa telepalvelujen ja -laitteiden yhteismarkkinoiden kehittämisestä 30 päivänä kesäkuuta 1988 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁵⁾, että televiestintäpolitiikan tärkeä tavoite on päätelaitteiden tyyppihyväksynnän täydellinen vastavuoroisen tunnustamisen yhteisten eurooppalaisten vaatimustenmukaisuuseritelmien nopean kehityksen perusteella,

6) satelliittiviestintäpalvelujen ja -laitteiden yhteismarkkinoiden kehittämisestä 19 päivänä joulukuuta 1991 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽⁶⁾ neuvosto tunnustaa, että yksi satelliittiviestintäpolitiikan keskeisistä päämääristä on kyseisten satelliittimaa-asemalaitteiden yhdenmukaistaminen ja vapauttaminen ottaen huomioon erityisesti olennaisten vaatimusten täyttämisehdot,

7) neuvosto määrää päätöksessään 87/95/ETY⁽⁷⁾ toimenpiteistä, jotka on toteutettava Euroopassa tapahtuvan standardoinnin edistämiseksi sekä tietotekniikan ja televiestinnän standardien valmisteleiseksi ja vahvistamiseksi,

8) neuvosto määrää 7 päivänä toukokuuta 1985 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁸⁾ teknistä yhdenmukaistamista ja teknisiä standardeja koskevasta uudesta lähestymistavasta,

9) tämän direktiivin soveltamisalan on perustuttava ilmaisujen ”päätelaitteet” ja ”satelliittimaa-asemalaitteet” yleiseen määritelmään, jotta voidaan ottaa huomioon tuotteiden tekninen kehitys; soveltamisalaan eivät kuulu sellaiset satelliittimaa-asemalaitteet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi osana yleistä maanpäällistä televerkkoa; tällä poistetaan sovelta-

⁽¹⁾ EYVL C 204, 15.7.1996, s. 3.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 22. toukokuuta 1996 (EYVL C 166, 10.6.1996, s. 60), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 16 päivänä lokakuuta 1997 ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 128, 23.5.1991, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 290, 24.11.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL C 257, 4.10.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL C 8, 14.1.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 36, 7.2.1987, s. 31.

⁽⁸⁾ EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

- misalasta muun muassa yhdyskäytäväsatelliittimaa-
asemien yhteiskäyttösovellutukset infrastruktuurin
tarjoamisen yhteydessä (esimerkiksi suuret asemat)
ja satelliittien seuranta- sekä valvontamaa-asetat,
- 10) tämä direktiivi ei vaikuta nykyisiin satelliittiviestin-
tää koskeviin erityis- ja yksinoikeuksiin, jotka jäsen-
valtioilla on mahdollisuus säilyttää yhteisön lainsää-
dännön mukaisesti,
- 11) yhdenmukaistettaessa edellytykset televiestinnän
päätelaitteiden markkinoille saattamiseksi luodaan
edellytykset avoimille ja yhtenäisille markkinoille;
sama pätee kehittyneiden, avointen, Euroopan laa-
juisten satelliittimaa-asetalaitemarkkinoiden pää-
määrän saavuttamiseen, joka edellyttää tehokkaita
ja tuloksellisia yhdenmukaistettuja varmentamis-,
tekstaus-, merkintä-, laadunvarmistus- ja tuoteval-
vontamenettelyjä; vaihtoehtona yhteisön lainsäädän-
nölle on vastaava jäsenvaltioiden kesken neuvoteltu
järjestelmä, johon liittyisi ilmeisiä ongelmia useisiin
kahdenkeskisiin neuvotteluihin osallistuvien toimi-
elinten suuren määrän vuoksi; tällainen ratkaisu olisi
tuskien toteutettavissa eikä se olisi nopea eikä teho-
kas; jäsenvaltiot eivät näin ollen voi riittävästi saa-
vuttaa ehdotettujen toimien tavoitteita; sen sijaan
yhteisön direktiivi on toistuvasti osoittautunut muun
muassa televiestinnän alalla käytännölliseksi, no-
peaksi ja tehokkaaksi välineeksi; harkittavien toi-
mien tavoitteet voidaan näin ollen saavuttaa parem-
min yhteisön tasolla,
- 12) yhteisön nykyisessä oikeudessa säädetään yhteisön
perussääntöihin kuuluvasta tavaroiden vapaasta liikk-
kuvuudesta poiketen, että tuotteiden markkinoille
saattamista koskevan kansallisen lainsäädännön
eroista johtuvat yhteisön sisäisen liikkuvuuden esteet
on hyväksyttävä, jos tällaisten säännösten voidaan
katsoa olevan tarpeen välttämättömien vaatimusten
täyttämiseksi; lainsäädännön yhdenmukaistaminen
on sen vuoksi tässä tapauksessa rajoitettava vain
niihin säännöksiin, jotka ovat tarpeen telepäätelait-
teita ja satelliittimaa-asetmien laitteita koskevien
olennaisten vaatimusten täyttämiseksi; näiden vaati-
musten on korvattava asiaa koskevat kansalliset
säännökset, koska ne ovat olennaisia vaatimuksia,
- 13) olennaiset vaatimukset on täytettävä, jotta turvattai-
siin yleinen etu; näitä vaatimuksia on sovellettava
harkitusti, jotta otettaisiin huomioon valmistusajan-
kohdan tekninen taso ja taloudelliset vaatimukset,
- 14) tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koske-
van jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä
19 päivänä helmikuuta 1973 annettua neuvoston
direktiiviä 73/23/ETY⁽¹⁾ ja teknisiä standardeja ja
määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa nou-
datettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta
1983 annettua neuvoston direktiiviä 83/189/ETY⁽²⁾
sovelletaan muun muassa televiestinnän ja tietotek-
niikan alalla,
- 15) direktiivi 73/23/ETY koskee yleisesti ottaen myös
ihmisten turvallisuutta,
- 16) sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsen-
valtioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä
toukokuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä
89/336/ETY⁽³⁾ vahvistetaan yhdenmukaistetut me-
netytyt laitteiden suojaamiseksi sähkömagneettisilta
häiriöiltä ja määritellään asiaa koskevat suojausvaa-
timukset ja tarkastusmenettelyt; direktiivin 89/336/
ETY yleisiä vaatimuksia sovelletaan muun muassa
televiestinnän ja tietotekniikan alalla sekä satelliitti-
maa-asetmien laitteisiin; tässä direktiivissä olevat
säännökset koskevat sähkömagneettiseen yhteenso-
pivuuteen liittyviä edellytyksiä siltä osin kuin ne
liittyvät erityisesti telepäätelaitteisiin ja satelliittimaa-
asetmien laitteisiin,
- 17) ottaen huomioon olennaiset vaatimukset ja jotta
valmistajien olisi helpompaa osoittaa näiden vaati-
musten mukaisuus, on suotavaa yhdenmukaistaa
standardit Euroopan laajuisesti, jotta turvattaisiin
yleinen etu päätelaitteiden suunnittelussa ja valmis-
tuksessa ja voitaisiin tarkastaa, että laitteet ovat
näiden vaatimusten mukaisia; näitä Euroopan
tasolla yhdenmukaistettuja standardeja laativat yksi-
tyisoikeudelliset toimielimet eikä standardien edelle-
leenkään tule olla sitovia; Euroopan standardointi-
komitea (CEN), Euroopan sähkötekniikan standardi-
ointikomitea (Cenelec) ja Euroopan telealan stan-
dardointilaitos (ETSI) tunnustetaan sen vuoksi toi-
mivaltaisiksi vahvistamaan yhdenmukaistettuja stan-
dardeja; tässä direktiivissä yhdenmukaistetulla stan-
dardilla tarkoitetaan teknistä eritelmaa (eurooppa-
lainen standardi eli yhdenmukaistamisasiakirja),

(1) EYVL L 77, 26.3.1973, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).

(2) EYVL L 109, 26.4.1983, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/10/EY (EYVL L 100, 19.4.1994, s. 30).

(3) EYVL L 139, 23.5.1989, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).

- jonka jokin näistä toimielimistä on komission toimeksiannosta vahvistanut direktiivin 83/189/ETY säännösten ja edellä tarkoitettujen yleisten suuntaviivojen mukaisesti,
- 18) olennaisia vaatimuksia ei yleensä ole mahdollista täyttää muutoin kuin käyttämällä tiettyyn käyttötarkoitukseen tarkoitettuja teknisiä ratkaisuja, jos vaatimukset liittyvät yhteentoimivuuteen yleisten televerkkojen kanssa ja perustelluissa tapauksissa tällaisten verkkojen kautta; sen vuoksi tällaisten ratkaisujen on oltava pakollisia,
 - 19) yhtenäisiä teknisiä määräyksiä koskevat ehdotukset tehdään yleensä yhdenmukaistettujen standardien pohjalta ja, jotta varmistettaisiin asianmukainen, laaja tekninen yhteensovittaminen koko Euroopan tasolla, lisäneuvotteluja käydään erityisesti televiestintää koskevien määräysten soveltamista käsittelevän komitean (TRAC) kanssa,
 - 20) satelliittimaa-asetelaitteet rakennetaan siltä osin kuin on kyse niiden rajapinnasta avaruusjärjestelmään joko radioviestintäsignaalien lähettämiseen sekä niiden lähettämiseen että vastaanottoon tai ainoastaan niiden vastaanottoon,
 - 21) siltä osin kuin on kyse niiden maanpäällisestä rajapinnasta, satelliittimaa-asetelaitteet joko ovat tai eivät ole tarkoitettuja maanpäälliseen yhteyteen yleisen televerkon kanssa,
 - 22) radat (kuten geostationaarinen rata, matalat radat ja elliptiset radat) ovat kiertoratoja avaruudessa, joita satelliitit ja muut avaruusjärjestelmät käyttävät ja ne ovat rajallisia luonnonvaroja,
 - 23) rataresursseja käytetään radiotaajuuksien yhteydessä, jotka ovat myös rajallinen luonnonvara; lähettävät satelliittimaa-asetelaitteet käyttävät hyödyksi molempia näistä voimavaroista,
 - 24) rataresurssien tehokas käyttö radiotaajuuksien yhteydessä sekä avaruudessa ja maassa olevien viestintäjärjestelmien ja muiden teknisten järjestelmien välisen haitallisen häiriön välttäminen on tärkeää eurooppalaisen satelliittiviestinnän kehitykselle; kansainvälinen teleliitto (ITU) vahvistaa rataresurssien järjevän käytön sekä taajuuksien yhteensovittamisen perusteet, jotta avaruudessa olevat ja maanpäälliset järjestelmät voivat toimia rinnakkain ilman kohtuutonta häiriötä,
 - 25) yhdenmukaistetut ehdot satelliittimaa-asetelaitteiden markkinoille saattamiseksi mahdollistavat rataresurssien ja radiotaajuuksien tehokkaan käytön ja helpottavat haitallisen häiriön välttämistä avaruudessa olevien ja maanpäällisten viestintäjärjestelmien ja muiden teknisten järjestelmien välillä,
 - 26) mitä tulee rataresurssien ja radiotaajuuksien tehokkaaseen käyttöön sekä avaruudessa ja maassa olevien viestintäjärjestelmien ja muiden teknisten järjestelmien välisen haitallisen häiriön välttämistä koskeviin olennaisiin vaatimuksiin, ne voidaan yleisesti ottaen täyttää ainoastaan turvautumalla teknisiin erityisratkaisuihin; yhteiset tekniset määräykset ovat näin ollen tarpeellisia,
 - 27) satelliittimaa-asetelaitteita, joita voidaan käyttää radiosignaalien lähettämiseen tai sekä niiden lähettämiseen että vastaanottoon, voivat tämän direktiivin säännösten lisäksi koskea toimilupien myöntämistä koskevat ehdot,
 - 28) satelliittimaa-asetelaitteita, joita voidaan käyttää ainoastaan radiosignaalien vastaanottoon, eivät voi koskea toimilupien myöntämistä koskevat ehdot, vaan ainoastaan tämän direktiivin säännökset, paitsi jos laitteet on tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon, kuten satelliittiviestinnän alaa Euroopan yhteisössä koskevassa vihreässä kirjassa ehdotetaan; tällaisten satelliittimaa-asetelaitteiden käytön on oltava yhteisön lainsäädännön kanssa yhteensopivien kansallisten säännösten mukaisia,
 - 29) on välttämätöntä huolehtia siitä, että ilmoitetut tarkastuslaitokset ovat koko yhteisössä korkeatasoisia ja että ne täyttävät pätevyyttä, puolueettomuutta, taloudellista ja muuta riippumattomuutta toimeksiantajasta koskevat vähimmäisvaatimukset,
 - 30) päätelaitteiden hyväksymistä käsittelevän komitean (ACTE), jonka muodostavat jäsenvaltioiden edustajat ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja, tarkoituksena on avustaa komissiota sille säädettyjen tehtävien suorittamisessa,
 - 31) televiestinnän järjestöjen, laitteiden käyttäjien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja työmarkkinajärjestöjen edustajilla olisi oltava oikeus tulla kuulluiksi,
 - 32) ACTE:n pitäisi toimia kiinteässä yhteistyössä toimivaltaisten komiteoiden kanssa, jotka käsittelevät satelliittiverkkojen ja -palvelujen toimilupamenettelyä,
 - 33) jäsenvaltioiden vastuu turvallisuudesta, terveydestä ja muista olennaisiin vaatimuksiin kuuluvista seikoista omalla alueellaan on otettava huomioon suojalausekkeissa, joissa säädetään riittävästi yhteisön suojamenettelyistä,
 - 34) niille, joille tämän direktiivin mukaisesti tehdyt päätökset on osoitettu, on annettava tiedoksi tällaisen päätöksen perustelut ja niiden käytettävissään olevat muutoksenhakukeinot,
 - 35) tarvitaan siirtymäjärjestelyjä, jotta valmistajilla on tarpeeksi aikaa sopeuttaa satelliittimaa-asetelaitteita

- den suunnittelu ja tuotanto yhteisiin teknisiin määräyksiin; jotta tarpeellinen joustavuus voitaisiin saavuttaa, siirtymäjärjestelyt on suunniteltava tapaus tapaukselta; yhteisissä teknisissä määräyksissä säädetään tarvittavista siirtymäjärjestelyistä,
- 36) eurooppalaisten valmistajien todellinen ja yhdenvertainen pääsy kolmansien maiden, erityisesti Amerikan Yhdysvaltojen ja Japanin, markkinoille olisi suotavinta saavuttaa Maailman Kauppajärjestön

(WTO) puitteissa monenvälisten neuvottelujen kautta, joskin yhteisön ja kolmansien maiden kahdenväliset neuvottelut voivat myös edistää tätä kehitystä, ja

- 37) tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuu-
teen saattaa liite X:n B-osassa mainitut direktiivit
määräajassa osaksi niiden kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

SISÄLLYSLUETTELO

	<i>Sivu</i>
1 artikla — Soveltamisala ja määritelmät	52
I Osasto: Telepäätelaitteet	52
II Osasto: Satelliittimaa-asetelaitteet	55
III Osasto: Yhteiset säännökset	58
Liite I: EY-tyyppitarkastus	60
Liite II: Tyyppimukaisuus	62
Liite III: Tuotannon laadunvarmistus	63
Liite IV: Täydellinen laadunvarmistus	65
Liite V: Vähimmäisvaatimukset jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon nimetessään ilmoitettuja tarkastuslaitoksia 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti	67
Liite VI: 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitteisiin kiinnitettävät merkinnät	68
Liite VII: 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen laitteisiin kiinnitettävät merkinnät	68
Liite VIII: Direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vakuutuksen malli	69
Liite IX: Sisäisen tuotannon EY-valvontamenettely	70
Liite X: Osa A: luettelo kumotuista direktiiveistä ja säännöksistä	71
Osa B: luettelo määräajoista direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä .	71
Liite XI: Vastaavuustaulukko	72

1 artikla

Soveltaisala ja määritelmät

1. Tätä direktiiviä sovelletaan päätelaitteisiin ja satelliittimaa-asemalaitteisiin.

2. Tässä direktiivissä:

— 'yleisellä televerkolla' tarkoitetaan yleistä teletoiminnan infrastruktuuria, jonka avulla voidaan välittää signaaleja määriteltyjen verkon liityntäpisteiden välillä johtimia pitkin, mikroaalloilla, optisesti tai muiden sähkömagneettisten keinojen avulla,

— 'päätelaitteella' tarkoitetaan yleiseen televerkkoon liitettäväksi tarkoitettua laitetta eli

a) laitetta, joka on tarkoitettu liitettäväksi suoraan yleisen televerkon liityntäpisteeseen,

tai

b) toimimaan yhdessä yleisen televerkon kanssa siten, että se on tietojen lähettämiseksi, käsittelemiseksi tai vastaanottamiseksi liitetty suoraan tai välillisesti yleisen televerkon liityntäpisteeseen;

liitäntä voidaan tehdä johdoin, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä,

— 'teknisellä eritelmällä' tarkoitetaan eritelmää asiakirjassa, jossa määritellään tuotteelta vaaditut ominaisuudet kuten laatu, suorituskyky, turvallisuus tai mitat, mukaan luettuina tuotetta koskevat vaatimukset sanaston, merkkien, testauksen ja testausmenetelmien, pakkauksen, merkitsemisen tai päällymerkintöjen suhteen,

— 'standardilla' tarkoitetaan tunnustetun standardointielimen toistuvaan tai jatkuvaan käyttöön vahvistamaa teknistä eritelmää, jonka noudattaminen ei ole pakollista,

— 'satelliittimaa-asemalaitteilla' tarkoitetaan laitteita, joita voidaan käyttää joko ainoastaan radiosignaalien lähettämiseen, sekä niiden lähettämiseen että vastaanottamiseen ("lähetyksen/vastaanottaminen") tai ainoastaan radioviestintäsignaalien vastaanottamiseen ("ainoastaan vastaanottaminen") joko satelliittien tai muiden avaruusjärjestelmien avulla, pois lukien kuitenkin sellaiset satelliittimaa-asemalaitteet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi osana jäsenvaltion yleistä televerkkoa,

— 'maanpäällisellä yhteydellä yleiseen televerkkoon' tarkoitetaan sellaista yhteyttä yleiseen televerkkoon, johon ei sisälly avaruussegmenttiä.

I OSASTO

Telepätelaitteet

1 luku

Markkinoille saattaminen ja vapaa liikkuvuus

2 artikla

Laitteen valmistajan tai toimittajan on ilmoitettava laitteen aiottu käyttötarkoitus. Edellä 1 artiklan 2 kohdan toisessa luettelamakohdassa tarkoitettua radiotaajuuksilla toimivaa viestintäjärjestelmää käyttävän päätelaitteen oletetaan kuitenkin olevan tarkoitettu liitettäväksi yleiseen televerkkoon.

3 artikla

1. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 artiklassa säädetään, sellaisen laitteen mukana, joka voidaan liittää yleiseen televerkkoon, mutta jota ei ole tähän tarkoitettu, on oltava liitteessä VIII olevan mallin mukainen valmistajan tai toimittajan vakuutus sekä käyttöohje. Kun laite saatetaan markkinoille ensimmäisen kerran, tällaisen asiakirjan jäljennös on toimitettava 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle sen jäsenvaltion ilmoitetulle tarkastuslaitokselle, jossa laite ensimmäisen kerran saatetaan markkinoille. Tämän lisäksi tällaista laitetta koskevat 12 artiklan 4 kohdan säännökset.

2. Valmistajan tai toimittajan on oltava valmis 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitetun tarkastuslaitoksen pyynnöstä yhden kerran perustelemaan tällaisen laitteen aiottu käyttötarkoitus laitteen olennaisten teknisten ominaisuuksien, toimintojen ja markkinoinnin kohteena olevaa markkinalohkoa koskevien tietojen perusteella.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että päätelaitteet voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne on varustettu 12 artiklassa säädetyllä CE-merkinnällä, joka ilmaisee niiden olevan tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, mukaan lukien II luvussa säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt, jos laitteet ovat asianmukaisesti asennettuja ja ylläpidettyjä ja niitä käytetään käyttötarkoituksensa mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklassa tarkoitettuja laitteita voidaan saattaa markkinoille ja pitää markkinoilla ainoastaan, jos ne vastaavat tässä

direktiivissä säädettyjä näitä laitteita koskevia vaatimuksia ja jos niitä ei voida liittää 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuun yleiseen televerkkoon.

3. Jäsenvaltioiden on myös toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että päätelaitteet tai 3 artiklassa tarkoitettut laitteet irrotetaan yleisestä televerkosta, jos niitä ei käytetä niiden aiotuun käyttötarkoitukseen. Jäsenvaltiot voivat lisäksi toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet kansallisten lakiansa mukaisesti estääkseen sen, että yleiseen televerkkoon liitetään päätelaitteita, joita ei käytetä niiden aiorun käyttötarkoituksen mukaisesti.

4. a) Jos päätelaitteet kuuluvat sellaisten muita kysymyksiä koskevien direktiivien soveltamisalaan, joissa säädetään CE-merkinnän kiinnittämisestä, merkintä osoittaa, että päätelaitteiden oletetaan olevan myös näiden direktiivien säännösten mukaisia.

b) Jos yhdessä tai useammassa näistä direktiiveistä annetaan valmistajalle siirtymäkauden aikana vapaus valita sovellettava järjestelmä, CE-merkintä osoittaa kuitenkin ainoastaan valmistajan soveltamien direktiivien säännösten mukaisuuden. Tällöin sovellettavien direktiivien viitenumerot, sellaisina kuin ne on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, on merkittävä näissä direktiiveissä vaadittuihin, laitteiden mukana oleviin asiakirjoihin, ilmoituksiin tai ohjeisiin.

5 artikla

Päätelaitteiden on täytettävä seuraavat olennaiset vaatimukset:

- a) käyttöturvallisuus siltä osin kuin direktiivi 73/23/ETY ei koske tätä vaatimusta. Tässä direktiivissä olennaiset vaatimukset käsittävät ihmisten turvallisuuden samalla tavoin kuin direktiivissä 73/23/ETY,
- b) yleisen telelaitoksen työntekijöiden turvallisuus siltä osin kuin direktiivi 73/23/ETY ei koske tätä vaatimusta,
- c) sähkömagneettisen yhteensopivuuden vaatimukset siltä osin kuin ne koskevat erityisesti päätelaitteita,
- d) yleisten televerkkojen suojaus vahingoilta,
- e) aiheellisissa tapauksissa radiotaajuuksien tehokas käyttö,

f) päätelaitteen ja yleisen televerkon laitteiden välinen yhteentoimivuus yhteyden muodostuksessa, yhteysmuutoksissa, laskutuksessa, yhteyden ylläpidossa ja purkamisessa sekä todellisilla että tosiasiallisilla yhteyksillä,

g) perustelluissa tapauksissa päätelaitteiden yhteentoimivuus yleisen televerkon välityksellä.

Tapaukset, joissa päätelaitteilla harjoitetaan

i) yhteisön oikeuden mukaista varattua palvelua

tai

ii) palvelua, jonka neuvoston päätöksen mukaan on oltava saatavissa koko yhteisössä, katsotaan perustelluiksi tapauksiksi, ja tätä yhteentoimivuutta koskevat vaatimukset määritellään 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tämän lisäksi komissio kuultuaan 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja edustajia ja otettuaan aiheellisella tavalla huomioon näiden kuulemisten tulokset voi ehdottaa, että tämän olennaisen vaatimuksen katsotaan olevan perusteltu myös muiden päätelaitteiden osalta 29 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

6 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa alueellaan estää tämän direktiivin säännösten mukaisten päätelaitteiden saattamista markkinoille, vapaata liikkuvuutta ja käyttöä.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on oletettava, että päätelaitteet ovat 5 artiklan a ja b kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten mukaiset, jos laitteet ovat yhdenmukaistettuja standardeja vastaavien kansallisten standardien mukaiset ja kyseisten yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltioiden on julkaistava tällaisten kansallisten standardien viitetiedot.

2. Noudattaen 29 artiklassa säädettyä menettelyä komissio:

— ensimmäisessä vaiheessa päättää toimenpiteistä niiden päätelaitetyyppien määrittelemiseksi, joita koskevat yhteiset tekniset määräykset, sekä määrittelee näiden määräysten soveltamisalan asianomaisille standardointielimille välitettäväksi,

— toisessa vaiheessa hyväksyy, toimivaltaisten standardointielinten laadittua yhdenmukaistetut standardit, nämä standardit tai niiden osat 5 artiklan c—g kohdassa tarkoitettuja olennaisten vaatimusten täytän-

töönpanoa varten; näiden teknisten määräysten noudattaminen on pakollista, ja niitä koskevat viitetiedot julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

8 artikla

Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että 7 artiklassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien ylittävät 5 artiklassa tarkoitettujen olennaisien vaatimukset tai että ne eivät täytä niitä kaikkia, komissio tai jäsenvaltio, jota asia koskee, saattaa asian 28 artiklassa tarkoitettua komitean käsiteltäväksi ja perustelee esityksensä. Komitea antaa asiasta lausunnon mahdollisimman pian.

Komitean lausunnon perusteella ja kuultuaan direktiivillä 83/189/ETY perustettua pysyvää komiteaa komissio ilmoittaa jäsenvaltioille, onko tarpeen peruuttaa viittaukset näihin standardeihin ja muihin niihin liittyviin teknisiin määräyksiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, sekä toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet korjattuihin standardeihin havaitut puutteet.

9 artikla

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että III luvussa tarkoitetuilla merkinnöillä varustettu päätelaite ei ole asiaan kuuluvien olennaisien vaatimusten mukainen, kun laitetta käytetään asianmukaisesti ja valmistajan ilmoittaman tarkoituksen mukaisesti, sen on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet poistaakseen tällaiset tuotteet markkinoilta taikka estääkseen niiden saattamisen markkinoille tai rajoittaakseen sitä.

Kyseisen jäsenvaltion on heti ilmoitettava komissiolle tällaisesta toimenpiteestä sekä ilmoitettava päätöksensä perustelut ja erityisesti, johtuuko vaatimustenmukaisuuden puuttuminen:

- a) edellä 7 artiklassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien tai yhteisten teknisten määräysten virheellisestä noudattamisesta,
- b) edellä 7 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai yhteisissä teknisissä määräyksissä itsessään olevista puutteista.

2. Komissio kuulee mahdollisimman pian niitä, joita asia koskee. Jos komissio näitä kuultuaan katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettu toimenpide on perusteltu, se ilmoittaa asiasta viipymättä toimenpiteen toteuttaneelle jäsenvaltiolle ja muille jäsenvaltioille. Jos 1 kohdassa tarkoitettu päätös perustuu yhdenmukaistetuissa standardeissa tai yhteisissä teknisissä määräyksissä oleviin puutteisiin, komissio kuultuaan niitä, joita asia koskee, saat-

taa asian 28 artiklassa tarkoitettua komitean käsiteltäväksi kahden kuukauden kuluessa, jos toimenpiteen toteuttanut jäsenvaltio aikoo pitää toimenpiteet voimassa, ja aloittaa 8 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

3. Jos päätelaitteessa, joka ei täytä asiaa koskevia olennaisia vaatimuksia, on CE-merkintä, toimivaltaisen jäsenvaltion on toteutettava aiheelliset toimenpiteet merkinnän kiinnittämistä vastaan ja ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille menettelyn etenemisestä ja sen tuloksesta.

II luku

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

10 artikla

1. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen valtuutetun edustajan valinnan mukaan päätelaitetta koskee joko liitteessä I esitetty EY-tyyppitarkastus tai liitteessä IV esitetty EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus.

2. Liitteessä I esitettyyn EY-tyyppitarkastukseen on liitettävä vakuutus, joka on annettu liitteessä II tai III esitettyä EY-tyypinmukaisuusvakuutusta koskevaa menettelyä noudattaen.

3. Tässä artiklassa tarkoitettuun menettelyyn liittyvät pöytäkirjat ja kirjeenvaihto on laadittava sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa menettely suoritetaan, tai asianomaisen ilmoitetun tarkastuslaitoksen hyväksymällä kielellä.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille yhteisöön sijoittautuneet laitokset, jotka ne ovat nimenneet suorittamaan varmentamisen, tuotteiden tarkastuksen ja vastaavat 10 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä koskevat valvontatehtävät sekä komission niille ennakolta antamat tunnusnumerot.

Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä V vahvistettuja vähimmäisperusteita nimetessään näitä laitoksia. Laitosten, jotka täyttävät asiaa koskevilla yhdenmukaistetuilla standardeilla vahvistetut perusteet, oletetaan täyttävän myös liitteessä V vahvistetut perusteet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne yhteisöön sijoittautuneet testauslaboratoriot, jotka ne ovat nimenneet suorittamaan 10 artiklassa tarkoitettuihin menettelyihin liittyviä testejä. Ilmoitettujen tarkastuslaitosten on noudatettava asiaan kuuluvissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa tällaisten laboratoriorien nimeämistä varten vahvistettuja vaatimuksia.

3. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon ilmoitetuista laitoksista, niiden tunnusnumeroista ja luettelon testauslaboratorioista sekä tehtävistä, joita varten ne on ilmoitettu, ja huolehtii näiden luetteloiden pitämisestä ajan tasalla.

4. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen tai testauslaboratorion 1 tai 2 kohdan mukaisesti nimenneen jäsenvaltion on peruutettava nimeäminen, jos ilmoitettu tarkastuslaitos tai testauslaboratorio ei enää täytä sen nimeämistä koskevia vaatimuksia.

Sen on heti annettava tieto asiasta muille jäsenvaltioille ja komissiolle sekä peruutettava ilmoitus. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että jäsenvaltion nimeämä ilmoitettu tarkastuslaitos tai testauslaboratorio ei täytä asiaankuuluvia vaatimuksia, asia on saatettava 28 artiklassa tarkoitettua komitean käsiteltäväksi, jonka on annettava lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa; komissio ilmoittaa komitean lausunnon perusteella jäsenvaltiolle, jota asia koskee, niistä muutoksista, jotka ovat tarpeen, jotta kyseinen ilmoitettu tarkastuslaitos tai testauslaboratorio voi säilyttää ilmoitetun asemansa.

5. Jotta olisi helpompi todeta, onko päätelaite teknisten määräysten ja standardien mukainen, ilmoitettujen tarkastuslaitosten on tunnustettava kolmannen maan asianomaisen laitoksen antamat asiakirjat, jos yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä on tehty asiasta sopimus molempia osapuolia tyydyttävän yhteisymmärryksen pohjalta.

6. Kun ilmoitetut tarkastuslaitokset antavat liitteessä I tarkoitettua EY-tyyppitarkastustodistuksen, jonka mukana on liitteessä II tai III tarkoitettu asianmukainen asiakirja, tai tekevät liitteessä IV tarkoitettua laadunvarmistusta koskevan päätöksen, ne antavat samalla hallinnollisen hyväksymisen asianomaisen päätelaitteen liittämistä yleiseen televerkkoon.

III luku

CE-vaatimustenmukaisuusmerkki ja merkinnät

12 artikla

1. Tämän direktiivin mukaisten päätelaitteiden merkintä on CE-merkintä, joka muodostuu kirjaimista "CE" ja johon liitetään tuotannon tarkastusvaiheeseen osallistuvan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero sekä tunnus, joka osoittaa, että laite on tarkoitettu liitettäväksi yleiseen televerkkoon. Käytettävän CE-merkinnän malli sekä lisätiedot ovat liitteessä VI.

2. On kiellettyä kiinnittää laitteisiin sellaisia merkintöjä, joita ulkopuoliset voivat merkityksen ja kirjoitustavan vuoksi erehtyä pitämään liitteissä VI ja VII eriteltyinä CE-merkintänä. Muita merkintöjä saa kiinnittää laitteisiin, jos ne eivät heikennä CE-merkinnän näkyvyyttä ja luettavuutta.

3. Valmistajan on yksilöitävä päätelaite ilmoittamalla sen malli, valmistuserän tai sarjan numerot sekä tuotteen markkinoille saattamisesta vastaavan valmistajan tai toimittajan nimi.

4. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden valmistajien tai niitä markkinoille saattavien toimittajien on kiinnitettävä liitteessä VII esitetty merkki niin, että se on kirjainten "CE" jäljessä, sellaisina kuin ne on esitetty liitteessä VI, ja on visuaalisesti kokonaismerkinnän erottamaton osa.

13 artikla

Rajoittamatta 9 artiklan soveltamista:

- jos jäsenvaltio havaitsee, että CE-merkintä on kiinnitetty perusteettomasti, valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja on velvollinen palauttamaan tuotteen CE-merkintää koskevien säännösten mukaisesti ja lopettamaan rikkomuksen kyseisen jäsenvaltion vahvistamien edellytysten mukaisesti,
- jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet kyseisen tuotteen markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että tuote vedetään markkinoilta 9 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

II OSASTO

Satelliittimaa-asetalaitteet

I luku

Markkinoille saattaminen ja vapaa liikkuvuus

14 artikla

Satelliittimaa-asetalaitteiden valmistajan tai toimittajan on ilmoitettava, onko laite tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon vai ei.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaiset ainoastaan vastaanottoon takoitettut satelliittimaa-asetelaitteet, joita ei ole tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon, voidaan saattaa markkinoille, ottaa käyttöön ja käyttää jäsenvaltioiden alueella yhteisön lainsäädännön kanssa yhteensopivan kansallisen lainsäädännön mukaisesti edellyttäen, että laitteet vastaavat tässä direktiivissä asetettuja vaatimuksia, kun ne on asianmukaisesti asennettu ja ylläpidetty ja kun niitä käytetään aiottuihin käyttötarkoituksiin.

Tällaisen käytön on oltava yhteisön lainsäädännön kanssa yhteensopivan kansallisen lainsäädännön mukaista, joka rajoittaa käytön tälle käyttäjälle tarkoitettujen palvelujen vastaanottamiseen.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että muita satelliittimaa-asetelaitteita voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos ne vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, kun ne on asianmukaisesti asennettu ja ylläpidetty ja kun niitä käytetään aiottuihin käyttötarkoituksiin. Tällaisten laitteiden käyttöä voivat koskea yhteisön lainsäädännössä sallitut toimilupien myöntämistä koskevat ehdot.

3. Jäsenvaltioiden on myös toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisia satelliittimaa-asetelaitteita, joita ei ole tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon, ei voida yhdistää yleiseen televerkkoon.

4. Jäsenvaltioiden on myös toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaiset satelliittimaa-asetelaitteet, joita ei ole tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon, irrotetaan yleisestä televerkosta.

Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kaikki aiheelliset toimenpiteet estääkseen sen, että tällaisia laitteita yhdistetään maanpäälliseen yleiseen televerkkoon.

16 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa estää tämän direktiivin säännösten mukaisten satelliittimaa-asetelaitteiden vapaata liikkuvuutta tai saattamista markkinoille.

17 artikla

1. Satelliittimaa-asetelaitteiden on täytettävä ne olennaiset vaatimukset, jotka on esitetty 5 artiklassa.

2. Tässä direktiivissä käsittävät 5 artiklan a kohdassa mainitut olennaiset vaatimukset ihmisten turvallisuuden samalla tavalla kuin direktiivissä 73/23/ETY.

3. Lähettävien tai lähettävien-vastaanottavien satelliittimaa-asetelaitteiden yhteydessä 5 artiklan e kohdassa esitetty olennainen vaatimus radiotaajuuksien tehokkaasta käytöstä käsittää rataresurssien tehokkaan käytön ja avaruudessa ja maassa olevien viestintäjärjestelmien ja muiden teknisten järjestelmien välisen haitallisen häiriön välttämisen.

4. Satelliittimaa-asetelaitteiden osalta sähkömagneettisen yhteensopivuuden vaatimuksia koskee direktiivin 5 artiklan c kohdassa esitetty olennainen vaatimus siltä osin kuin yhteensopivuuden vaatimukset soveltuvat satelliittimaa-asetelaitteisiin.

5. Satelliittimaa-asetelaitteiden on täytettävä 5 artiklan f kohdassa esitetty, satelliittimaa-asetelaitteiden ja yleisen televerkon yhteentoimivuutta koskeva olennainen vaatimus.

6. Satelliittimaa-asetelaitteiden on täytettävä 5 artiklan g kohdassa esitetty, perustelluissa tapauksissa satelliittimaa-asetelaitteiden yhteentoimivuutta yleisen televerkon välityksellä koskeva vaatimus.

Tapaukset, joissa satelliittimaa-asetelaitteilla pystytään harjoittamaan ja on tarkoitus harjoittaa palvelua, jonka neuvoston päätöksen mukaan on oltava saatavissa koko yhteisössä, katsotaan perustelluiksi tapauksiksi, ja tätä yhteentoimivuutta koskevat vaatimukset määritellään tämän direktiivin 29 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

7. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1, 5 ja 6 kohdassa säädetään, sellaisten satelliittimaa-asetelaitteiden, joita ei ole tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon, ei tarvitse täyttää 5 artiklan b, d, f ja g kohdassa esitettyjä olennaisia vaatimuksia.

18 artikla

1. Jäsenvaltioiden on oletettava, että satelliittimaa-asetelaitteet ovat 5 artiklan a ja b kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten mukaiset, jos laitteet ovat yhdenmukaistettuja standardeja vastaavien kansallisten standardien mukaiset ja kyseisten yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltioiden on julkaistava tällaisten kansallisten standardien viitetiedot.

2. Noudattaen tämän direktiivin 29 artiklassa säädettyä menettelyä komissio

— ensimmäisessä vaiheessa päättää toimenpiteistä niiden satelliittimaa-asetelaitetyyppien määrittämiseksi, joita koskevat yhteiset tekniset määräykset, sekä määrittelee näiden määräysten soveltamisalan asianomaisille standardointielimille välitettäväksi,

— toisessa vaiheessa hyväksyy, toimivaltaisten standardointielinten laadittua yhdenmukaistetut standardit,

nämä standardit tai niiden osat 17 artiklan 3—6 kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten täytönpanoa varten; näiden teknisten määräysten noudattaminen on pakollista, ja niitä koskevat viitetiedot julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että 18 artiklassa tarkoitettujen yhdenmukaistetujen standardit ylittävät 17 artiklassa tarkoitettujen olennaisten vaatimukset tai että ne eivät täytä kaikkia asiaankuuluvia olennaisia vaatimuksia, sovelletaan 8 artiklassa määrättyjä tutkimus- ja ilmoitusmenettelyjä.

20 artikla

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että III luvussa tarkoitettulla merkinnällä varustetut satelliittimaa-asemalaitteet eivät ole asiaa koskevien olennaisten vaatimusten mukaisia, kun niitä käytetään asianmukaisesti ja valmistajan ilmoittaman tarkoituksen mukaisesti, sovelletaan samoja toimenpiteitä sekä tiedotus- ja kuulemismenettelyjä kuin 9 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa.

2. Jos satelliittimaa-asemalaitteissa, jotka eivät täytä asiaa koskevia olennaisia vaatimuksia, on CE-merkintä, toimivaltaisen jäsenvaltion on toteutettava aiheelliset toimenpiteet merkinnän kiinnittänyttä vastaan. Tällöin sovelletaan samoja ilmoitusmenettelyjä kuin 9 artiklan 3 ja 4 kohdassa.

II luku

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

21 artikla

1. Kaikkia lähetettäviä tai lähetettäviä-vastaanottavia satelliittimaa-asemalaitteita koskevat valmistajan tai yhteisöön sijoittautuneen valtuutetun edustajan valinnan mukaan kaikki 10 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat säännökset.

2. Kielivaatimukseen sovelletaan samoja menettelyjä kuin 10 artiklan 3 kohdassa.

22 artikla

Sellaisia ainoastaan vastaanottavia satelliittimaa-asemalaitteita, jotka on tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon, koskevat, siltä osin kuin on kyse maanpäällisestä rajapinnasta, 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat säännökset ja siltä osin kuin on kyse muista seikoista, joko 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännökset tai liitteessä IX esitetty EY:n sisäinen tuotannonvalvontamenettely.

23 artikla

Sellaisia ainoastaan vastaanottavia satelliittimaa-asemalaitteita, joita ei ole tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon, koskevat joko 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännökset tai liitteessä IX esitetty EY:n sisäinen tuotannonvalvontamenettely.

24 artikla

Tämän direktiivin 21, 22 ja 23 artiklan säännösten lisäksi sellaisiin satelliittimaa-asemalaitteisiin, joita ei ole tarkoitettu yhteyteen yleiseen televerkkoon, oheistetaan valmistajan tai toimittajan 3 artiklan ja liitteen VIII menettelyjen mukaisesti laadittu ja toimitettu vakuutus.

25 artikla

Satelliittimaa-asemalaitteiden osalta sovelletaan ilmoitettujen tarkastuslaitosten ja testauslaboratorioiden suhteen niitä menettelyjä, jotka on esitetty 11 artiklassa ja liitteessä V.

III luku

CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä ja muut merkinnät

26 artikla

1. Tämän direktiivin mukaisten satelliittimaa-asemalaitteiden merkintä on CE-merkintä, joka muodostuu kirjaimista "CE", ja johon liitetään vastuullisen ilmoitetun tarkastuslaitoksen tunnusnumero sekä tarvittaessa tunnus, joka osoittaa, että laitteet on tarkoitettu ja ne soveltuvat maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon. CE-merkintä, tunnusnumero ja tunnus on esitetty liitteessä VI.

2. On kiellettyä kiinnittää tuotteeseen merkkejä, jotka saatetaan sekoittaa 1 kohdassa tarkoitettuun CE-merkintään.

3. Valmistajan on yksilöitävä satelliittimaa-asemalaitteet ilmoittamalla niiden malli, valmistuserän ja/tai sarjan numerot sekä tuotteen markkinoille saattamisesta vastaavan valmistajan ja/tai toimittajan nimi.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, sellaisten ainoastaan vastaanottavien satelliittimaa-asemalaitteiden merkintä, joita ei ole tarkoitettu maanpäälliseen yhteyteen yleiseen televerkkoon ja joita koskee liitteessä IX EY:n sisäinen tuotannonvalvontamenettely, on CE-merkintä, joka muodostuu kirjaimista "CE".

27 artikla

Jos todetaan, että tämän direktiivin 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu merkintä on kiinnitetty satelliittimaaseimalaitteisiin, jotka

— eivät vastaa hyväksyttyä tyyppiä,

tai

— vastaavat hyväksyttyä tyyppiä, mutta eivät täytä niihin sovellettavia olennaisia vaatimuksia, tai

jos valmistaja ei ole täyttänyt asianomaisen EY-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen mukaisia velvoitteitaan, sovelletaan samoja menettelyjä kuin 13 artiklassa esitetään.

III OSASTO

Yhteiset säännökset

I luku

Komitea

28 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea, jossa on jäsenvaltioiden edustajat ja puheenjohtajana komission edustaja. Komitean nimi on päätelaitteiden hyväksymistä käsittelevä komitea (ACTE).

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

3. Komissio kuulee määräajoin televiestinnän järjestöjen, laitteiden käyttäjien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja työmarkkinajärjestöjen edustajia ja ilmoittaa komitealle näiden kuulemisten tuloksista, jotta ne voidaan ottaa aiheellisella tavalla huomioon.

29 artikla

1. Sen estämättä, mitä 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäljempänä esitettyä menettelyä sovelletaan 5 artiklan g kohdassa, 7 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 6 kohdassa ja 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa asioissa.

2. Komission edustaja tekee 28 artiklassa tarkoitettulle komitealle ehdotuksen 5 artiklan g kohdassa, 7 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 6 kohdassa ja 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

II luku

Loppu- ja siirtymäsäännökset

30 artikla

1. Komissio antaa joka toinen vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta, mukaan lukien tapahtuneesta kehityksestä asiaa koskevien yhdenmukaistettujen standardien laatimisessa ja niiden ottamisessa teknisiksi määräyksiksi, sekä täytäntöönpanon yhteydessä mahdollisesti esiintyneistä ongelmista. Kertomuksessa selostetaan pääpiirteittäin myös komitean toiminta ja arvioidaan tapahtunut kehitys avointen ja kilpailukykyisten päätelaitemarkkinoiden toteuttamisessa yhteisön tasolla 5 artiklassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten mukaisesti.

2. Kun komissio tekee 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja, yhteisiä teknisiä määräyksiä koskevia toimenpideehdotuksia, se varmistaa, että toimenpideehdotukseen sisältyvät tarvittaessa siirtymäjärjestelyt.

31 artikla

Direktiivin 89/336/ETY 10 artiklan 5 kohtaa ei sovelleta tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin laitteisiin.

32 artikla

1. Jäsenvaltion direktiivin 86/361/ETY⁽¹⁾ mukaisesti antama tyyppihyväksyntä voidaan pitää voimassa jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla alkuperäistä hyväksyntää vastaavien kelpoisuutta koskevien vaatimusten rajoissa.

2. Direktiivin 86/361/ETY mukaisesti toteutetut toimenpiteet on saatettava komitean käsiteltäväksi 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen mahdollisesti yhteisiksi teknisiksi määräyksiksi ottamista varten.

33 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset.

34 artikla

1. Liitteen X osassa A luetellut direktiivit ja säännökset kumotaan, tämän kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa liitteen X osassa B mainittuja määräaikoja direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

2. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä XI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

35 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 217, 5.8.1986, s. 21. Kumottu direktiivillä 91/263/ETY.

LIITE I

EY-TYYPPITARKASTUS

1. EY-tyyppitarkastus on se osa menettelyä, jolla ilmoitettu tarkastuslaitos varmistaa ja todistaa, että suunniteltua tuotantoa edustava näyte täyttää tuotteeseen sovellettavat direktiivin säännösten vaatimukset.
2. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen valtuutetun edustajan on tehtävä EY-tyyppitarkastusta koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle tarkastuslaitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- valmistajan nimi ja osoite ja, jos hakemuksen tekee valmistajan valtuutettu edustaja, myös tämän nimi ja osoite,
- kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole tehty muulle ilmoitetulle tarkastuslaitokselle,
- edellä 3 kohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat.

Hakijan on asetettava ilmoitetun tarkastuslaitoksen käytettäväksi suunniteltua tuotantoa edustava näyte, jäljempänä 'tyyppi'⁽¹⁾. Ilmoitettu tarkastuslaitos voi pyytää lisää näytteitä, jos niitä tarvitaan testausohjelman suorittamiseksi.

3. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko tuote direktiivissä säädettyjen olennaisten vaatimusten mukainen. Asiakirjojen on katettava tuotteen suunnittelu, valmistus ja toiminta, jos sillä tällaisen arvioinnin kannalta on merkitystä.

Jos arvioinnin kannalta on tarpeellista, asiakirjoissa on oltava esimerkiksi:

- riittävä yleinen tyyppikuvaus, jonka avulla tuote voidaan tunnistaa mieluiten valokuvien avulla,
- suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä luettelo komponenteista ja osakokoonpanoista, piirikaa-vio jne.,
- piirustusten, luetteloiden ja tuotteen toiminnan ymmärtämiseksi tarvittavat kuvaukset ja selitykset,
- luettelo 7 artiklassa tarkoitetuista, kokonaan tai osittain noudatetuista standardeista ja kuvaus niistä ratkaisuksista, joiden avulla direktiivissä säädetyt olennaiset vaatimukset on täytetty, kun 7 artiklassa tarkoitettuja standardeja ei ole noudatettu,
- suoritettujen tarkastusten tulokset jne.,
- testausselostet, ja
- suunnitellut käyttöohjeet tai käsikirja.

4. *Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on:*

- 4.1. tarkastettava tekniset asiakirjat, tarkastettava, että tyyppi on valmistettu asiakirjojen mukaisesti, ja yksilöitävä ne osat, jotka on suunniteltu 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen standardien asiaa koskevien lausumien mukaisesti, samoin kuin näiden standardien osat,
- 4.2. tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tarkastukset ja tarvittavat testit varmistaakseen, täyttävätkö valmistajan käyttämät ratkaisut direktiivin 5 artiklan a ja b kohdassa tarkoitettuja olennaisia vaatimuksia,
- 4.3. tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tarkastukset ja tarvittavat testit varmistaakseen, että tyyppi täyttää 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja asiaa koskevat yhteiset tekniset määräykset,

⁽¹⁾ Tyyppi voi kattaa useita tuotemuunnoksia, jos muunnosten väliset erot eivät vaikuta tuotteen turvallisuustasoon eivätkä muihin tuotetta koskeviin suoritusvaatimuksiin.

- 4.4. sovitava hakijan kanssa siitä, missä tarkastukset ja tarvittavat testit on tehtävä.
5. Jos tyyppi täyttää direktiivin säännökset, ilmoitetun tarkastuslaitoksen on annettava hakijalle EY-tyyppitarkastustodistus. Todistuksessa on oltava valmistajan nimi ja osoite, tarkastuksen päätelmät, todistuksen kelpaavuuden edellytykset ja hyväksytyyn tyyppiin tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

Todistukseen on liitettävä luettelo teknisten asiakirjojen asiaa koskevista osista, ja ilmoitetun tarkastuslaitoksen on säilytettävä todistuksen jäljennös.

6. Hakijan on ilmoitettava sille ilmoitetulle tarkastuslaitokselle, jolla EY-tyyppitarkastustodistusta koskevat tekniset asiakirjat ovat, kaikista hyväksytyyn tuotteeseen tehdyistä muutoksista, joille on saatava lisähyväksyntä, jos tällaiset muutokset saattavat vaikuttaa olennaisten vaatimusten mukaisuuteen tai tuotteelle asetettuihin käyttöehtoihin. Tämä lisähyväksyntä annetaan alkuperäisen EY-tyyppitarkastustodistuksen lisäyksenä.
7. Kunkin ilmoitetun tarkastuslaitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille tarkastuslaitoksille tarvittavat tiedot EY-tyyppitarkastustodistuksista sekä annetuista lisäyksistä ja peruutuksista.
8. Muut ilmoitetut tarkastuslaitokset voivat pyytää jäljennöksiä EY-tyyppitarkastustodistuksista tai niiden lisäyksistä. Todistuksen liitteet on pidettävä muiden ilmoitettujen tarkastuslaitosten saatavilla.
9. Valmistajan tai valmistajan valtuutetun edustajan on säilytettävä teknisten asiakirjojen yhteydessä EY-tyyppitarkastustodistukset ja niiden lisäykset vähintään 10 vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu.

Jos valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, on se, joka saattaa tuotteen yhteisössä markkinoille, velvollinen pitämään tekniset asiakirjat saatavilla.

LIITE II

TYYPINMUKAISUUS

1. Tyypinmukaisuus on se osa menettelyä, jossa valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut valtuutettu edustaja varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa esitetyn tyyppin ja tuotteisiin sovellettavassa direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaiset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä jokaiseen tuotteeseen 12 artiklan 1 kohdassa säädyt merkinnät ja laadittava kirjallinen tyypinmukaisuusvakuutus.
2. Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että tuotantovaiheessa varmistetaan, että valmistetut tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa esitetyn tyyppin ja tuotteisiin sovellettavassa direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaiset.
3. Valmistajan tai valmistajan valtuutetun edustajan on säilytettävä vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös vähintään 10 vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu.

Jos valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, on se, joka saattaa tuotteen yhteisön markkinoille, velvollinen pitämään tyypinmukaisuusvakuutuksen saatavilla.

4. Valmistajan valitseman ilmoitetun tarkastuslaitoksen on tarkastettava tai tarkastutettava tuotteet satunnaisotannalla. Riittävä määrä ilmoitetun tarkastuslaitoksen paikan päällä ottamia tai otattamia valmiita tuotteita on tarkastettava ja asiaan kuuluvat testit on tehtävä sen tarkastamiseksi, ovatko tuotteet direktiivissä säädettyjen asiaa koskevien vaatimusten mukaisia. Jos yksi tai useampi tarkastettu tuote ei ole vaatimusten mukainen, ilmoitetun tarkastuslaitoksen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

LIITE III

TUOTANNON LAADUNVARMISTUS

1. Tuotannon laadunvarmistus on menettely, jossa 2 kohdan velvoitteet täyttävä valmistaja varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa esitetyn tyyppin ja tuotteisiin sovellettavassa direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaiset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoitautuneen edustajan on kiinnitettävä jokaiseen tuotteeseen 12 artiklan 1 kohdassa säädetty merkinnät ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.
2. Valmistajan on käytettävä 3 kohdassa tarkoitettua hyväksyttyä laatujärjestelmää valmistuksessa, valmiin tuotteen tarkastuksessa ja testauksessa, ja valmistajaa on valvottava 4 kohdassa vahvistetulla tavalla.
3. *Laatujärjestelmä*
- 3.1. Valmistajan on tehtävä kyseisten tuotteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle tarkastuslaitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- kaikki asiaa koskevat tiedot suunnitellusta tuoteryhmästä,
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
- tarvittaessa hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat ja EY-tyyppitarkastustodistuksen jäljennös.

- 3.2. Laatujärjestelmän avulla on varmistettava, että tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa esitetyn tyyppin ja tuotteisiin sovellettavassa direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaiset.

Kaikki valmistajan hyväksymät perusedellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava yhdenmukaisesti tulkita laatuohjelmat, suunnitelmat, käsikirjat ja pöytäkirjat.

Siinä on erityisesti oltava riittävä kuvaus:

- laatuavoitteista ja organisaation rakenteesta, johdon vastuusta ja toimivallasta tuotteiden laadun osalta,
- käytetyistä valmistuksen, laadunvalvonnan ja laadunvarmistuksen tekniikoista, menetelmistä ja järjestelmällisistä toimenpiteistä,
- tarkastuksista ja testeistä, jotka tehdään ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen sekä niiden suoritusiheydestä,
- lautupöytäkirjoista, kuten tarkastuslosteista ja testaustiedoista, kalibrointitiedoista, kyseisen henkilöstön pätevyyttä koskevista kertomuksista jne.,
- keinoista, joilla valvotaan tuotteilta vaaditun laadun saavuttamista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

- 3.3. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Tarkastuslaitoksen on katsottava laatujärjestelmän täyttävän nämä vaatimukset, jos laatujärjestelmä on asiaan kuuluvan yhdenmukaistetun standardin⁽¹⁾ mukainen.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta kyseisen tuotantoteknologian arvioimisesta. Arviointimenettelyyn on kuuluttava tarkastuskäynti valmistajan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksen päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

- 3.4. Valmistajan on sitouduttava täyttämään hyväksytyyn laatujärjestelmän mukaiset velvoitteet ja pitämään laatujärjestelmä riittävänä ja tehokkaana.

⁽¹⁾ Tämä yhdenmukaistettu standardi on standardi EN ISO 9002, tarvittaessa siten täydennettynä, että otetaan huomioon sen menetelmän erityispiirteet, johon sitä sovelletaan.

Valmistajan tai valmistajan valtuutetun edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle tarkastuslaitokselle laatujärjestelmän suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko vaadittava uusinta-arviointia.

Sen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksen päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

4. *Ilmoitetun tarkastuslaitoksen vastuulla tapahtuva valvonta*
 - 4.1. Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.
 - 4.2. Valmistajan on annettava ilmoitetulle tarkastuslaitokselle tarkastusta varten pääsy tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin sekä annettava sille kaikki tarvittavat tiedot erityisesti:
 - laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
 - laatupöytäkirjat, kuten tarkastusselosteet ja testaustiedot, kalibroititiedot, kyseisen henkilöstön pätevyyttä koskevat kertomukset jne..
 - 4.3. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on tehtävä sopivin määräajoin tarkastuksia varmistaa, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, sekä annettava tarkastuskertomus valmistajalle.
 - 4.4. Ilmoitettu tarkastuslaitos voi lisäksi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luona. Näillä käynneillä ilmoitettu tarkastuslaitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää testejä tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on annettava valmistajalle kertomus käynnistä ja testausseleste, jos testejä on tehty.
5. Valmistajan on vähintään 10 vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu, säilytettävä kansallisten viranomaisten saatavilla:
 - edellä 3.1 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,
 - edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutokset,
 - ilmoitetun tarkastuslaitoksen päätökset sekä kertomukset ja selosteet, joita tarkoitetaan 3.4 kohdan viimeisessä luetelmakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa.
6. Kunkin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun tarkastuslaitoksen on annettava muiden tuossa artiklassa tarkoitettujen ilmoitettujen tarkastuslaitosten käytettäväksi asiaa koskevat tiedot laatujärjestelmien hyväksymisistä ja hyväksymisen peruutuksista.

LIITE IV

TÄYDELLINEN LAADUNVARMISTUS

1. Täydellinen laadunvarmistus on menettely, jossa 2 kohdan velvoitteet täyttävä valmistaja varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet täyttävät niihin sovellettavassa direktiivissä säädetyt vaatimukset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä jokaiseen tuotteeseen 12 artiklan 1 kohdassa säädetyt merkinnät ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.
2. Valmistajan on käytettävä 3 kohdassa tarkoitettua hyväksyttyä laatujärjestelmää suunnittelussa, valmistuksessa sekä valmiin tuotteen tarkastuksessa ja testauksessa, ja valmistajaa valvotaan 4 kohdassa vahvistetulla tavalla.
3. *Laatujärjestelmä*
- 3.1. Valmistajan on tehtävä laatujärjestelmänsä arviointia koskeva hakemus ilmoitetulle tarkastuslaitokselle.

Hakemuksessa on oltava

- kaikki asiaa koskevat tiedot suunnitelluista tuotteista,
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat.

- 3.2. Laatujärjestelmän avulla on varmistettava, että tuotteet ovat niihin sovellettavassa direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaiset.

Kaikki valmistajan hyväksymät perusedellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava yhdenmukaisesti tulkita laatua koskevat toimenpiteet ja menettelyt, kuten laatuohjelmat, suunnitelmat, käsikirjat ja pöytäkirjat.

Siinä on erityisesti oltava riittävä kuvaus:

- laatutavoitteista ja organisaation rakenteesta, johdon vastuusta ja toimivallasta suunnittelun ja tuotteiden laadun osalta,
- käytettävistä teknisistä eritelmistä, mukaan lukien yhdenmukaistetut standardit ja tekniset määräykset sekä asiaa koskevat testauseritelmat ja, jos 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja standardeja ei noudateta kokonaisuudessaan, keinot, joilla varmistetaan, että tuotteisiin sovellettavassa direktiivissä säädetyt olennaiset vaatimukset täytetään,
- suunnitelun valvonta- ja tarkastustekniikoista, menetelmistä ja järjestelmällisistä toimenpiteistä, joita käytetään kyseiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden suunnittelussa,
- vastaavista valmistukseen liittyvistä laadunvalvonta- ja laadunvarmistustekniikoista, menetelmistä ja järjestelmällisistä toimenpiteistä, joita käytetään,
- tarkastuksista ja testeistä, joita tehdään ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen sekä niiden suoritusiheydestä; tarvittaessa lisäksi ennen valmistusta tehtyjen testien tuloksista,
- keinoista, joilla varmistetaan, että testaus- ja tarkastustilat ovat tarvittavan testin tekemiselle asetettujen asiaan kuuluvien vaatimusten mukaiset,
- laatupöytäkirjoista, kuten tarkastuslosteista, testaustiedoista, kalibroitiedoista, kyseisen henkilöstön pätevyyttä koskevista kertomuksista jne.,
- keinoista, joilla valvotaan suunnittelun ja tuotteiden vaaditun laadun saavuttamista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

- 3.3. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimukset. Tarkastuslaitoksen on katsottava laatujärjestelmän täyttävän nämä vaatimukset, jos laatujärjestelmä on asiaan kuuluvan yhdenmukaistetun standardin⁽¹⁾ mukainen.

⁽¹⁾ Tämä yhdenmukaistettu standardi on standardi EN ISO 9001 tarvittaessa siten täydennettynä, että otetaan huomioon sen tuotteen erityispiirteet, johon sitä sovelletaan.

Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on erityisesti arvioitava, varmistaako laadunvalvontajärjestelmä, että tuotteet ovat direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaiset asianomaisten 3.1 ja 3.2 kohdan mukaisesti toimitettujen asiakirjojen perusteella, mukaan lukien tarvittaessa valmistajan toimittavat testaustulokset.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta kyseisen tuotantoteknologian arvioimisesta. Arviointimenettelyyn on kuuluttava tarkastuskäynti valmistajan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksen päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

- 3.4. Valmistajan on sitouduttava täyttämään hyväksytyin laatujärjestelmän mukaiset velvoitteet ja pitämään laatujärjestelmä riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai valmistajan valtuutetun edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle tarkastuslaitokselle laatujärjestelmän suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko vaadittava uusinta-arviointia.

Sen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksen päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

4. *Ilmoitetun tarkastuslaitoksen vastuulla tapahtuva EY:n valvonta*

- 4.1. Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytyistä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.

- 4.2. Valmistajan on annettava ilmoitetulle tarkastuslaitokselle tarkastusta varten pääsy tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin sekä annettava sille kaikki tarvittavat tiedot erityisesti:

- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
- laatupöytäkirjat suunnitellun laatujärjestelmän osalta, kuten analyysitulokset, laskelmat, testit jne.,
- laatupöytäkirjat valmistuksen laatujärjestelmän osalta, kuten tarkastuskertomukset, testaustiedot, kalibrointitiedot, kyseisen henkilöstön pätevyyttä koskevat kertomukset jne..

- 4.3. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on tehtävä sopivin määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, sekä annettava tarkastuskertomus valmistajalle.

- 4.4. Ilmoitettu tarkastuslaitos voi lisäksi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luona. Näillä käynneillä ilmoitettu tarkastuslaitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää testejä tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen on annettava valmistajalle kertomus käynnistä ja testausseleste, jos testejä on tehty.

5. Valmistajan on vähintään 10 vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu, säilytettävä kansallisten viranomaisten saatavilla:

- edellä 3.1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja,
- edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja muutoksia,
- ilmoitetun tarkastuslaitoksen päätökset sekä kertomukset ja selosteet, joita tarkoitetaan 3.4 kohdan viimeisessä luetelmakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdissa.

6. Kunkin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitetun tarkastuslaitoksen on annettava muiden kyseisessä artiklassa tarkoitettujen ilmoitetun tarkastuslaitosten käytettäväksi asiaa koskevat tiedot laatujärjestelmien hyväksymisestä ja hyväksymisen peruutuksista, mukaan lukien viittaukset tuotteeseen tai tuotteisiin.

LIITE V

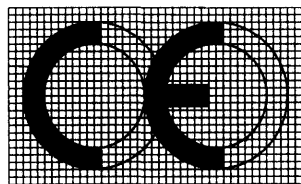
**VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOTKA JÄSENVALTIOIDEN ON OTETTAVA HUOMIOON
NIMETESSÄÄN ILMOITETTUJA TARKASTUSLAITOKSIA 11 ARTIKLAN 1 KOHDAN
MUKAISESTI**

1. Ilmoitettu tarkastuslaitos, sen johtaja ja niitä tehtäviä hoitava henkilöstö, joita varten ilmoitettu laitos on nimetty, eivät saa olla päätelaitteiden suunnittelijoita, valmistajia, toimittajia tai asentajia eivätkä telelaitoksia tai palvelujen tuottajia taikka näiden valtuutettuja edustajia. He eivät saa olla suoranaisesti eivätkä edustajina mukana päätelaitteiden suunnittelussa, valmistuksessa, markkinoille saattamisessa tai kunnossapidossa. Tämä ei sulje pois mahdollisuutta vaihtaa teknisiä tietoja valmistajan ja ilmoitetun tarkastuslaitoksen välillä.
2. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen ja sen henkilöstön on mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja teknistä pätevyyttä osoittaen hoidettava kaikki ne tehtävät, joita varten ilmoitettu laitos on nimetty, ja heidän on oltava riippumattomia kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa heidän arviointiinsa taikka tarkastuksen tuloksiin, erityisesti sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joiden etuihin tarkastuksen tulokset vaikuttavat.
3. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen käytettävissä on oltava tarvittava henkilöstö ja tarvittavat tilat ja laitteet, jotta se voi asianmukaisesti hoitaa hallinnolliset ja tekniset tehtävät, jotka liittyvät tehtäviin, joita varten se on nimetty.
4. Tarkastuksista vastaavalla henkilöstöllä on oltava:
 - hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus,
 - riittävät tiedot tehtäviä testejä ja tarkastuksia koskevista vaatimuksista ja riittävä kokemus tällaisista testeistä tai tarkastuksista,
 - kyky laatia vaadittavat todistukset, pöytäkirjat ja selosteet, joilla todennetaan tarkastusten tulokset.
5. Tarkastushenkilöstön puolueettomuus on taattava. Henkilöstön palkkaus ei saa olla riippuvainen tehtyjen testien tai tarkastusten määrästä eikä niiden tuloksista.
6. Ilmoitetulla tarkastuslaitoksella on oltava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa tarkastuksista.
7. Ilmoitetun tarkastuslaitoksen henkilöstöllä on salassapitovelvollisuus kaikkien niiden tietojen osalta, jotka se saa hoitaessaan tehtäviään tämän direktiivin mukaisesti tai tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annettujen kansallisten säännösten nojalla (poikkeuksena tiedot sen valtion toimivaltaisille hallintoviranomaisille, joissa laitos toimii).

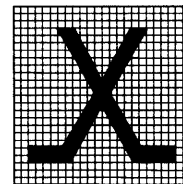
LIITE VI

12 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT LAITTEISIIN KIINNITETTÄVÄT MERKINNÄT

- CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä koostuu kirjaimista "CE" jäljempänä esitetyllä tavalla kirjoitettuina ja siihen on liitettävä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut lisätiedot:

Kirjaimet "CE"

Ilmoitetun laitoksen
tunnusnumero

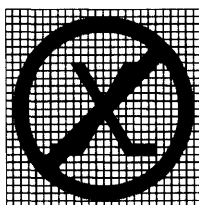
Tunnus soveltavuudesta yleiseen televerkkoon liittämiseksi

(Kirjainten merkkilajin osalta, katsokaa Euroopan yhteisöjen virallisesta lehdestä.)

- Jos CE-merkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn kirjoitustavan mitta-suhteita.
- CE-merkinnän eri osien on oltava selvästi samankorkuisia ja vähintään 5 mm.

LIITE VII

12 ARTIKLAN 4 KOHDASSA TARKOITETUT LAITTEISIIN KIINNITETTÄVÄT MERKINNÄT

- Jos CE-merkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn kirjoitustavan mitta-suhteita.
- CE-merkinnän eri osien on oltava selvästi samankorkuisia ja vähintään 5 mm.

LIITE VIII

TELEPÄÄTELAITTEISTA JA SATELLIITTIMAA-ASEMALAITTEISTA JA NIIDEN VAATIMUSTEN-
MUKAISUUDEN VASTAVUOROISESTA TUNNUSTAMISESTA . . . ANNETUN EUROOPAN PARLA-
MENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIN 97/.. /EY 3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUN
VAKUUTUKSEN MALLI

Valmistaja/toimittaja ⁽¹⁾

.....

.....

vakuuttaa, että ⁽²⁾

.....

ei ole tarkoitettu liitettäväksi yleiseen televerkkoon.

Liitteen liittäminen yleiseen televerkkoon yhteisön jäsenvaltiossa on vastoin telepäätelaitteista ja satelliitti-
maa-asemalaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta . . . annetun Euroo-
pan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/.. /EY (EYVL L ...) täytäntöönpanemiseksi annettua
kansallista lakia.

PAIKKA, PÄIVÄYS JA ALLEKIRJOITUS

⁽¹⁾ Nimi ja osoite.

⁽²⁾ Laitteen tunnistustiedot.

LIITE IX

SISÄISEN TUOTANNON EY-VALVONTAMENETTELY

1. Tässä liitteessä esitetään menettely, jonka mukaan valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut valtuutettu edustaja, joka toteuttaa 2 kohdassa säädetyt velvoitteet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet ovat tämän direktiivin niitä koskevien vaatimusten mukaiset.

Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä jokaiseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.

2. Valmistajan on laadittava 3 kohdassa tarkoitettut tekniset asiakirjat; valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen valtuutetun edustajan on säilytettävä niitä asianomaisten kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastusta varten vähintään 10 vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu.

Jollei valmistaja eikä valmistajan valtuutettu edustaja ole sijoittautunut yhteisöön, on se, joka on vastuussa tuotteen markkinoille sattamisesta yhteisössä, velvollinen pitämään tekniset asiakirjat saatavilla.

3. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko tuote tämän direktiivin sitä koskevien vaatimusten mukainen. Asiakirjojen on sisällettävä siltä osin kuin arvioinnin kannalta on tarpeellista:

- tuotteen yleinen kuvaus,
- suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä luettelo komponenteista ja osakokoonpanoista, piirikaavio jne.,
- piirustusten, luetteloiden ja tuotteen toiminnan ymmärtämiseksi tarvittavat kuvaukset ja selitykset,
- luettelo tämän direktiivin 18 artiklassa tarkoitetuista, kokonaan tai tarpeellisilta osin noudatetuista standardeista tai tällaisten standardien puuttuessa tiedot teknisistä ominaisuuksista, ja kuvaus niistä ratkaisuksista, joiden avulla tämän direktiivin kyseisiä tuotteita koskevat vaatimukset on täytetty,
- suoritettujen lujuuslaskelmien ja tarkastusten tulokset jne.;
- testausselostet.

4. Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan on säilytettävä vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennöstä teknisten asiakirjojen yhteydessä.

5. Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että tuotantovaiheessa varmistetaan, että valmistetut tuotteet ovat 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja tämän direktiivin niitä koskevien vaatimusten mukaiset.

LIITE X

OSA A

Luettelo kumotuista direktiiveistä ja säännöksistä

(joihin on viitattu 34 artiklassa)

Direktiivi 91/263/ETY

Direktiivin 93/68/ETY 11 artikla

Direktiivi 93/97/ETY

OSA B

Luettelo määräajoista direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

(joihin on viitattu 34 artiklassa)

<i>Direktiivit</i>	<i>Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä</i>
Direktiivi 91/263/ETY	6. marraskuuta 1992
Direktiivi 93/68/ETY	1. heinäkuuta 1994 ⁽¹⁾
Direktiivi 93/97/ETY	1. toukokuuta 1995

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden on sallittava 1 päivään tammikuuta 1997 asti sellaisten telepätelaitteiden markkinoille saattaminen ja käyttöönotto, jotka noudattavat ennen 1 päivää tammikuuta 1995 voimassa olleita merkintävaatimuksia.

LIITE XI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 91/263/EEC	Direktiivi 93/97/EEC
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta
2 artikla	1 artiklan 3 kohta	
3 artikla	2 artikla	
4 artikla	3 artikla	
5 artiklan a alakohta	4 artiklan 1 kohdan a alakohta	4 artiklan 2 kohta
5 artiklan b — g alakohta	4 artiklan 1 kohdan b — g alakohta ja 2 kohta	
6 artikla	5 artikla	
7 artikla	6 artikla	
8 artikla	7 artikla	
9 artikla	8 artikla	
10 artikla	9 artikla	
11 artikla	10 artikla	
12 artikla	11 artikla	
13 artikla	12 artikla	
14 artikla		1 artiklan 3 kohta
15 artikla		2 artikla
16 artikla		3 artikla
17 artikla		4 artikla
18 artikla		5 artikla
19 artikla		6 artikla
20 artikla		7 artikla
21 artikla		8 artiklan 1 ja 2 kohta
22 artikla		9 artikla
23 artikla		10 artikla
24 artikla		11 artikla
25 artikla		12 artikla
26 artikla		13 artikla
27 artikla		14 artikla
28 artikla	13 artikla	
29 artikla	14 artikla	
30 artiklan 1 kohta	15 artikla	17 artiklan 1 kohta
30 artiklan 2 kohta		17 artiklan 2 kohta
31 artikla		8 artiklan 3 kohta
32 artiklan 1 kohta	16 artiklan 3 kohta	
32 artiklan 2 kohta	16 artiklan 4 kohta	
33 artikla	17 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohta
34 artikla		
35 artikla		
36 artikla		

Tämä direktiivi	Direktiivi 91/263/EEC	Direktiivi 93/97/EEC
Liite I	Liite I	
Liite II	Liite II	
Liite III	Liite III	
Liite IV	Liite IV	
Liite V	Liite V	
Liite VI	Liite VI	
Liite VII	Liite VII	
Liite VIII	Liite VIII	
Liite IX		Liite
Liite X		
Liite XI		

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 7 päivänä joulukuuta 1995 EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen telepäätelaitteista ja satelliittimaa-asetelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta⁽¹⁾.
2. Euroopan parlamentti sekä talous- ja sosiaalikomitea antoivat lausuntonsa 24 päivänä huhtikuuta 1996⁽²⁾ ja 22 päivänä toukokuuta 1996⁽³⁾,
3. Neuvoston vahvisti 16 päivänä lokakuuta 1997 yhteisen kannan perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

4. Komission ehdotuksen tavoitteena on kodifoida virallisesti voimassa oleva, telepäätelaitteita ja satelliittimaa-asetelaitteita ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroista tunnustamista koskeva lainsäädäntö siten, että uusi direktiivi korvaa eri kodifioitavat direktiivit (91/263/ETY, 93/97/ETY ja direktiivin 93/68/ETY 11 artikla).

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

5. Koska kyseessä on 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa tarkoitettu virallinen kodifointi eli nykyisten tekstien pelkkä kodifointi asiasisältöä muuttamatta, ei neuvosto ole tehnyt mitään asiamuutosta komission ehdotukseen.
6. Sitä vastoin neuvosto on komission suostumuksella korjannut joitakin kodifointiehdotuksessa ilmenneitä asiavirheitä:
 - a) Johdantokappaleen 16 viimeisessä virkkeessä viittaus ”telepäätelaitteisiin” siirrettiin satelliittimaa-asetelaitteisiin tehdyn viittauksen edelle siten, että kappaleen loppu on nyt seuraava: ”... siltä osin kuin ne liittyvät erityisesti telepäätelaitteisiin ja satelliittimaa-asetelaitteisiin”.
 - b) Seuraava virke lisättiin 5 artiklan a alakohtaan: ”Tässä direktiivissä olennaiset vaatimukset käsittävät ihmisten turvallisuuden samalla tavoin kuin direktiivissä 73/23/ETY”. Virke lisättiin siksi, että kyseinen, satelliittimaa-asetelaitteita koskevassa II osastossa (katso 17 artiklan 2 kohta) mainittu sääntö on mainittava myös telepäätelaitteita koskevassa I osastossa, sillä sääntöä sovelletaan näillä kummallakin alalla (vrt. direktiivissä 93/97/ETY olevan 4 artiklan 2 kohta).
 - c) 5 artiklan viimeinen alakohta, joka alkaa ”katsotaan perustelluiksi tapauksiksi ...” siirrettiin oikealle samalla marginaalilla kuin g kohta.
 - d) Liitteen VII espanjan-, ranskan- ja ruotsinkielisissä toisoinnoissa merkintä käännettiin toisinpäin eli oikeinpäin.

⁽¹⁾ KOM(95) 612 lopull. 95/0309 COD.

⁽²⁾ EYVL C 204, 15.7.1996, s. 3.

⁽³⁾ EYVL C 166, 10.9.1996, s. 60.

e) Liitteessä XI

- ”Tämä direktiivi” -sarakeessa viittaus 5 artiklaan on jaettu viittauksiin 5 artiklan a alakohtaan sekä 5 artiklan b—g alakohtaan
 - ”Direktiivi 91/263/ETY” -sarakeessa viittaus 4 artiklan a alakohtaan on jaettu viittauksiin 4 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaan ja 4 artiklan ensimmäisen kohdan b—g alakohtaan sekä toiseen kohtaan.
 - ”Direktiivi 93/97/ETY” -sarakeeseen on lisätty viittaus ”4 artiklan 2 kohta” samalle kohdalle kuin viittaus 5 artiklan a alakohtaan ”Tämä direktiivi” -sarakeessa. Saman sarakkeen viittaukseen 8 artiklaan on lisätty 1 ja 2 kohta.
-